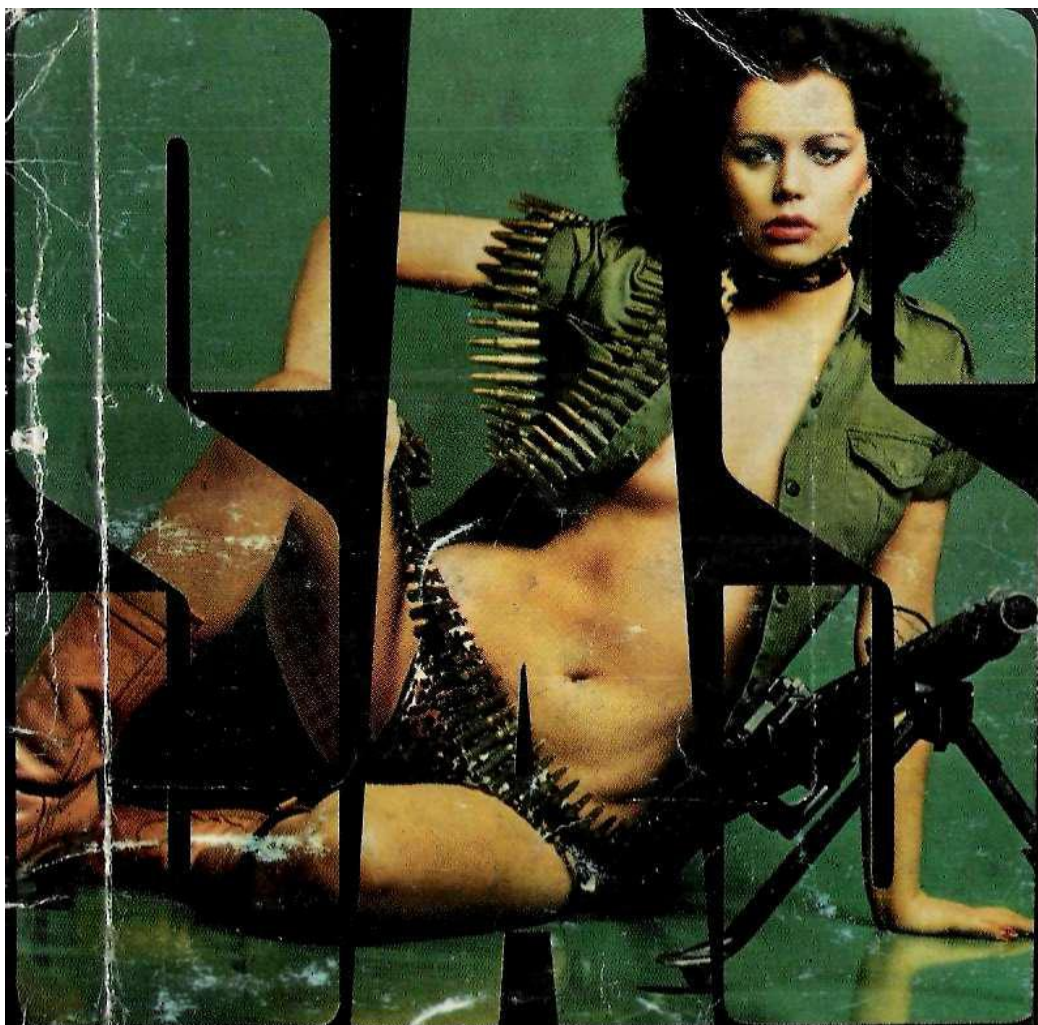

KIZIL GRENADA

GERARD DE VILLIERS TAY

SAS Dizisi No: 14

©Copyright: Librairie Plon/Tay Yayınları 1984

Klodfarer Cad. No: 16, Türbe, İstanbul: Tel: 528 43 84

I. BOLUM

Santiago Gimenez, Richmond Hill Hapishanesi'nin yeraltındaki sekiz gizli hücresi önünden sessizce geçiyordu. G2*'deki arkadaşları ona boyundan ve yapısından dolayı "King Kong" adını takmışlardı. Kısa saçları, hergünkü sinek kaydı tıraşı, kaba kuvvetinin somut örneğini sergiliyordu. Kısa kollu gömleği kaslarının üzerinde yırtılacakmış gibi duruyordu. İnce pantolonu, iri kalçalarının kalıbını çıkarıyor, lastik ayakkabıları sayesinde sessizce ilerleyebiliyordu. Her beş metrede bir, çıplak ve büyük bir ampul ortalığı aydınlatıyordu. Bu "özel Bölüm"ün kapısı tek bir anahtarla kilitliydi. Santiago Gimenez ve adamları buraya rahatça girip çıkabiliyorlardı. Grenadalı bir asker elindeki Kalaşnikof ile tek başına nöbet tutuyordu. Görevi normal bölümdeki gardiyanların bu özel bölümle ilgilenmesini engellemekti. Özel bölüme getirilen tutuklular kayıt edilmiyorlardı. Gece getirilip yine gece götürülürler, Grenada G2'sinin arabalarında gözleri bağlı olarak taşınırlardı.

Bir keresinde, tutuklulardan birisi öldürülmeden önceki iki yıl hapis yatmıştı da ailesinden hiç kimsenin hakkında en ufak bir fikri dahi olmamıştı. ,

King Kong Gimenez, 7 numaralı hücrenin kapısının

(*) Küba Karşı Casusluk Örgütü.

önünde durdu ve gözetleme deliğinden içeri baktı. Talihin cilvesi, hücreler 13 Mart 1979 Küba İhtilali sırasında devrilen diktatör Eric Gairy tarafından yaptırılmıştı. Amacı, asileri buralara tıkmaktı. Kendisini endişelendiren bazı gelişmelerden rahatsız olan Eric Gairy, Birleşik Devletler'e sığınmayı tercih etti. Orada, ilgilendiği tek konu olan uçandaireler üzerinde bilgi alacaktı. Bu arada iktidarı da rakiplerinin eline bırakıyordu. O günden beri, Trinidad veya ABD'ye kaçamayan taraftarları Richmond Hill'in hücrelerinde, gardiyanların da utanmadan belirttiği gibi Saint-Georges Koyu'na bakan harika bir manzarada yaşayıp gidiyorlardı. Gerçekten de hapishane, birkaç yüz metre uzunluğundaki bir kayalığın üzerine yapılmıştı. Küçük başkente ve limana tepeden bakıyordu, özel bölümdeki tutuklular manzaradan faydalanamıyorlardı. Onların zindanları dışarıyla hiçbir bağlantısı olmayan bir kayanın içine yapılmıştı. Üç metre uzunluğunda ve iki buçuk metre genişliğindeki hücrelerde sadece bir kova ve bir de şilte vardı.

King Kong, göz deliğinden içerdeki tutukluyu inceliyordu.

Eskiden rengi bej olan yırtık, lekeli bir şort giymiş, sakalı kırlaşmış, yanakları çökmüş, uzun kahverengi saçlı bir beyazdı bu. Kolları arkasından bağlanmış ve aynı iple tavana asılmıştı. Ayakları yere değmiyordu. Başı önüne düşmüştü. Vücudunun ağırlığıyla eklemeleri müthiş sancıyordu. Ölü gibiydi. Üç hafta süren işkencenin sonunda Malcolm Siddeley'in tek bir umudu kalmıştı. İşkencecilere karşı direnebilmeye yeterli bir umut. Altmış iki yaşındaydı, ama Gestapo okulunda

yetişmişti. Kendine geldiğinde, Almanlar bile direncini kıramadığına göre, bir grup zalim zencinin bunu hiç başaramayacağını düşünüyordu.

Santiago Gimenez anahtarı çevirdi. Malcolm Siddeley gözlerini açmadı. Bu saatte bir ziyaret, yeni acıların habercisiydi... Öğleye doğru günde bir defa yemek veriliyordu. Birkaç muz, biraz pirinç lapası veya patates ve bulanık su.

Santiago kapıyı kapattı. Derin hatları, kalın dudakları ve yüzünün ifadesiyle King Kong, tam bir Grenadalı gibiydi. Toyota jipinin direksiyonunda onu görenler, aslında Kübalı olduğunu ve on beş yıldan beri Havana siyasi polisinde çalıştığını bilmiyorlardı. Küba gizli servislerinin bir organı olan 15. Büro'da işe başlamış, Küba Devrimi sırasında dışarı kaçan siyasi rakiplerin ortadan kaldırılmasıyla görevlendirilmişti. Daha sonra, Küba karşı Casusluk Örgütü G2'nin ekip sorumlusu olmuştu.

New-Jewel* iktidara gelir gelmez Küba'nın ilk işi, Grenada'da gizli bir siyasi polis teşkilatı kurmak oldu. Sovyet albayı Stanislas Petrosyan, Havana'ya tamamen hakim olan bir binanın ondördüncü katında, G2'nin bütün operasyonlarını kontrol altına almıştı. Grenada'da Küba modeli bir G2 yaratmak gerekiyordu. Bu iş için Küba G2'sinin güvenilir adamı Albay Pedro Chamaco Saint-Georges'daki Küba Elçiliği'ne askeri ataşe maskesi altında geldi.

Albay Pedro, "King Kong" denilen Santiago Gimenez'i bu ekibin şefi yaptı. Zenci oluşu sayesinde bir Grenadalı gibi gözüküyordu. King Kong'un ekibi, resmi polis teşkilatının birkaç yüz metre ötesinde, dışarı kaçan gestapo şefi "Mongoose Gang"ın eski bürolarına yerleşti. Böylece rahatça hareket edebiliyorlardı. King Kong Gimenez'in ekibinde otuz kadar adam vardı. Yarısı Küba"lı idi. Grenadalılar ise, Grenada İhtilalini Koruma Komitesi'nden seçilmişti.

Kilise Caddesi'ndeki Protestan Kilisesi'nin yanındaki küçük yapı kısa zamanda kötü bir ün salmıştı.

Santiago Gimenez, tutuklunun etrafında dönerek

(*) Sosyal refah, özgürlük ve eğitim hareketi

7

zayıf ve yarı çıplak vücudundaki kırbaç ve sopa izlerini, sigara yanıklarını inceleyerek dolaşıyordu. Nihayet durdu ve tutuklunun karnını örten paçavra ya bir yumruk attı.

— Gringo, uyan!

Malcolm Siddeley hay kırarak gözlerini açtı. Vücuduna değen en küçük şey bile acı veriyordu. King Kong bir yamyam gibi dişlerini göstererek gülümsüyordu.

— Esta bien, gringo! Bu akşam konuşacaksın.

Konuşursan serbestsin. Güzel villana dönüyorsun.

İngiliz vatandaşı olan tutuklu, beş yıldan beri adanın güneyinde Prickly Bay'a hakim olan bir yerde oturuyordu, İngiliz ve Amerikalıların yerleştiği bir yerdi orası. 1979 Küba İhtilali'nden bu yana, oturanların hepsi terketmişti bu güzel bölgeyi. Evlerin birçoğu gür bitkiler ve büyük tropikal çiçeklerle sarılmıştı. Tepelerin üzerindeki bu yer, küçük kayalara ve doğal limanlara

bakıyordu.

Emeklilik için ideal bir yerdi.

İngilizin bu cennet köşeyi seçmesinin sebebi, günlerini yelkenlisinde sarışın ve zenci birkaç tatlı yaratık arasında bitirmektir. Ada küçük olduğu için, yaşayış tarzı cinsel gücüne yansiyordu. Böylece yeni gelenlerin de katıldığı bir harem oluşturmuştu...

— Gusano!*

Malcolm Siddeley gözlerini kapattı. Kübalı ona bakıyordu. Gözbebekleri öfke doluydu.

Bir haftadır Saint-Georges'deki Yabancılar Bürosu'na telgraflar yığılıyordu. Malcolm Siddeley'in dostları onun kayboluşundan endişelenmişler ve İngiliz Elçiliği'ne haber vermişlerdi. Grenadalılar, Grenada'nın bağlı olduğu Trinidad İngiliz konsolosunun hiç durmaksızın - harekete geçeceğini biliyorlardı. Zaten adada Küba ve Venezuela'nınkinin dışında hiçbir elçi yoktu. Öyle ya da

(*) Solucan (Küba'da alyaal rakipler» kartı kullanılan bir kütür)

8

böyle Malcolm Siddeley'i ortaya çıkarmak gerekiyordu. İngilizlerin bu oyunu farketmesi daha kötü sonuçlara yol açabilirdi. Bu yüzden Albay Pedro Chamaco, King Kong Gimenez'e ne pahasına olursa olsun İngilizi konuşturmasını emretmişti.

Kübalı kurbanını seyre daldı. Zayıf yapılı birinin bu kadar direnebileceğini hiç düşünmemişti. Santiago Gimenez'in yaptıklarının karşısında elbetteki inlemiş, kendinden geçmiş, hatta küsmüştü, ama istenilen kelimeyi söylememişti.

"Görüştüğü" muhbirin adını.

Malcolm Siddeley'in tutuklanması, Grenada'da uygulanan Küba modeli siyasi oyunun ilk başarısıydı. New-Jewel'in en koyu militanları her kasabada, her mahallede İhtilali Koruma Komiteleri olarak yeniden toplanmışlardı. Grenada G2'sine gözkulak oluyorlardı. Karşı devrimci olan veya olabilecek her şeyin peşindeydiler. Bir başka deyişle, her yabancı onlar için bir casustu. Bunun sonucu, günlerini Saint-Georges Mezarlığı'nda kertenkele avlamakla geçiren on dört yaşındaki zenci bir çocuk, Malcolm Siddeley'in sık sık yaptığı ziyaretlere dikkat etmişti... Bu haber Santiago Gimenez'e kadar gitti. King Kong'un adamları da İngiliz, gizli bir belge hakkında bilgi toplarken yakaladılar. Belge, Küba ile Grenada arasındaki çok gizli bir anlaşma ile ilgiliydi...

Başlangıçta basit bir haber sızdırma işi olan bu olay daha sonra Devlet sorunu oldu. Yalnızca, Devrim Konseyi'nin on dört üyesi ile hükümet üyelerinin bu "anlaşma"dan haberi vardı. Kuramsal olarak da hepsi, her türlü şüphenin dışındaydılar.

Malcolm Siddeley'in, Richmond Hill Hapishanesi'ndeki özel bölümün yedi numaralı hücresine kapatıldığından bu yana, birçok kimse doğru dürüst uyuyamıyordu. Küba G2'sinin gerçek patronu olan KGB Albayı

9

Stanislas Petrosyan gelişmeleri günü gününe izliyor, her ne pahasına olursa olsun "diken"i bulmak istiyordu. Santiago Gimenez başarısızlıkların, Afrika'nın bir

ucundaki Carlotta'ya gönderilerek ödüllendirildiğini biliyordu. Yine de Albay Chamaco'ya soruşturmasının değişmeyen sonuçlarını bildiriyordu. Suçlunun tutuklanmasını iyi değerlendirmek gerekiyordu.

— Hey Gusano!

Biraz geri çekilerek, tutuklunun karnına var gücüyle bir yumruk attı. Adam o kadar zayıftı ki, neredeyse eli omurgasına değecekti. Malcolm Siddeley sıçradı, acının verdiği sesle birlikte midesindeki safrayı da çıkardı.

Bayılmıştı.

— Sersem gringo! diye mırıldandı Kübalı. Görürsün sen!

Kübalı, yerden silaha benzer tuhaf bir alet aldı. Bir metre uzunluğundaki beyaz plastik borunun bir ucunda siyah bir kutu ve sarı bir sap, diğer ucunda da mavi bir silindirden çıkan pirinçten iki elektrod vardı.

King Kong Gimenez elektrodları tutuklunun kalbinin üzerine yerleştirdi ve sapın üzerindeki siyah bir düğmeye bastı. Elektrodlardan kıvılcımlar fışkırdı. Malcolm Siddeley'in gözleri yerinden çıkacakmış gibiydi. Haykırıyor ve vücudunu sağa, sola sallıyordu. Elektriğin etkisiyle tüm kasları titriyordu.

Kübalı elektrodları kaldırdığında bile vücudu titremeye devam etti. İngiliz acıdan dolayı hiçkırıyordu.

— Gringo, dedi Gimenez, karar ver! Sabaha kadar bu aletle oynanmaz. Belgeleri sana kim verecek?

İngiliz hiçkırmayı kesti ve sessiz sedasız durmaya başladı. Daracık hücre çok sıcaktı. Yaz mevsimi olmamasına rağmen, hava otuz derece sıcaklıktaydı ve Richmond Hill de klima sistemi henüz bilinmiyordu. Malcolm Siddeley bayılmış gibiydi, ama Gimenez onu tanıdığı için pek aldırış etmiyordu. Adamın arkasına geçti ve elektrodları sol kulağının arkasına yapıştırdı.

10

rmı ımşı M *imm* < 'mmv' » *'M -

Malcolm Siddeley müthiş bir çığlık attı. Çene kasları titriyor, dişleri birbirine vuruyordu. İngiliz, sanki kafatası kaynıyormuşcasına bağıırıyordu. King Kong elektrodları istemeyerek bıraktı.

— Bunu sevdin mi? dedi. Keyfin bilir, ya konuşursun ya da inlersin...

Yeniden tutuklunun önüne geçti. Tek eliyle adamın şortunu sıyırdı. Elektrodları dikkatlice hayalarının altına yerleştirdi.

— Hayır, lütfen, bunu yapmayın! diye bağırdı Malcolm Siddeley.

Kübalı siyah düğmeye bastı. Tutuklu tüyler ürpertici bir çığlık attı. Bacakları havada çırpınıyor, ama yine de Kübalı elektrodları yerinde tutabiliyordu. İngilizin insana benzer hali kalmamıştı. Sürekli hırılıyordu, gözleri dışarı fırlamıştı. Çırpınırken ayağı King Kong'un göğsüne çarptı. Dengesini kaybeden Santiago elindeki aleti bıraktı. İngiliz, uzun müddet çırpınmaya devam etti ve sonunda dudaklarının arasından gelen salya ile sakinleşti. Öfkelenen King Kong, adama elindeki aletle kuvvetlice vurdu, sonra aleti bırakarak alnını kuruladı. Becerebilse adamı elleriyle parçalayacaktı.

Bu kadar direnen birisine hiç rastlamamıştı. Ama bu kadarı da fazlaydı. G2 disiplinli bir teşkilattı ve Albay Chamaco'nun bu tür olaylara müsamahası yoktu.

— Bana adamın ismini söyle. Sonra seni çözerim ve uyursun. Yarın da evine gidersin...

Malcolm Siddeley'in cevap verecek gücü yoktu.

Kübalının söylediklerinin yarısını duyabiliyordu. Kulakları çınlıyor, kasları titriyordu. İradesini toplamaya çalışıyordu.

Er ya da geç onu bırakmak zorundaydılar. Dış dünya onun kaderiyle ilgileniyor olmalıydı. Hücrede günlerini saymamıştı, ama epeyce olduğunu biliyordu. Bir gürültüyle sıçradı. Hücre kapısı gıcırdamıştı. Yarı açık

11

göz kapaklarının arasından baktığında içini bir sevinç kapladı. King Kong'un dev gibi vücudu ortalıkta yoktu. Cellat vazgeçmişti. Birdenbire, bir kasap dükkanındaki asılı et gibi durduğunu unutup konforlu bir hamakta yattığı düşüncesine kapıldı.

*

**

Anahtar sesi, İngilizize gözünü yeniden açtırdı. Endişeden midesi sancıyordu. King Kong bir askerle beraber geri dönmüştü.

— Oraya bırak, dedi Kübalı.

Bu emir, İngilizin kaygısını biraz daha artırmıştı.

Kalaşnikof'u omuzuna asılı olan asker bir kova suyu yere bıraktı. Hücresinin ortasında asılı duran tutukluya kaçamak bir göz attıktan sonra çıktı. Grenadalılar zalim, saldırgan ve de güçlü insanlar değillerdi.

İhtilalin başlangıcında sokağa çıkma yasağı saat sekizde başlamıştı ama daha beşte sokaklarda kimseler yoktu. Hücresinin kapısı askerin arkasından korkunç bir sesle kapandı. King Kong kurbanına haince baktı.

— Trinidad Karnavalı'ndaymış gibi dans edeceksin! dedi. Konuşacak olursan ben de dururum...

Kovayı aldı ve içindekini İngilizin üzerine attı. Önce ılık su Malcolm'a iyi geldi; hücreye girdiğinden beri yıkanmamıştı. Daha sonra King Kong'un kafasından geçenleri anladı. Su bütün vücudunu iletken hale getirmişti. Acı dayanılmaz olacaktı.

— Tanrı aşkına ! Durun ! diye haykırdı.

Santiago Gimenez, aleti İngilizin erkeklik organının birkaç santimetre ötesinde tutuyordu. Yeniden yüzünü bir gülümseme kapladı.

— Kabul. Adı?

Malcolm Siddeley tüm iradesiyle direniyordu.

Gözlerini kapattı, nefesini tutarak kendisini olacıklara hazırladı.

Kübalı elektrodları dikkatlice erkeklik organına

vı

değdirdi. Küçük bir hayvanı öldürebilecek güçte olan elektrik, tırnaklarının ucuna kadar İngiliz'in tüm vücuduna yayıldı. Gözleri yerinden fırladı. Bağırıyor, bacaklarıyla havayı dövüyordu. Vücudu bir sancı dalgasının içindeydi. King Kong elektrodları yerinde

tutmakta güçlük çekiyordu, ama bu sefer tutukluyu konuşturmaya karar vermişti.

İpin ucunda kıvranan İngiliz, King Kong'a avladığı balıkları hatırlatıyordu. Ölmeden önce kuyruklarını bir o yana bir bu yana vuran balıkları...

Malcolm Siddeley uluyor, inliyor ve peşpeşe yalvarıp yakarıyordu.

— Adı ? diye tekrar etti Kübalı. Adını söyle, ben de durayım!

Malcolm Siddeley birdenbire kustu. Müthiş sancısı vardı, ağzını açtı. King Kong kazandığını zannetti. Fakat İngilizin ağzı açık kaldı ve bacakları hareketsiz düştü. Santiago Gimenez hemen elektrodları çekti ve aleti bıraktı. Öfkeyle evinde kendisini bekleyen Angela'yı düşündü. Bu işkence sahneleri ona güzel ve uysal bir dişi ile dayanılmaz bir sevişme ihtiyacı veriyordu. Tutuklu kendisine gelinceye kadar kusmuk kokusunu unutmak için bir sigara yakmıştı ki, adamda hiçbir hareket olmadığına dikkat etti.

Endişelenen Kübalı yaklaştı ve kulağını adamın terli göğsüne yasladı. En ufak bir hareket bile yoktu. Geri döndü ve elektrodları alıp yeniden erkeklik organının üzerine değdirdi. Bu sefer vücutta hiçbir hareket yoktu. Sanki elektrodları duvara değdirmiş gibiydi.

— Orospu çocuğu!

Kızgınlıkla aleti yere fırlattı ve ölünün göğsüne bir yumruk attı. İngiliz sırrını da birlikte götürmüştü...

13

II. BÖLÜM

Santiago Gimenez kızgın bir hareketle kemerindeki bıçakla İngilizin asılı durduğu ipi kesti ve. cesedi şiltenin üzerine attı. Sonra da şilteye sarıp, omuzuna aldı. G2'nin bu gibi durumlarda hazırladığı talimatı uygulaması gerekiyordu. Hücrenin kapısını açtı ve koridora çıktı. Asker kapıyı açmak için davrandı. Geçerken King Kong ona göz kırptı:

— Yeri değiştiriliyor.

Asker cevap vermedi ve başını çevirdi. Kübalı ağır adımlarla basamakları çıktı. Hapishanenin doğu tarafındaki avluya gelmişti. Toyota jipi oradaydı. Cesedi arkaya attı ve arabaya bindi. Farlarıyla işaret vererek tel örgü kapıyı açtırdı. Girişinde "Yasak Bölge" yazan toprak zeminli hapishane yolunda hiç kimse dolaşamazdı.

Kübalı yandaki hastanenin önünden geçti.

Şehrin öbür tarafına kadar virajlı giden yol boştu, ama bu keskin virajlar yüzünden hızlı gidemiyordu. Kübalı nihayet Saint-Georges'un küçük limanı olan Karina'ya geldi. Her yer gibi burası da ıssızdı. Toyota rıhtım boyunca gittikten sonra, Saint-Georges dağlarına tırmanan Young Caddesi'ne döndü.

Yol tek yönlüydü. King Kong. Kilise Caddesi'ne kıvrılıp bürosunu bekleyen nöbetçilerin önünden hışımla geçerek Toyota'yı yeşil çatının altına park etti.

14

Duvarların arasındaki bu boşluklar G2'nin araçlarına ayrılmıştı.

Santiago Gimenez basamakları hızla çıkarak nöbetçi

kulesi ve büroların bulunduğu yere geldi. İki Kübalı uyuyor, iki Grenadalı da domino oynuyorlardı. Kalaşnikoflar masanın üzerindeydi. Burası, ihtilalden sonra değişmeyen tek yerdi. King Kong adamlara bağıarak: — Ayağa kalkın, muchachos ! işiniz var, dedi. Kübalı bir köpek gibi hırıyordu. Kerevetlerden birinin ayağına tekme attı. Adamlar ona şaşkınlıkla bakıyordu. Grenadalılardan birisi şişede kalan romu bir yudumda içti. Geceleri Grenadalılar nadiren çalışırlardı. — Tekneyi hazırlayın! diye emretti King Kong.

*

Gri renkli küçük muhafız botu iskeleden yavaşça ayrıldı. Limanı geçti ve bir Hollanda gemisinin önünden güney taraftaki Fort George Burnu'na döndü. Grenada'nın birbirinin aynı üç muhafız botu vardı. Sahil güvenliği için botları Libya vermişti. Botların biri Santiago Gimenez'in emrindeydi. öndeki ayaklığa bir ağır makineli takılıyordu, ama hiç kimse şimdiye kadar bunu denememişti. Çünkü, daha ilk ateşte ön taraf parçalanacakmış gibiydi. Kaptan köşkünde, King Kong Gimenez henüz sinirini yenememişti. Saat sabahın bir buçuğuydu. Santiago Gimenez'den başka, kaptanla birlikte üç adam vardı. Batıya doğru iki mil gittikten sonra Saint Eloi Burnu'na geldiler.

Yarım saat daha yol aldıktan sonra Gimenez kaptanın omuzuna dokundu.

— Yavaşla!

Kübalı güverteye çıktı. Bir eline kanca ötekine de bir fener aldı. Denize sarkarak incelemeye başladı. Birkaç yüz metre ötede, fener beyaz bir şamandırayı aydınlattı. Santiago Gimenez yanından geçerken kancayı şamandıraya taktı.

— Dur!

Tekne biraz gittikten sonra durdu. Deniz çok sakindi. Kübalının adamları şamandıraya bağlanan ipi çektiler ve denizden sandığa benzer bir şey çıkardılar. Dikdörtgen şeklinde, demir çubuklardan yapılmış iki metre uzunluğunda bir sandıktı. İstakoz sepetine benziyordu. Güverteye bıraktılar. İçinde birçok kabuklu deniz hayvanı vardı. Adamlarının ikazıyla King Kong birkaç düğüm çözdü. Sandığın bir özelliği de bir yanının olduğu gibi açılmasıydı. Kübalı bu açılan kapağı denedikten sonra, arka tarafa cesedi almaya, gitti. Cesedin üzerine bağladığı ipleri süratle kesip sandığa yerleştirdi ve kapağı kapattı. Bundan sonrası deniz hayvanlarına aitti. İşkence izleri böylece İstakozlar tarafından yok edilecekti. Bir hafta içinde de vücut "kaybolacaktı."

İki dakikada sandık dibi boyladı. Tekne geri döndü. Balıkçıların bu bölgeye girmeleri yasaktı, ama Saint-Georges herkesin her şeyi bildiği ufak bir yerdi... King Kong Gimenez kaptan köşkünden çıkarak teknenin önüne gitti. Yıldızlar çevreyi hafifçe aydınlatıyordu. Bu güzelliğe rağmen, Santiago'nun içi içini

kemiriyordu. Ertesi sabah, Morne-Jalou'daki Küba Elçiliği'ne giderek Albay Chamaco'ya rapor verecekti. Bu işin sonu hiç de iyi gözüküyordu. King Kong bu başarısızlığından dolayı cezalandırılabilir ve bu yüzden Angola veya Etyopya'ya gitmek üzere bu cennet adadan ayrılabilirdi. Malcolm Siddeley öldüğüne göre "diken" yolmak imkansızlaşmıştı. Kübalı, Saint-Georges'un yaklaştıkça büyüyen ışıklarına baktı. Tek tesellisi, bir an için olsa bile, Angela ile bu karanlık sonu unutabilmesiydi.

16

Santiago Gimenez, Mont-Weldale'in virajlı yollarında Toyota'sıyla ilerliyordu. Saint-Georges'a hakim tepelerin üzerinde, gerçekten ıssız bir yerdeydi evi. Arabasını bir duvarın önüne bıraktıktan sonra içeri girdi. Sarı ışık saçan bir ampulün altında adamlarından ikisi kâğıt oynuyordu. Masanın hemen yanında boş bira şişeleri yığılmıştı. Üçüncüsü ise duvarın üzerinde nöbet tutuyordu. Bu adamlar King Kong'un evini gece gündüz bekliyorlardı. Santiago Gimenez oturma odasına geçtikten sonra, büyük bir vantilatörün serinlettiği yatak odasına girdi.

Angela yüzüstü yatmış, çırlıçıplak uyuyordu. Çikolata rengi vücudu harikaydı. İnce kaslı ve hiç abartmasız yuvarlak kalçalara sahipti. Bu özelliğinin dışında sırtı ve kıvrık saçları bir erkek çocuğununkini andırıyordu.

Vücudunun inceliği ve uyumluluğu, bu kusurunu örtüyordu. King Kong kafasındakilerin hepsini unutmuştu. Angela bir zamanlar asilerden birinin metresiydi. Kübalı onu yatağına alarak hapisten kurtarmış, Angela da bu değişiklikliği memnuniyetle kabul etmişti. İçinde bulunduğu pislikten rüyalarında göremeyeceği bir hayata geçmiş, dış dünyayla ilgisi olmadan yaşıyordu.

Santiago Gimenez ayakkabılarını çıkardı ve ayağıyla bir köpeği iter gibi kızı dürttü. Angela homurdandı, öbür tarafına döndü, ama uyanmadı. Yarı açık kırmızı dudaklarının arasından beyaz dişleri görünüyordu. Bu görüntü Kübalıyı epey etkiledi. Pantolonunu ve gömleğini çıkardı. Yatağın üzerine diz çöktü ve kadının ağzına yaklaştı. Kadın uykulu bir hareketle mırıldandı. King Kong damarlarındaki kan dolaşımının hızlandığını hissetti. Kadının sağ göğsünün ucunu yakalayarak parmaklarının arasında sıkıttı.

Angela korku ve şaşkınlıkla bağırarak uyandı.

— Neyin var ? Uyandırmasan olmaz mı?

17

' 1T

King Kong dizlerinin üzerinde ilerleyerek biraz daha kadının yüzüne yaklaştı.

— Em beni!

Angela irileşmiş gözlerle sevgilisine baktı. Sevişmeyi seviyordu ama böylesini değil. Eliyle biraz okşamaya başladı. Tahrik olan King Kong kadının maharetli ellerini çekti.

— Sana dediğimi yap!

— Çok geç oldu, dedi Angola isteksizce. Yorgunum.
Saat kaç?
Kübalının öfkesi yüzüne vurmaya başlamıştı.
— Sana ne saatten? diye parladı. Dediğimi yap!
Haydi, aç ağzını!...
Angela geri çekildi, hem şaşırmış hem de kızmıştı.
— Ama boğazım ağrıyor! Bütün gün öksürüğüm
durmadı.
King Kong sert bir hareketle kızın boynunu yakaladı
ve kendine doğru çekti. İşkence yaptığı adamı hatırlıyor
ve arzusu gittikçe artıyordu.
— Dediğim olacak, küçük fahişe... Yoksa, arkanı
yoklarım...
Son cümle çok ürkütücüydü. King Kong bir
keresinde öyle yapmıştı da Angela bir hafta yataktan
çıkamamıştı. Acıdan inlemesi muhafızları bile rahatsız
etmişti.
Anlaşılan King Kong bu işten vazgeçmeyecekti. Son
cümlelerin etkisiyle zavallı kadın ağzını açtı. King Kong
gözlerini kapattı. Angela birdenbire durdu. Başparmağı
ağzında, uyuklayan küçük bir kıza benziyordu.
— Ne bekliyorsun? diye bağırdı Santiago Gimenez.
Angela yeniden başladı. Elini kullanmaya başlamıştı.
— Beni öper misin, dedi Angela nazikçe.
King Kong'u normal bir cinsel ilişkiye götürmek
istiyordu. Ama boşuna. Bu gece her şey kötü gideceğe
benziyordu.
— Sana ne söylemiştim?
18
Yatağın yanından bir kutu bira alıp dişleriyle
kapağını açtı ve bir yudumda hepsini içti. Öğleden beri
bu onbeşinci birası olmalıydı. Angela adama nefretle
bakıyordu.
— Boğazım ağrıyor, diye yakındı.
— Orospu!
King Kong bir sıçrayışta ayağa kalktı. Angela
vuracağını zannederek yatağa kapandı. Fakat Kübalı
odanın öbür ucuna giderek duvara astığı palasını aldı ve
gelip Angela'nın karnına dayadı.
— Ya emersin, ya da karnını deşerim.
Bu davet karşısında Angela ağzını açtı. King Kong
sağ eliyle kadının saçlarını çekerek.
— Dilinle! dedi.
Angela'nın boğazı bu kez çok acımişti. Geri çekildi.
— Sana boğazımın ağrıdığını söyledim. Yapamıyorum.
. Kübalının gözlerinde vahşi bir ifade vardı.
Küçük fahişe onu istemiyordu. Elleri kalçasının
üzerinde olan Angela, çekiciliğinden emin, gözleriyle
King Kong'u süzüyordu.
Santiago var gücüyle kızın arkasına geçmek
istiyordu. Fakat "görevi" sırasında içtiği biralar onu
uyuşturmuştu. Yeniden ayağa kalktı, tüm arzusu
sönmişti.
— Haydi, baştan başla!
Kadını boynundan yakalayarak kendine doğru çekti.
Fakat Angela'nın dişleri canını yakmıştı. Hırsla kadını
geri itti ve palasını aldı.
— Dediğimi yapmazsan bir daha hiç yapamazsın.

Angela boş yere kafa tutarak tuzağa düşmüş bir hayvan gibi geri çekildi, Dışardaki nöbetçilere güveniyordu. Onlardan birisiyle daha önce bir macerası olmuştu. O kendisini koruyabilirdi.

Ayağa kalktı ve birdenbire kapıya fırladı.

Kübalı da aynı anda fırladı. Palayı tutan kolu bir an

19

boşlukta savruldu. Acı bir çığlıkla, Angela'nın başsız vücudu titreyerek birkaç adım daha attı...

Kadının başı arkasında kandan bir çizgi bırakarak yuvarlandı ve adamın ayakları dibine düştü. King Kong kolunu indirdi. Henüz ne olup bittiğini anlamamıştı.

Odayı kaplayan sessizliği, dışardan gelen ayak sesleri bozdu. Grenadalılardan birisi kafasını uzatarak:

— iyi misin şef? dedi-

Nöbetçinin gözü birdenbire yerde duran başsız vücuda takıldı. Boynundan kan fışkırıyordu. Grenadalının sesi soluğu kesildi. King Kong'un yanında çok şey görmüştü, ama böylesine ilk defa tanık oluyordu.

— Kaçmaya kalkıştı, dedi Kübalı. Ama bu sefer yanlış kapıyı çaldı.

Nöbetçi geri döndü, triyarı zenci elinde palasıyla cırılcıplak duruyordu.

King Kong palayı fırlattı. Çok kızgındı. Bu aşırı hareketinin tek kurbanı kendisi olacaktı. Çünkü hem cinsel bakımdan rahatlayamayacak, hem de Angela gibi güzel bir dişi kolay kolay bulamayacaktı. Bir şişe rom olarak yatağa uzandı ve içmeye başladı.

Hem içiyor, hem de düşünüyordu. Bir saatte şişeyi boşalttı. Başka biri olsa sızardı, ama onun öfkesi gittikçe artıyordu. Ayakkabılarının yanında, gözleri açık duran Angela'nın başına döndü. Kübalıyı küçümsüyor gibi bakıyordu.

Ani bir hareketle ayağa kalktı. Bir kulağından tutarak kadının kafasını yerden aldı. Silkeleyerek son birkaç damla kanı da boşalttı. Sonra yatağının üzerine oturdu, iki eliyle kadının ağzını açtı.

— Gebersen de dediğimi yapacaksın!

Kadının kafasını iki eliyle tutarak hızla ileri geri oynatmaya başladı.

Kapının yanında, bu olayı izleyen nöbetçi arkadaşlarının yanına koşarak:

— Bizim şef delirmiş, diye kekeledi.

20

Gördüğü sahneyi onlara da anlattı. Adamlar şaşkınlıktan donakalmışlardı.

Bu kadar azıtan bir insan herkes için tehlikeli olabilirdi... Kâğıt oynamaktan vazgeçip odadan gelen seslere kulak vererek dışarı çıktılar.

Biraz sonra King Kong'un ayak sesi duyuldu.

Nöbetçilerin odasına girdiğinde, adamları soğuk bakışıyla süzdükten sonra bağırmaya başladı.

— Yaşasın cilveli kelle!

Kafayı avluya attı ve geri döndü. Sonra, az ilerde yere yuvarlanıp sızdı.

III. BÖLÜM

Malko, Trinidad'ın doğusundaki Salina Bay Kayalıkları'nın üzerine tüneyen pelikanlara bakıyordu.

Zaman zaman kuşlardan birisi havalanıyor, suya daldıktan sonra da siyah kayalıklardan birinin üzerine, ağzında bir balıkla konuyordu. Trinidad'daki İngiliz Elçiliği ikinci kâtibi ve aynı zamanda MI 6*'nın temsilcisi olan James Harisson'un gösterdiği fotoğrafların iğrençliğini unutmak için seyredilecek güzel bir manzaraydı bu.

— Buyurun!

James Harisson ona limon suyu ve rom karışımı bir içki olan daikiri ikram etti. Malko içkisini yudumlayarak tekrar elindeki fotoğraflara baktı.

Kabuklu deniz hayvanlarının arasında, iskeleti kalmış bu adamı tanımak için epey uğraşmak gerekiyordu. Dili hariç yalnızca kafatası sağlam kalabilmişti. Dişlerinin arasında vahşi bir gülümseme seziliyordu. Göğüs boşluğu deniz kabuklularına yuva olmuştu. Bir ayağı tamamen yoktu.

ingiliz Malko'yu kolundan tutarak:

— Gelin konuşalım, dedi.

Aşağıya indiler. Hafta sonu eğlencelerinin yapıldığı kayalıklara bakan kulübede yirmi kadar davetli piknik

(*) İngiliz Haberalma Örgütü'nün ülke dışındaki şubelerinden biri.

22

yapıyordu. Tahta korkuluğa kadar yürüdüler. Aşağıda iki genç kız çırılçıplak güneşleniyordu. Malko Paris'ten gelmişti. Avrupa-Karayip arasında haftada otuz iki sefer yapan Air France onun için idealdi. Karayipler'e dolu giden uçaklar bazen boş dönüyorlardı. Malko'nun uçağında plajdaki gibi birçok kız vardı. Hepsisi de daha ucuz olduğu için uçağı tercih etmişlerdi.

Grenada ile haberleşme zorluğundan Guadeloupe'ta Meridyen Otel'de yirmi dört saat beklemek zorunda kalmışlardı. Odasının solunda plaj, sağında golf sahası vardı. Yalnızca Alexandra yoktu... LIAT'ın tarife dışı her adaya uğrayan ve havalandırma sistemi iyi çalışmayan küçük uçakları vardı. 350 kilometrelik yol için Avrupa'dan geldiği kadar zaman harcamıştı... Ama. Avusturya'nın soğuğundan sonra güneşe ve sığağa kavuşmak güzeldi.

Görevi hakkında henüz hiçbir şey bilmiyordu. Tek bildiği, İngiliz servisleri ile çalışacağıydı ve bunun bir eğlence partisi olmayacağıydı. Gördüğü fotoğraflar onu karamsarlığa itti. Bu seferki görevi düşman bir ülkede ve epeyce riskliydi. Gerçek mesleğine dönüyor du. Patronlarından William Casey'in idaresinde, Merkezi Haberalma Teşkilatı'nda bu tür işler çok yapmıştı.

Her görevin sonunda Malko, bir daha bu mesleğe dönmeyeceğini söyler ve artık gerçek Prens Malko Linge olarak yaşayacağını düşünürdü. Eski Avrupa soyluluğunun değerli temsilcilerinden biri olan Malko'da soyluluğun tüm belirtileri vardı. Gelirleri sayesinde uzatmalı nişanlısı Alexandra ile birlikte şatosunda yaşıyordu. Görevleri dolayısıyla Alexandra gitgide kendisinden uzaklaşıyordu, ama yine de her buluşmalarında aynı heyecanı duyabiliyorlardı. Her türlü çılgınlığı becerebilen tek kadındı. Bazen erotikleşir, bazen de kendini içkiye verirdi. Daha sonra hiç konuşmadan

sevişir ve ertesi sabah, bir suç işlemiş gibi ayaklarının
23

ucuna basarak odadan çıkardı. Bir keresinde seviştikten sonra hıçkırıklar içinde ağlayarak "Ne kadar mutlu olabilirdik!" demişti.

Sonra her şey eskisi gibi olmuş ve Malko yine göreve gitmişti. Her kış Malko kara kara düşünürdü. Liezen Şatosu onun için epey masraflıydı. Soğuk hayli masraf açıyordu. Sadık uşağı ve muhafızı Elko Krizantem elinden geleni yapıyordu, ama kiremit veya radyatör tamirini beceremiyordu... Her görevin sonunda, Malko günlerini bu şato için harcıyordu. Hiç kimse bu yapının her taşının kanla sıvandığını bilemezdi.

Malko'nun kanı da bir gün bu şatodakilere eklenecekti, ama o buna değil de, ölümsüz kalacağına inanmayı tercih ediyordu...

James Harisson dirseklerini korkuluklara dayamış, plaja bakıyordu.

— Sevimli kızlar.

Herhangi bir diplomattan farkı yoktu. Gri saçlı, hafif kırmızı tenli, mavi gözlü zayıf bir adamdı.

Harisson'u Malko'ya Joe Korchak tanıştırmıştı.

Korchak, Miami'den Grenada işi için gelen yüksek görevli bir CIA ajanıydı. Aynı zamanda Küba işleriyle ilgili bir uzmandı. Malko ona İspanya Limanı'ndaki Hilton'da rastlamıştı. Ve şu anda Joe Korchak da davetliler arasındaydı.

— Kızlar içeri girmek zorunda kalacaklar, yağmur yağacak, dedi Harisson.

Gökyüzü iri bulutlarla örtülmüştü.

— Malcolm Siddeley değerli birisiydi, dedi İngiliz.

Dul, memleketine bağlı, yalnız yaşayan bir adamdı.

Ailesi, çalışmasını gerektirmeyecek kadar zengindi. On dokuz yaşındayken Deniz Kuvvetleri'ne katıldı. Daha sonra Almanlara karşı savaştı... Paraşütçü Birliği, Gestapo, işkence, idama mahkûmiyet ve firar. Savaşın sonra da, casusluk. Pakistan, Asya, son olarak da Karayipler. Buradan bir kadına aşık oldu. Beş yıl önce

24

de emekliye ayrıldı.

— Grenada'da ne yapıyordu? diye sordu Malko.

— Yelken... Bunu çok severdi. Gerçekten olağanüstü bir çocuktü.

Aşağıdaki kızlardan biri kalktı ve denize girdi.

Küçük yuvarlak kalçaları ve bronzlaşmış harika bir sırtı vardı.

— Herhalde yelken yaparken bu hale gelmedi? dedi Malko.

— Doğru. Bunu anlayabilmek için Grenada'nın uzun zamandan beri bağımsız olmadığını bilmelisiniz.

Grenada hakkında bilginiz var mı?

Adamın gözlerinde şaka belirtisi yoktu.

— Martinik ile Venezuela arasında küçük bir ada olduğunu biliyorum, dedi Malko.

— Bu kadarı yeterli, dedi Harisson gülümseyerek.

Grenada 1974'e kadar dominyonumuzdu. Fazla önem vermezdik. Nazik zenciler, şeker kamışı ve kakao.

Bizden ve Amerika'dan epey insan buraya yerleşti.

Burası bir cennet olarak kalabilirdi. Fakat, bağımsızlıktan sonraki ilk başkan bir deliydi...

— Bir deli mi?

— Kendine özgü birisi diyelim, diye düzeltti. İngiliz, Eric Gairy. Tek tutkusu uçandairelerdi. Bu konuda Birleşik Devletler ile görüşmelerde bile bulundu. Grenada'yı bir korsan gibi idare ediyordu.

— Duvallier'nin bir başka türlüsü.

— Evet. Daha ufak tefek ve daha az zalim, iş diktatörlüğe dönmüştü... Ve Eric Gairy üç yıl önce devrildi. Bir seyahatheyken klasik darbe yapıldı. Hiç kan akmadan. Ölen tek asker de kendi silahıyla yaralanmıştı.

— Darbeden haberiniz var mıydı?

— Evet. Malcolm Siddeley'in sayesinde oldu, ama bir işe yaramadı. Bir sürü bürokratik saçmalık yüzünden... Eskiden ingiltere'de olduğu gibi, bütün

25

dominyonlardan MI 5 sorumluydu. Daha sonra domininyonlar MI 6'nın kontroluna geçti.

— Eğer yanlış anlamıyorsam, Siddeley yeniden işe başlamış, dedi Malko..

— Sıkılıyordu, diye açıkladı Harisson. Bu yüzden MI 5'e bazı "raporlar" Verdi. Bu onun için çok kolaydı. Grenada'da elçimiz bile yoktu. Siyasi gelişmeler sırasında, işleri titizlikle o sürdürdü. Eric Garry'ye karşı memnuniyetsizliğin arttığı dönemde ve daha sonra karşı parti New-Jewel'in kuruluşu sırasında da bu görevi sürdürdü. Yetkililerden bazılarını tanıyordu. 1978'de ise hemen hemen ayda bir "rapor" gönderiyordu. Daha sonra, New-Jewel'e Kübalıların sızdığını ve silahların gelmeye başladığını öğrendi.

— Londra'da hiç kimse harekete geçmedi mi? diye sordu Malko.

Plajdaki iki kız sudan çıkmışlar, göğüslerinin bronzluğunu tartışıyorlardı. Pelikanlar her zamanki yerlerindeydiler. Rüzgâr, uzaktan bir kalipso müziği getiriyordu. Harisson nefes aldı.

— Hiç kimse bu raporları okumadı. Unutmayın ki, raporlar her zaman MI 5'e geliyordu. Oysa MI 5'tekiler, Karayipler'deki bir adada bir avuç zencinin bu tür girişimlerine gülmektedirler. Onlar Londra'daki Sovyet casuslarıyla uğraşıyorlardı. MI 6'nın bu işten hiç haberi olmadı. Eğer Malcolm Siddeley Londra'ya geldiği bir sırada MI 5'e verdiği bilgilerle ilgili bir faturanın ödenmesini istemeseydi, yine de haberimiz olmayacaktı... MI 5'in muhasebecileri ödeme konusunda yakınmaya başlayınca "raporları" ve fazla ajanları bize vermeyi teklif ettiler. Kullanmadığımız bir miktar parayı harcayarak onu MI 5'in akbabalarından kurtardık ve Malcolm Siddeley ile böylece tanışmış olduk. Darbeyi engellemek için çok geçti. Aldığımız ilk rapor, bize Havana'dan gelen bir gemi dolusu silahı bildiriyordu...

26

— Sonra ne oldu? dedi Malko.

— Bir hafta sonra, New-Jewel yandaşları başlarında Maurice Bishop olduğu halde iktidara geldiler... Bundan on beş gün sonra da, "Gonzales Line" adlı bir

Küba gemisi limana Grenada İhtilal Ordusu için Kalaşnikof boşaltıyordu. Olup bitenleri Malcolm Siddeley'in sayesinde izledik. Elimizden bir şey gelmiyordu. Sonradan bu gemi Küba ile Grenada arasında mekik dokudu. Bir yıl içinde de basın özgürlüğü kalktı, muhalefet içeri tıkıldı ve her yanı Kübalılar doldurdu... Sömürgeler Bakanlığı diğer adalardan mesajlar alıyor ve harekete geçmemiz için baskı yapıyordu...

— Neden?

— Çünkü iki yüz adama ve bir siyasi karara gerek vardı. Oysa, bizde ikisi de yoktu. Amerikalıların durumu daha da berbattı.

— Sonunda ne oldu?

Pelikanlar birer birer havalanıyordu. Tabago'ya giden küçük bir uçak üzerlerinden geçti. Terastaki gürültü gitgide artıyordu: içkinin yol açtığı kahkahalar ve tartışmalar dalgaların sesini geçiyordu. James Harisson başını salladı.

— Büyük bir aşama yok. tki buçuk yıldan beri bu berbat gidişi izliyordu. Kilise tamamen etkisiz durumda. Yalnızca, Venezuelalılar hâlâ söyleniyor. Günün birinde Grenadalılar, Kübalıların kendilerine adanın güneyinde 3300 metrelik pistiyle yeni bir havaalanı yapmak için para verdiğini söylediler, önceleri, Angola yolu üzerinde bir ikmal istasyonu aradıklarını sandık. Barbados askeri her türlü trafiği yasaklamıştı. Sonra, Barbados'un yerini Guyana aldı. Her neyse, bir havaalanı yapmak en azından üç yıl alır. Başka bir şey olmalıydı... MI 6'daki toplantımızda paketi devreye sokmaya karar verdik.

— Paket, Malcolm Siddeley miydi?

27

— Evet, Londra'ya bile çağrıldı. CIA'nın hiç adamı yoktu ve Venezuelalılar bir bardak sütte sinek gibiydiler. Üç ay sonra bize bomba gibi bir haber getirdi. Konsey üyelerinden biriyle bağlantı kurmuştu.

— Bu çok tehlikeli, dedi Malko.

— Elbette. Fakat "belli bir yere mesaj bırakma" sistemini kullanıyordu. Her hafta oradan haberleri topluyordu. Her şey aylarca yolunda gitti. Her şeyi biliyorduk. Ekonomik güçlükleri, gelişmeleri, diğer doğu ülkeleriyle yapılan bağlantıları, Kübalıların yaşayışlarını, hatta memurların adını bile. Fakat, bunlar bize esas olanı vermiyordu...

— Yani ne yapacağınızı?..

— Doğru, dedi İngiliz. Darbe için geç kalmıştık. Küba diktatörlüğünün bir kanser gibi adaya yerleştiğini görmek bizi mahvediyordu. Bir gün Malcolm Siddeley ile burada buluştuk. Konseydeki muhbirin bir haberini getirmişti. Bishop Küba'nın Venezuela'ya karşı orta menzilli füzeler yerleştirmesini kabul eden gizli bir anlaşma yapmıştı. Bunlar, menzilleri Florida'yı içine almasa da Caracas'ı ve petrol yataklarını mahvedebilecek güçte füzelerdi. Her şey gizlilik içinde planlanıp bitmişti...

— Bu anlaşma gerçekten imzalanmış mı?

— Evet. Yapımına başladılar bile. Yeni havaalanı

yapıyoruz diye rampaları hazırlıyorlar. Ama epey zaman alır... Malcolm Siddeley'in habercisi anlaşmanın bir fotokopisini almış. Venezuela'nın çevresindeki adaları çılgına çevirebilecek güçteki bu haberi yayınlamak bizim için yeterli. Böylece Venezuela adaları savaşa kışkırtır ve Bishop varlığını inkar etmek zorunda kalır. Aksi takdirde Karayipler'de çok zor duruma düşer. Güzel bir hikâye değil mi?

— Sonunda ne oldu?

— Hiçbir şey bilmiyoruz. Malcolm mesajları pazartesileri alır ve aynı gizlilikle çarşambaları bize

28

iletirdi. Bir çarşamba hiçbir haber çıkmadı. Ondan sonraki çarşamba da öyle. Malcolm Siddeley kaybolmuştu. Bu olay ya mesajı aldıktan sonra olmuştu, ya da almadan önce. O günden sonra onu gören olmadı. Biz de endişelenmeye başladık ve resmen Grenada makamlarından Malcolm Siddeley'i araştırmalarını istedik. Aşağı yukarı bir ay sürdü. Karayıp ve Küba'daki adamlarımızı harekete geçirdik, yine de bir şey öğrenemedik. Görünürde en ufak bir şey yoktu. Konsey'in hiçbir üyesi tutuklanmadı ama bu bir gelişme sayılmaz tabii...

— Konsey'deki adamın kimliğini biliyor musunuz?

— Evet. En gençlerinden biri. Otuz üç yaşında marksist bir avukat. Ronald Bedford. Marksistler azınlıktadır, ihtilal sırasında getirildiler.

— Malcolm Siddeley'i kimin tutukladığını biliyor musunuz?

— Grenada'daki Küba G2'sinin bir adamı olduğunu düşünüyoruz. Siddeley'in konuşup konuşmadığını bilmiyoruz. Bir hafta önce, Grenada yetkilileri Siddeley'in cesedinin denizde yüzdüğünü haber verdi. Büyük bir olasılıkla boğularak ölmüştü. Son halini gördünüz. Uzmanlarımız ölüm sebebini söyleyemiyorlar. Ama boğulmadığı kesin. Suya atılmadan önce öldürülmüş, işkence gördüğü kesin, fakat izleri yok.

— Bir insanı öldürmenin çeşitli yolları vardır, dedi Malko.

— Bu vahşiler ona korkunç şeyler yapmışlardır. Tanrı cezalarını versin! Konuşmadığını sanıyorum, Gestapo'ya kafa tutmuş biridir o...

— O zamanlar gençti. Ama yine de bu mümkün. Şu an önemli tek şey, muhbirin karşı taraf tarafından bilinip bilinmediği. Malcolm Siddeley'in ne nedenle yakalandığı hakkında en ufak bir fikriniz yok mu?

— Yok. Kendisi mi hata yaptı, yoksa karşı taraftaki mi ihbar etti, bilemiyoruz... Bayan arkadaşı bu konuda

29

bilgi vermedi. Buna rağmen, onun problemleriyle yakından ilgilenen birisiydi. Kadının babası MI 5'te görevliydi. Malcolm'a görevinde yardım ediyor ve kurye olarak çalışıyordu. Ona bağlıydı...

Malko, siyah kayalıklara çarparak dağılan dalgalara bakıyordu. Deniz yükseliyordu. Malko'nun ve İngiliz'in arkalarından birisi yemeğin hazır olduğunu söyledi. Hava harikaydı. Malko aniden Alexandra'yı düşündü. Yeniden ingiliz ile konuştuğu konuya döndü ve adamın

söylediklerinden bir sonuç çıkarmaya çalıştı.

— Sonuçta, üç olasılık var, dedi. Ya Kübalılar hainin kim olduğunu biliyorlar ve Siddeley'i konuşturduktan sonra onun icabına baktılar. Veya adamı teşhis ettiler, fakat dokunmadılar. Ya da hiç tanımıyorlar. Bu takdirde, birisinin gelip mesajları almasını bekleyeceklerdir.

— Olayı iyi çözümlediniz, dedi İngiliz. Elbette kuramsal olarak haklı bir düşünce. Eğer bir aksilik olmamışsa, Grenada'da bize bu gizli anlaşma hakkında bilgi verebilecek bir adam var yine de...

Malko soğuk bir ifadeyle gülümsedi.

— Mesajların alınmasını bekleyen başkaları da var ama...

— Kesinlikle. Yalnız, seçim hakkımız yok. Biliyorsunuz, bizim meslekte olayların sonuna kadar gidilir ve tehlikeler her zaman göze alınır.

— Eğer yanlış anlamıyorsam, kendini kurdun ağzına atacak bir kahraman arıyorsunuz siz, dedi Malko.

— Tam üstüne bastınız, Bay Linge. Fakat henüz birini bulamadım. Bu, herhangi bir görev değil. Çok riskli bir iş. En iyi ajanlarımız bile milyonlarca dolara rağmen bu işi kabul etmezler.

— Sofraya ! diye bağırıldı bir ses.

iki adam korkuluktan ayrıldı. Malko İngiliz'e yaklaşarak:

— Bu intihar görevini kabul edeceğimi size kim

30

söyledi? diye sordu.

James Harisson, tam bir İngiliz gülüşüyle Malko'yu kolundan tuttu.

— Töreler, sevgili Linge, töreler... Clausevitz bir cümlesinde. "Casusluk beylerin işidir" demişti. Yine sadece beyler bir işte para düşünmez. Winston Churchill savaş sırasında halkımıza ter ve gözyaşı vadetmişti. Eğer Grenada'ya giderseniz ben de çok tehlike ve az paradan başka bir şey vadedemeyeceğim.

IV. BÖLÜM

Kızarmış tavuk lastiğe, pirinç yemeği de çamura benziyordu. Malko'nun karşısında oturan İngiliz mühendis, yanındaki kadına kur yapıyordu. Adam kahve içmek için masadan ayrıldığında, James Harisson Malko'nun yanına geldi ve bir puro yaktı. İki adam tahta korkuluğa yaslandılar.

— Eğer kabul etmezseniz, dedi İngiliz, Londra'ya ilk uçakta yer ayırtabilirim. Ve bir açıklamada bulunmanız da gerekmez.

Malko adamın gözlerine bakarak:

— Bay James, dedi, eğer bu fotoğrafları göstermemiş olsaydınız belki kabul etmeyebilirdim. Ama, şimdi çok zor...

— Niçin?

— Sizin gibi ben de Malcolm Siddeley'in işkence sonucu öldüğüne inanıyorum. Onun başlattığı işi devam ettirmek zorundayız. Tehlikeli olsa bile.

— İngiliz olmalıymışsınız! Adınızı çok duydum ve böyle diyeceğinizden emindim.

— Niçin bu görev bir İngiliz'e verilmedi? diye sordu. Malko.

MI 6'nın temsilcisi gökyüzüne baktı.

— Size söylediğim gibi, idari bir sorun. MI 5'in idarecileri adamlarını bu ada için harcamak istemiyorlar. Karayipler onları ilgilendirmiyor.

32

— Ya Venezuelalılar?

— Onlar istiyorlar, ama yetenekli adamları yok.

Langley'e gittiğimde, bana sizi tavsiye ettiler ve zararın yarı yarıya olacağını belirttiler.

— Eğer yanlış anlamıyorsam, dünyada bu işi yapabilecek tek insan benim. Hoşuma gitti doğrusu!

— Evet, dedi ingiliz.

— Bu işi biraz daha açıklamanızı istiyorum.

Örgütler, haberleşmeler, mesaj yeri...

— Bay Korchak da bu konuşmaya katılacak, dedi Harisson. O da bu işin içinde...

CIA'nın Trinidad sorumlusu onları terastan izliyordu.

Esmer, asık yüzlü bir adamdı. İngilizin gizli bir işaretiyle o da onlara katıldı.

— Gelin, her şey arabamda, dedi İngiliz.

Malko ile Korchak, tenis sahasının yanındaki mavi Rover'a kadar onu takip ettiler. Harisson havalandırma tertibatını çalıştırdı. Çantasından bir fotoğraf çıkardı ve Malko'ya uzattı.

— İşte, mesajların bırakıldığı yer.

Bir mezarlığın ortasında, büyük bir yapıydı. Dört ayak üzerinde duruyordu. Etrafında büyük mezarlar vardı, ingiliz parmağıyla fotoğrafın solundaki ön sütunu işaret etti.

— Bu sütunun dibinde, bir yarık var. Mezarlık Cemetery Hill'de bulunuyor. Bu anıtı görmemeniz imkânsız. Eski yoldaki ilk virajdan hemen önce karşınıza çıkar. Yol ile mezarlık arasında hiçbir şey yok. Üstelik, akşam olunca etraf iyice ıssızlaşır.

— Sanırım, bölge gözaltındadır.

— Tarafımızdan, evet. Ama muhbirin bundan haberi olup olmadığını bilmiyorum. Yeniden aynı yere gelebilir. Kübalılar mesajı bulsalar bile almazlar, çünkü bizden birisini bekleyeceklerdir. Veya yanlış bir mesaj da bırakabilirler... Tabii, hep aynı amaçla... Malko bir arı kovanına düştüğünü düşünüyordu.

33

— Ronald Bedford ile doğrudan temasa geçmeyi tercih ederim.

— Size katılıyorum, dedi Harisson. Bende adresi var. Size daha başka bir açıklamada bulunamam. Her türlü tedbiri almalısınız. Eğer Malcolm Siddeley konuşmadıysa, Kübalılar onun adını bilmiyorlardır. Onları uyandırmamak gerekir.

— Tedbirli olmaya çalışacağım, dedi Malko. Peki, orada bir yardımcım var mı?

— Hayır, dedi ingiliz. Sadece Malcolm'un dostu Wendy Howard var, ama o da kuşkusuz gözaltındadır. Onu devre dışı bırakmak gerekir. Fakat, Malcolm'un çevresini tanıyor. Bu size faydalı olabilir. Bir aydan beri onunla irtibata geçemedik. Belki bu arada biraz bilgi toplamıştır. Onunla konuşurken çok tedbirli olun.

Malko, Harisson'un verdiği her şeyi aldı.

— Başka hiç kimse yok mu?

— Elbette var. Venezuelalılar. Onların da haberi olacak. Grenada'da çok faal bir elçilikleri var. ikinci sekreter Gonzalo Campanero Venezuela Gizli Servisi'n dendir ve dört yıl Küba'da kalmıştır. Fotoğrafı bu

zarfın içinde. Eğer silaha ihtiyacınız olursa, o size temin edecek.

— Benim kimliğim ne olacak? diye sordu.

Korchak araya girdi:

— Size iyi bir şey hazırladık. Sağlam bir kimlik.

Amerikalı zarftan bir İngiliz pasaportu, kredi

kartları, sigorta kartı, çek defteri ve çeşitli kulüplere üye kartları çıkardı.

— İşte, sizin kimliğiniz. Siz Mark Lorimar'sınız.

Parfüm üzerine çalışan bir işadamı. Karayipler'de tatildesiniz. Bu zarfın içinde kullandığımız tüm uçak biletleri ve otel kâğıtları var. Herkes size Grenada'yı methettiği için buraya geldiniz. Kâğıtlarınız, Kübalıların ve Sovyetlerin denetiminden geçti.

— Oradaki rakibimiz hakkında bilginiz var mı?

34

— Küba G2'sinden Santiago Gimenezadında biri var.

Lakabı King Kong. Tüm siyasi işlemlere Kübalılar el koydular.

— Gimenez'in fotoğrafı yok mu?

— Yok, o bölgeden birçok psikopat katil çıktı, ama bu içlerinde en kötüsü. 1.97 boyunda ve 150 kilo. Polis merkezinin yakınlarında kalıyor, Grenada'da kesin bir adresi yok.

İngiliz, Malko'ya bir deste fotoğraf uzattı.

— Bunları incelersiniz. Grenada'daki en ilginç yerler. Size yardımcı olur. Yorgunluğunuz geçtikten sonra etrafı gezersiniz. Kalabalığa rastlamazsınız, çünkü Amerikan Seyahat Acenteleri her yana tepeden tırnağa silahlı Küba askerlerinin plajlarda dolaştığı haberini yayıyor.

Malko pür dikkat dinliyordu.

— Malcolm Siddeley'in akibetine uğramadan anlaşılmayı ele geçirdiğimi- varsayalım, bunu Grenada'dan dışarı çıkarmak pek kolay olmayacak.

— Bu işi Venezuelalılar göze almak zorundalar.

Ayrıca, Bay Korchak'ın devreye sokacağı bir yardım planımız var, ama henüz o aşamaya gelmedik. Çok tedbirli davranmak gerekir. Birkaç gün hiçbir şey yapmayın, en azından güneşlenin. Yeni gelen herkesi takip ediyorlar. Eğer umduklarını bulamazlarsa vazgeçiyorlar.

— İkinci aşama epey zor, dedi Malko. Mesajı yerinden almak da, Wendy ile temasa geçmek de...

Dahası, bana inanmayabilirler... Çünkü bu gibi yerlere genellikle çift gelinir.

— Bir kez daha haklısınız. Bunu da düşündük. İşte bakın.

Malko, adamın gösterdiği yöne baktı. Kulübeye giden dar yolda bir BMW duruyordu. Güneş ışığının yansımaları yüzünden arabanın içi görünmüyordu. Arabanın kapısı açıldı ve içinden bronz bacaklı ve kısa

35

saçlı esmer bir kadın indi. Hatları son derece inceydi. Kalçalarını ortaya çıkaran bir yürüyüşle eve doğru yöneldi, iri göğüsleri elbisesinin altında sürekli hareket halindeydi.

— Bu da kim? diye sordu Malko.

— Venezuelalıların size bir armağanı, dedi James Harisson. Luisa Herrera. Bu görevde size eşlik edecek.

— Onu uyuşturdunuz mu, voksa ihtihar etmek mi istiyor?

— Ne o, ne de öteki. Venezuela Gizli Servisi'nde çalışıyor ve macerayı seviyor. Bir antikomünist. Ailesi

Kolombiya' da Küba gerillâlarından oluşan M 19 tarafından öldürülmüş. O günden beri intikam almak için her fırsatı deniyor. Sanırım siz de ona yardım etmiş olacaksınız. Bay Korchak sizin ilave edeceğiniz bir şey var mı?

— Evet, Bayan Herrera hakkında. Onun iyi bir profesyonel olduğunu biliyorum. Fakat yine de sizin yalnız hareket etmenizi tercih ederiz. Onu bize Venezuelalıları gönderdi, oradaki elçilikleriyle irtibatı o sağlayacak.

— Niçin?

— Operasyonun ağırlığı onlarda. Her şeyden emin olmak istiyorlar. Eğer bu anlaşmayı elde etmeyi becerebilerseniz, bir kopyasını da onlara vereceğiz. Luisa Herrera sizinle olduğu müddetçe kimse onlara numara yapamaz.

— Bir başka deyişle, beni izleyecek, öyle mi?

— Yine de size faydalı olabilir, dedi Korchak. Para desteği Venezuelalıları ait. Dahası, böyle güzel bir kızla tatil için size para ödüyorlar...

— Görünüşe aldanmamak gerekir, dedi Malko. Arabadan indiler. Malko, İngilizin verdiği kâğıtları kendi arabasına bıraktı. James Harisson:

— İşte, Bayan Luisa Herrera, dedi.

Siyah gözlü, kırmızı dudaklı, karnı hafif çıkık ve ince

36

bacaklı bir kadındı. James Harisson gülümsedi:

— Bahsettiğim özelliklerinden sonra değerlendirmeyi size bırakıyorum...

— Umarım, Bayan Herrera benden sıkılmaz, dedi Malko.

— Kesinlikle.

Tatlı, fakat biraz boğuk bir sesi vardı. Birkaç saniye gözgöze kaldılar. Malko şaşırmişti. Luisa Herrera'ya bu beraberlikte nelerin olup, nelerin olmadığını sormak ne kadar zordu... Malko'ya kalsa, bu akşamdan yatağa giderdi.

— Martinik'e birlikte gideceksiniz, dedi Harisson, Meridyen'de size iki oda ayırttım. Hayal aleminde bir hafta tatil yapacaksınız: su kayağı, tenis, golf, wind-surf ve de severseniz, Fransız mutfağı. İyice bronzlaştıktan sonra da doğru Grenada'ya. Orada yine birlikte olacaksınız. Trinidad'a gitmeden önce sizi yeniden göreceğiz. Birlikte yaşamaya alışın. Bayan Herrera'ya Caracas'a yaptığınız bir iş seyahatinde rastladınız. Küba'da çalışmadığı için G2'nin onu tanıma ihtimali yok.

Terastaki uğultu gittikçe artıyordu. Malko ilk bölümün hiç de fena olmadığını düşünüyordu.

Luisa, elinde içkisiyle Malko'yu süzüyordu.

— Umarım güneşi seversiniz. Grenada çok sıcaktır, dedi Herrera.

— Gittiniz mi?

— Hayır.

James Harisson babacan bir gülüşle:

— Sizi başbaşa bırakıyorum, dedi.

İngiliz uzaklaşırken, Malko kızın elmacık kemiklerini süzüyordu.

— Görevimizin tehlikesi dışında, bir süre epey samimi olacağız...
Luisa bardağındaki buzları döndürmeye devam ederek cevap verdi:

37

— Tehlike, benim sorunum. Beraberliğimize gelince, sizin nazik bir erkek olduğunuzu düşünüyorum. Çocuk değiliz. Ayrıca Grenada'da epeyce kız ve erkek var... Luisa bu sözler üzerine kalabalığın arasına karışırken, Malko onu hem gözleriyle takip ediyor, hem de kararında ciddi olup olmadığını düşünüyordu. Malko davetlilerin arasına katıldı. Düşünceliydi. James Harisson İngiliz maharetiyle onu apar topar yem olarak hazırlamıştı...

*

**

LIAT'ın Havvker uçağı, ormanların üstünden süzülerek indi. Grenada, Jamaika kadar yeşil bitki örtüsüne sahipti. Karayip Denizi'ndeki küçük adacıklardan sonra, Grenada epey büyük gözüktüyordu. Buna rağmen altmış kilometre uzunluğundaydı. Siyah lasteks pantolonlu Luisa ile Malko'dan başka uçakta bir grup hippie ve bir önceki adadan binen zenciler vardı. Pist çok kısa görünmüştü. Pearls Havaalanı'nda bir tahta baraka ve bir de kule vardı. Yere indiklerinde, Luisa ile Malko "Yeni Grenada'ya hoş geldiniz" yazılı panoyla karşılaştılar. Martinik'teki Meridyen'de geçirdikleri beş gün bir hayal gibiydi. Öğleden sonraları su sporları ve akşamları küçük gazino... Malko wind-surf'te epey ustalaşmıştı. Birkaç akşam otelden ayrılarak şehirdeki küçük lokantalarda nefis yemekler yemişlerdi. Malko'yu üzen tek şey Luisa idi. Gerçek bir kız arkadaş gibi davranıyordu. Odada çıplak dolaşıyor, aynı odada yan yatakta yatıyordu, ama hepsi o kadar. Bunun dışında çekici, neşeli ve kolay anlaşılabilen bir kızdı. Malko bu davranışın daha ne kadar süreceğini düşünüyordu. İyice bronzlaşıp James Harisson ile Joe Korchak'tan öğütler aldıktan sonra Grenada'ya hareket etmişlerdi. Hava çok sıcaktı ve uçak çok çabuk boşalmıştı. İhtilalcilerin posterleri duvarları süslüyordu. Duvar

38

yazıları halkı önderlerinin arkasından yürümeye davet ediyordu. Pasaport kontrolü olaysız geçti. Malko, ortalıkta dolaşan siyah gözlüklü adamlara bakıyordu. Bunlar yolcuları inceleyen sivil milislerdi. Herkes valizini boşaltıyordu. Gümrükçü Malko'ya:

— Mesleğiniz? diye sordu.

— İşadamı.

— Ne üzerine?

— Parfüm

— Grenada'da dostlarınız var mı?

— Hayır.

— İlk defa mı geliyorsunuz?

— Evet.

Gümrükçü bir yandan konuşuyor, bir yandan da pasaporttaki vizeleri inceliyordu. Luisa Herrera, terden göğüslerine yapışan bluzu ve çekici bakışlarıyla

Malko'ya sokulmuş, konuşmaları dinliyordu.

— Hangi otelde kalacaksınız.

— Spice Island.

Bir broşürden bulmuşlardı bu oteli. James Harisson bütün otellerin boş olduğunu ve adaya gelen birkaç turistin de bu otelde kaldığını söylemişti. Malko'dan sonraki hippilerden, çantalarını tamamen boşaltmaları istenmişti. Hippiler bu istek karşısında çılgınca gülüyorlardı. Daha şimdiden bu küçük havaalanında, komünist ülkelerin tipik baskısı görülüyordu. Bir terörden çok, endişe ve korkuyla karışık bir baskıydı bu. Komünistler için, olağan turist diye bir şey yoktu. Nihayet Malko ve Luisa valizlerini kapatabildiler. Etrafta bir sürü küçük baraka ve bir askeri kamp vardı. Kampın girişindeki siyah beresi kulaklarına inmiş nöbetçi Kalaşnikof'a yaslanmış uyukluyordu. Taksi şoförleri etraflarını sarmışlardı. Bir tabloda üç değişik tarife vardı. Yabancılar için olanı en pahalısıydı. İkincisi adadaki zenciler için, üçüncüsü dışardan gelen zenciler içindi... Gösterişli giyinmiş bir turist ilerde

39

gölgede marihuana içiyordu.

Malko'nun taksi şoförüyle elli dolara anlaştığı sırada, kolyeli bir melez yaklaştı ve gülümseyerek:

— Spice Island'a mı gidiyorsunuz? diye sordu.

— Evet, dedi Malko.

— Gelebilir miyim? Ben de oraya gidiyorum.

Hayır demek epey güçlü... Şoförün yanına oturdu ve:

— Adım Jimmy, diye kendini tanıttı.

Hareket ettikten yirmi metre sonra bir çukurdan geçtiler. Malko ile Luisa'nın içi dışına geldi. Yol köstebek yuvası gibiydi. Şoförün yavaş gitmesi de bir işe yaramıyordu. Muz bahçelerinin içinden geçip bir kasabaya girecekleri sırada, Malko bir Japon bayrağı farketti!

Önce hayal gördüğünü zannetti. Grenada Japon İmparatorluğu'nun bir kolonisi bile değildi. Şoföre doğru eğildi:

— Bu nedir?

Jimmy cevap verdi.

— İhtilal amblemi... Kızıl nokta...

Yuvarlak beyaz dairenin ortasındaki kızıl nokta Japon bayrağı gibi duruyordu. Yol epey uzundu. Bir saat on beş dakika sarsıntıdan sonra bir koy görüldü: Gemiler, yeşilliklerin içinde evler... Grenada'nın başkenti, Saint-Georges. Malko, uzun ve yeşil çatılı bir yapıya dikkat etti. Elindeki plana göre hapishane binasıydı bu. Görevini üstlendiği Malcolm Siddeley'in hapsedildiği yer...

Arkasında beyaz bir iz bırakarak ilerleyen çimento yüklü bir kamyonu geçtiler. Sahil boyunca on dakika daha gittikten sonra bir pano gördüler: "Saint-Georges Üniversitesi" Üniversiteye ait birkaç başıboş inek önlerinden geçti. Yol boyunca ihtilal posterleri görülüyordu. Büyük Kemer'in girişinde bir bez üzerinde: "Dün Nikaragua. Bugün El Salvador. Yarın

40

Guatemala." yazıyordu.
Jimmy indi ve teşekkür etti.
Spice Island, Florida'daki eski motellere benziyordu:
birkaç butik ve plaj boyunca uzanan hasır kulübeler.
Satıcılar birkaç turistin peşinden koşuyorlardı. Havalandırma
tertibatı çalışmıyordu. Bir zenci valizlerini
taşıdı. Yalnız kaldıklarında Luisa:
— Sıcaktan ölüyorum, dedi.
Bluzunu ve pantolonunu çıkardı, duşa gitti. On
dakika sonra, gülümseyerek beyaz bir havluya sarınıp
çıktı.
— Siz de duş yapmalısınız, dedi.
Malko çıktığında, Luisa mayosunun altını giymiş,
uyuyordu.

*

**

Malko sabahın altısından beri uyanıktı. Güne sinirli
başlamıştı. Luisa hâlâ uyuyordu. Akşam yemeğini
otelde, plaja bakan bir masada yemişlerdi. Daha sonra
da herkes kendi yatağında yatmıştı.
Malko kalktı, mayosunu giydikten sonra yavaşça
çıktı.
Güneş yakıcıydı. Plajda satıcılardan başka kimse
yoktu. Gözlerini ovuşturarak yürüyordu. Birkaç gün
yine turist rolü oynayacaktı.
Otele dönerken gözü plajda bir zenciye takıldı.
Takside onlarla birlikte gelen melezdi bu. Otelin tam
önünde kuma uzanmıştı. Malko uzun müddet inceledi.
Plaj en azından beş kilometre vardı. Jimmy'nin oraya
gelmesi garip bir tesadüftü. Gümrüğün çıkışında
bulunması da onun basit bir yerli olmadığını
gösteriyordu. İşler kızışıyordu.

41

V. BÖLÜM

Malko, otele döndü ve terastaki koltuklardan birine
oturdu. Jimmy'nin varlığı, kendilerinden şüphelenildiğini
gösteriyordu. Ama nasıl? Bunu bilmiyordu.
Gerçekten şüpheleniyorlarsa turist rolü anlamsızdı.
Zaten adada turist az olduğu için yeni gelenleri
kolaylıkla takip edebilirler ve işlerini kısa zamanda
bitirirlerdi... Zenci, otuz metre ilerde, satıcıların
ortasında, halinden memnun gözükiyordu. Malko bu
takibi kendi yararına kullanmayı düşünüyordu. Bu iş
için gerekli olan belgeler çok azdı. Wendy Hovvard ismi
ve Trinidad'da bıraktığı birkaç resimden başka bir şey
yoktu. Ronald Bedford ile temasa geçmeden önce göze
batması imkânsızdı. Ayrıca, İngiliz kadın da epey şey
söyleyebilirdi.
Odaya sessizce girdi. Luisa Herrera uyanmıştı.
Bronzlaşmış göğüslerini ortaya çıkararak gerçekten
tatildeymişcesine gerindi. Malko, Jimmy'den bahsetti.
— Onu "oyalayabilir misiniz?" Bir araba kiralayıp
bir, iki şeye göz atacağım...
Venezuelalı önce bu istekten hoşlanmadı, ama daha
sonra isterik bir gülüşle cevap verdi.
— Elbette.
Yataktan çıktı. Slipini çıkarıp iki parçalık bir bikini
giydi, saçını taradı. Siyah gözlüklerini ve plaj çantasını

aldıktan sonra Malko'ya bir öpücük yolladı.

42

— Hoşça kal. Görüşmek üzere.

Malko satıcıların arasında ilerleyen Luisa'ya bakıyordu.

Bu arada Jimmy başını kaldırmış onu

inceliyordu. Malko odadan çıktı ve resepsiyona gitti.

— Bir araba kiralamak istiyorum.

Alaycı tavırlı bir zenci başını salladı.

— Oraya gitmelisiniz. Telefon kulübesinin öbür tarafına.

Malko, güneşin altında bir kilometre yürüdü.

Ortalıkta sadece kapısız ve üstü bez tenteli Mini

Austin'ler vardı. Malko beyaz olanını seçti ve parasını

peşin ödeyip direksiyona geçti. Çünkü Grenada'da,

dürüstlük bir meziyet değildi.

Küba Hava Yolları bürosunun önünden Saint-Georges

istikâmetine dönmesi gerekirken, sağa döndü ve

güneye yöneldi. Bir müddet gittikten sonra üzerinde

"Sugar Mili Disco" yazan bir barakaya rastladı.

Panonun hemen altında "Eğitim gerçek Devrimdir"

yazısı vardı.

Yol üzerinde yön belirten hiçbir işaret yoktu. Az

ötede yol birkaç kola ayrılıp kıvrımlar çizerek dağların

arasında kayboluyordu. Yol üzerinde, kapısı ve

penceresi kapalı epey villa vardı. Malko birkaç

yelkenlinin bağlı durduğu koy boyunca ilerledi. Kırmızı

zemin üzerine siyah harflerle "Grenada'yı temiz tutun"

yazısının önünde durdu. Sonra planı hatırlayarak sola

döndü.

Malko, James Harisson'un verdiği fotoğrafları ve

planı kafasından geçirerek Wendy Hovvard'ın villasını

arıyordu. Calabash Oteli'nin önünden geçtikten sonra

tozlu bir dağ yoluna saptı. Ev tepede, yolun sağında

olmalıydı. Sonunda, beyaz renkli, büyük teraslı bir

binayla karşılaştı.

Spice Island'dan beri kimsenin kendisini izlemediğinden

emindi, ama rastladığı her zenci bir casus olabilirdi.

Yavaşladı. O sırada kendi arabasına benzeyen bir başka

43

Mini Austin aynı yoldan geliyordu. Karşılaştıklarında,

Malko arabanın içindeki sarışın kadını inceledi. Wendy

Hovvard'a çok benziyordu bu kadın.

Geri dönmek için kendini zor tuttu. Çok tehlikeli

olurdu. Bir kilometre gittikten sonra yolu şaşırdı, çünkü

bütün yollar birbirine benziyordu. Çevredeki evlerin

hemen hemen hepsi satılıktı. Bunlarla sadece bahçıvanlar

ilgilenebiliyordu. Yol üzerinde hiç yayaya rastlamamıştı.

Yandaki tepede askeri yapılar gördü. Küba ordusu

orada bulunuyordu. Kampa giden bozuk yolun girişinde

"Yasak Bölge" yazısı vardı.

Nihayet otele giden ana yolu buldu. Kızıl Yengeç

Lokantası'nın önünden geçtiğinde iştahı kapandı.

Terasta gençler, yabancılar ve de özellikle öğrenciler

vardı. Tıp Fakültesi'nin altı yüz öğrencisinden çoğu

Amerikalıydı. Çünkü birinci sınıfı Grenada'da okumak

Amerika'da okumaktan daha kolaydı.

*

**

Luisa Herrera henüz plaja yerleşmemişti. Jimmy ağır adımlarla ona doğru ilerliyordu. Siyah gözlüklerinin arkasından Grenadalıyı süzüyordu genç kadın. Harika bir vücudu vardı. Uzun bacaklara ve yapılı bir vücuda sahipti. Erkeklik özelliğini ortaya koyan lasteks bir mayo giyiyordu. Kadının yanına geldi.

— Günaydın. Sigaranız var mı?

Luisa sigarayı verdi. Jimmy kadının kibrit tutan elini avucuna aldı ve gereğinden fazla tutarken gözleriyle de baştan aşağı kadını süzdü.

— Kocanız burada yok mu?

— Kocam değil o. Az önce dolaşmaya çıktı. Niçin?

— Plajda yürüyüşe mi geldiniz?

Cevabı beklemeden kadını elinden tuttu ve çekti.

Luisa karşı koymadı. Grenadalı. Malko'nun düşündüklerini gerçekleştiriyordu.

Denize doğru yürürken, transistör radyoyu açtı.

44

Harika bir kalipso parçası çalıyordu. Yürürken dans ediyor, bazen bir kadın gibi kıvrak hareketler yapıyor, bazen de Luisa'nın elinden tutarak ona dans figürleri gösteriyordu. Bir müddet böyle yürüdükten sonra radyoyu yere bıraktı ve:

— Yüzelim mi? diye sordu.

Luisa'yı suya doğru çekti. Venezuelalı önce suyun ılıkliğini duydu, fakat arkasından bir çılgılık attı.

— Oh! Su hemen derinleşiyormuş!

Jimmy ondan daha uzun olduğu için yardım etti.

Kadın adamın ellerini kalçasında hissetti. Jimmy, suda şarkı söylüyor, olduğu yerde dans ederek Luisa'yı yavaş yavaş kendine doğru yaklaşıtıyordu. Hayatından memnundu. Su Jimmy'nin arzularını frenleyememişti.

Luisa birdenbire bacaklarının arasında bir sertlik hissetti. Gözlerini kapattı. Uzaklaşmak istedi,, ama adamın elleri onu sarıyordu. Jimmy kadına sürtünerek olduğu yerde dans ediyordu. Birdenbire kadının kalçasını bıraktı ve ani bir hareketle mayosunu çıkardı.

Sonra, Luisa'nın şaşkınlığından faydalanarak onun bikinisini de çıkardı. Luisa şaşkın gözlerle bakıyordu..

Birden, karşı koyamadığını hissetti. Bu çılgınlıktı:

Bacaklarını ve kollarını Jimmy'ye doladığını farkettiler.

Bir an karşı koymayı düşündüyse de adamın güçlü elleri karşısında bir şey yapamadı ve gözlerini yumdu. Aynı anda, bir acı hissetti. Suda olmaları, Jimmy'nin vücuduna sahip olmasını engelleyememişti...

— Durun, çok ileri gidiyorsunuz, diye haykırdı nefes nefese.

Birbirlerinden ayrılmışlardı. Luisa'nın başı dönüyordu.

Jimmy tatmin olmuştu. Luisa yeniden ona yaklaşmak istedi. Fakat Jimmy'nin kendisine sarılmadığını ve artık ona ihtiyacı olmadığını hissetti.

*

**

Malko arabasını park etti ve otele girdi.

45

Luisa yoktu.

Plaja baktı. Hiç kimse yoktu. Jimmy de ortalıkta gözüküyordu. Malko güneşe karşı yürüdüğü için

Jimmy ile Luisa'yı ilk anda farketmemişti. Şaşkınlıkla suyun içinde birbirine kenetlenmiş duran iki gölgeye bakıyordu. Bir anormallik vardı. Jimmy Luisa'dan yirmi, yirmi beş santim daha uzundu. Oysa, şu an ikisi de aynı boydaydı.

Adamın ayağı yere değiyorsa kadının kiler neredeydi?

Aynı seviyede nasıl durabiliyorlardı?

Daha dikkatli baktığında Luisa'nın kollarının adamın boynunda olduğunu gördü ve kafasında canlandırdığı sahneler onu çileden çıkardı. Fakat, suda sevişemeyeceklerini düşünerek rahatladı.

Luisa ve Jimmy sudan yeni çıkmışlardı. Luisa mayosunu kontrol etti. Olup bitenden hiçbir iz yoktu. Jimmy transistorlu radyosunu aldı ve birlikte yürümeye başladılar. Bir müddet sonra zenci endişeli bir sesle sordu:

— İyi miydi?

Luisa şaşkın bir ifadeyle adama baktı.

— Bunu her turistle yapıyor musunuz?

— Hayır, fakat havaalanında size rastladığımda güzel kalçalarınız olduğunu gördüm ve bu işten hoşlandığınızı anladım.

— Yalnız değildim...

— Grenada'ya kadınlar pek nadir yalnız gelirler.

Fakat, hepsi de Jimmy'yi tercih ederler.

Kendinden emin görünüyordu. Kısa bir suskunluktan sonra:

— Eğer memnun kaldıysanız bana yirmi dolar verin, dedi.

Luisa şaşkınlıktan donakaldı. Jimmy ciddiyetini muhafaza ediyordu.

46

— Para mı istiyorsunuz? diye mırıldandı.

— Elbette. Kadınlar da erkeklere para öder.

Kadınlar benimle öpüşmeyi severler. Barbados'ta bir yıl kaldım ve hayatımı bu işle kazandım. Bütün İngiliz kadınları oraya zenciler için geliyorlardı... Fakat vize yüzünden buraya geri dönmem gerekti...

Luisa iyice şaşırmıştı.

— Buradaki bütün kızlar para veriyor mu?

— Biraz zor. Talebelerin ve hippilerin parası yok.

— Bütün yaptığınız iş bu mu?

— Devrim Muhafız Komitesi'nin üyesiyim aynı zamanda. Eski başkan Gairy'nin paralı adamlarına karşı uyanık olmak zorundayız. Bu yüzden sık sık havaalanına giderim. Evde bir silahım var, sık sık antrenman yaparım.

Luisa adamın söylediklerini aklında tutmaya çalışıyordu.

Malko'nun kuşkuları doğru çıkmıştı.

— Dostunuz bizi birlikte görünce bir şey demez mi?

— Demez. Hele ona güzel bir Grenadalı kız

bulursanız hiçbir şey söylemez.

— Bu iş kolay. Cuma akşamı Yat Kulüp'ün balosuna gideriz.

Otele yaklaştıklarında Jimmy yine endişeli bir sesle sordu:

— Bana yirmi dolar veriyor musunuz?

*

**

Luisa odaya girdi ve elini Malko'ya uzatarak:
— Siz de dolar var mı? dedi. Bana yirmi dolar
lazım...

— Fakat niçin?

— Sonra açıklarım.

Luisa parayı verdikten sonra odaya döndüğünde,
yandaki yatağın üzerine uzandı ve kahkahalarla
gülmeye başladı.

— Ne oldu? Satıcılara mı yakalandınız? diye sordu

47

Malko bilgiç bir edayla.

— Evet yakalandım, ama dediğiniz şekilde değil.

— Böylesine hiç rastlamamıştım... Size anlatayım...

Malko, kızı karmaşık duygular içinde dinledi. Luisa
sonunda:

— Eğer siz plajda güzel bir kıza rastlasaydınız ve bu
şekilde sevişseydiniz bunu normal bulurdunuz, dedi. O
halde benim için de aynı şey. Dahası, bu görevimize
dahil...

Malko bu sözlerle tahrik olduğunu hissetti.

— Acıktım, dedi. Yemek yiyelim. Wendy Hovvard'ı
buldum.

— Duş yapacağım, dedi Luisa.

Malko kızın mayosunu çıkarışını seyretti. MI 6,
kendisine gerçekten maharetli bir yardımcı vermişti.

Luisa geri geldiğinde, siyah lasteks pantolonunu
giymişti. Birlikte dışarı çıktılar. Malko Kızıl Yengec'e
gitmek istiyordu fakat yanlış yola girmişti. Geri
dönmeye karar verdiğinde bir otelin önüne gelmişlerdi.
Park yeri bomboştı.

— Girip bakalım, dedi Malko.

içerisi harika döşenmişti, fakat vantilatörler çalışmıyordu.

Holde, yalnız iki garson dolaşıyordu. Malko

yemek yemek istediklerini söyledi. Garson şaşırmıştı.

Toparlandı ve özür dileyerek:

— İçerde dört müşterimiz var, dedi. Turistler buraya
pek gelmiyorlar. Çok uzaktayız da...

Koya bakan bir masayı onlara verdiler. Acapulco'yu
andırıyordu çevre. Girişten gürültü geldiğinde ikinci
içkilerini içiyorlardı. Daha sonra İspanyolca konuşmalar
duyuldu. Üç kişi bara yaklaştı. Ortadaki iriyarı olan
zenci arkasını dönüp bara oturdu. Barmen korkak
hareketlerle davranıyordu. Malko'nun birden kalbi
sıkışır gibi oldu. Önceden verilen tariflere göre, ortadaki
adam King Kong Gimenez'e benziyordu.

Malko'nun birkaç metre ötesinde ne arıyordu? Luisa

48

gözlerini adamdan ayıramamıştı.

Bardakilere iki zenci daha katıldı ve ispanyolca
konuşmaya başladılar. Malko ve Luisa'yı görmemiş
gibiydiler. Birer kızarmış balıkla büyük bardak daikiri
içtiler. On beş dakika içinde de yemeklerini bitirip
kalktılar.

— Bunun bir tesadüf olduğunu mu düşünüyorsunuz?
diye sordu Luisa.

Malko, kadının ilk defa korktuğunu görüyordu.

— Dilerim öyledir ve bana öyle geliyor ki, çok zalim
bu insanlar.

Yediklerinden hiçbir şey anlamamışlardı. Bir zenci
onlara yaklaşarak yemeği nasıl bulduklarını sordu.

— Çok güzel, dedi Malko. Bu gelen adamlar kimdi? ispanyolca konuşuyorlardı. Kübalılar mı?

— Evet. Buranın devrim muhafızları. Her hafta gelip oteli kontrol ederler. Bir aksaklık görürlerse, patronu hapse atarlar. Buna rağmen yine de dört müşterimiz var... Ne felaket... Bay Bishop'a epey güvenmiştik. Fakat artık iş başında değil...

— Bunları değiştiremez misiniz?

— Hayır bayım. Halk istese de istemese de en az yirmi sene seçim yapılmayacak.

Yaşlı adam ağır adımlarla uzaklaştı. Mini Austin güneşin altında iyice ısınmıştı. Aynı tozlu yollardan geri döndüler. Tek tük yayaya rastlıyorlardı. Yolun kenarındaki villalar terk edilmişti.

Yol kenarında durup turist rolünü devam ettirmek için yüzmek istediler. Birdenbire etraflarını siyah çakıлтаşı satan zenciler sardı. Belirgin olmasa da, takip ediliyorlardı.

Luisa suda dimdik; tedirgin duruyordu.

— Epey zor olacak, dedi. Burada olmamayı isterdim...

— Bu çok kolay, dedi Malko. Sizinle kavga etmiş gibi yaparız. İlk uçağa biner ayrılırsınız. Ben kalırım.

49

— Hayır, olmaz! Bana ihtiyacınız var.

— Jimmy ile geçirdiğiniz dakikalar size yetmedi mi?

— Saçmalamayın. Bana zevk veren ilk erkek o değil. Rakiplerimiz için çalışıyor. Eğer isterse hiç düşünmeden beni hapse gönderebileceğinden emin olabilirsiniz...

Malko Luisa'yı haklı bularak cevap vermedi. Küçük satıcılar, çıt çıkarmadan onları seyrediyorlardı.

— Gece olunca Wendy Howard ile buluşmayı deneyeceğim.

— Sizinle geliyorum, dedi Luisa kesin bir ses tonuyla.

50

VI. BÖLÜM

Malko önlerine çıkan keçiyi ezmek için ani bir hareket yaptı. Şehre giden yol bomboştu. Otelden çıktıklarından beri kimse peşlerine takılmamıştı. Yolun sağında bir ışık göründü. Bu Kızıl Yengeç Lokantası olmalıydı. Adadaki tek kalabalık yer olmasına rağmen, akşamın sekizinde boşalıyordu.

— Biraz duralım, dedi Malko.

Otoparkta boş yer yoktu, içerdeki ve dışardaki tüm masalar doluydu. Genellikle gençler takılıyordu. Malko içeri girdi. İki zenci barmen tezgâhın arkasında delicesine çalışıyordu, içerdeki manzara ingiliz barlarını andırıyordu. Malko'nun gözü masalardan birine takıldı. Üç kadın ve bir genç çocuk vardı. Kadınlardan biri, sabah gördüğü Wendy Hovvard idi.

Sarışın, mavi gözlü, ince hatları olan küçük göğüslü tipik bir İngilizdi. Malko ve Luisa bara oturup kızarmış tavuk ısmarladılar. Yemeklerini bitirdiklerinde Wendy hâlâ arkadaşlarıyla tartışıyordu.

— Gidelim, dedi Malko.

Gece hava biraz ılınmıştı. Malko otele ters istikâmetteki yola girdi ve beş yüz metre gittikten sonra

sağa dönüp farlarını söndürdü. Bir müddet bekledikten sonra kimsenin kendilerini takip etmediğinden emin oldu. Wendy'nin evi bir kilometre mesafedeydi. Tepeye doğru tırmanarak evin önünden geçtiler. Her yer

51

karanlıktı. Malko, Prickly Point'e doğru iniyordu. Birden gözlerine bir levha takıldı: "SATILIK". Malko yazının bulunduğu bahçeye girdi. Güzel bir villaydı. Korna çaldı ve bekledi. Hiçbir cevap gelmeyince farları kapatıp arabadan indi.

— Burada bekleyin, dedi Luisa'ya. Eğer birisi gelirse, Bay Robin'i beklediğinizi söylersiniz. Daha sonra da Kızıl Yengec'e gidin. Otoparkta buluşuruz.
— Ben de gelmek istiyorum.'

— Hayır.

Malko karanlıkta kayboldu. Gecenin sessizliğini ağustos böcekleri bozuyordu. On beş dakika gittikten sonra Wendy'nin villasına geldi. Bahçede hizmetçilere ait bir kulübe daha vardı. Malko etrafı gözetledikten sonra evin çevresinde dolaştı ve terasa çıktı. Wendy'nin yalnız yaşayıp yaşamadığını bilmiyordu. Terasta oturdu ve genç İngiliz beklemeye başladı.

Pencerelerden birinin açık olduğunu farketti. içeri girmekle girmemek arasında bir müddet tereddüt ettikten sonra karanlık odaya girdi. Wendy, evinde bir yabancıyı görünce nasıl bir tepki gösterecekti? Eğer bağırırsa her şey mahvolurdu.

Malko, bir devi bile birkaç saniye uyuşturabilecek ufak bir gaz spreyni eline alarak içeri girdi. Sprey, saç boyası kutusu şeklindeydi. Bu yüzden gümrükte hiçbir sorun çıkmamıştı.

Malko etrafı dinliyordu. Odanın dibinden birtakım sesler geldi, ama bunun ne olduğunu anlayamadı. Daha doğrusu üzerine doğru bir şeyin geldiğini farketti. Ve bir hırıltı ile sol kolunda müthiş bir acı hissetti. Acıdan kavranırken, sıcak bir soluk hissetti. Saldırgan bir köpekti bu.

Birlikte yere yuvarlandılar. Malko panik içindeydi. Eğer kolunu öne doğru uzatmamış olsaydı, köpek boynuna dişlerini çoktan geçirmişti!

Gaz spreynin düğmesine bastı ve köpeğin ağzına

52

doğru tuttu. Hayvanın ayakları havada çırpınırken, bazen Malko'nun karnına çarpıyordu. Eğer bu durumda yakalanırsa, Malcolm Siddeley'in akibetine uğrayabilirdi. Kolundaki dişlerin yavaş yavaş gevşediğini farketti. Spreyi bıraktı ve köpeği boğazından tutup arkaya doğru çekti, yere itti. Kolu çok acıyordu, ama ne varki boğuşma sessizce bitmişti. Şimdi Wendy Howard'ı bekleyebilirdi.

Biraz rahatlamıştı. Uzaktan farlar göründü. Wendy hızlı kullanıyordu. Merdivende ayak sesleri duydu, sonunda yine sessizlik oldu.

Malko yavaşça aşağıya inen merdivenlere doğru gitti.

Her taraf karanlıktı. Genç kadın yatmış olmalıydı.

Birdenbire bir gıcırta duyuldu ve ortalık aydınlandı.

Malko arkasına döndüğünde kendisine yönelik küçük bir tabanca gördü. Ani bir hareketle öne hamle yaparak

yaralı koluyla kadının elindeki silahı düşürmeyi becerdi.

Silahı düşen Wendy bir çılgılık attı. Malko eliyle ağzını kapatarak onu kendine doğru çekti:

— Korkmayın! Ben Malcolm'un arkadaşıyım!

Wendy birkaç saniye direndikten sonra sakinleşti.

Fakat yine de titriyordu. Malko'ya kızgın gözlerle baktı.

— Kimsiniz? Nasıl içeri girdiniz?

— Oturma odasının penceresinden girdim.

— Köpeğim nerede?

— Onu susturmak zorundaydım.

— Titüs!

Wendy deli gibi fırlayarak oturma odasının ışıklarını açtı. Malko yerdeki tabancayı aldı ve onu takip etti.

Genç kadın yerde yatan köpeğin üzerine atıldı ve hıçkırarak ağlamaya başladı.

— Onu öldürdünüz! Her gün beni karşılamaya gelirdi... Bu yüzden evde birisinin olduğunu anladım.

— Ölmedi, dedi Malko. Bana saldırdı. Ben de onu bayılttım. Benim burada olduğum anlaşılsaydı, bu daha çok sizin için tehlikeli olurdu.

53

Wendy köpeğin kalp atışlarını dinledikten sonra ölmediğinden emin oldu ve gözyaşlarını silerek ayağa kalktı.

— Ne istiyorsunuz?

— Adım Malko Linge. Malcolm Siddeley'in patronları tarafından gönderildim. Sanırım James Harisson ismi size bir şey hatırlatır. Maalesef size benden bahsedecek fırsatı olmadı. Sizin Malcolm Siddeley'e yardım ettiğinizi biliyorum.

Wendy Howard'ın yüz ifadesi birdenbire değişmişti.

Malko'ya inanmamış gibi başını salladı.

Grenada'ya nasıl geldiniz?

— Takma bir isimle, turist kılığında.

— Bunun gerçek olabileceğine inanamıyorum!

Herkesin Malcolm'u unuttuğunu sanıyordum.

Malko kadına aksini söylemek istedi, fakat kolu çok acıyordu. Birdenbire kolunun kanadığını gördü.

Wendy de farketmişti.

— Tanrım! Yaralısınız!

— Sizin Titüs'ün diş izleri. Pansuman yapacak bir şeyler var mı?

— Gelin.

Malko, Wendy'yi takip etti. Banyo birinci kattaydı ve lavanta kokuyordu. Gömleğini çıkardı. Dirseğinin hemen yanında, diş yerleri kanıyordu.

Wendy alkol ve pamuk çıkardı. Yavaşça yarayı sildi.

— Çok derin değil. Beni koruması için yetiştirdim

Titüs'ü...

Alkol Malko'nun canını çok yakmıştı. Wendy yarayı temizledikten sonra, diş izlerinin tamamını örten geniş bir bant yapıştırdı.

— Şimdi, dedi Wendy, Grenada'ya niçin geldiğinizi söyleyin.

— Malcolm Siddeley'in bıraktığı yerden devam edeceğim. Sizin de bu işten haberiniz olduğunu biliyorum.

54

— Biraz. Tutuklandığı sırada birisinden çok önemli bir belge alacaktı, ama kimden olduğunu bilmiyorum.

— Malcolm'a ne olduğunu biliyor musunuz? MI 6

yine birçok şeyden habersiz, dedi Malko.

— Bu yakınlarda hapisten yeni çıkan birisinden öğrendim, dedi genç kadın. Eski hükümetin uşaklarından olan Shayne Lockheart'tan. Malcolm ile konuşabilmiş. Malcolm ona benim adımı vermiş. Hapisten çıkar çıkmaz beni buldu. Malcolm işkence yaparlarken ölmüş, sonra da cesedini denize atmışlar. Boğulmuş görüntüsü vermek için.

— Kim bu işi yapanlar?

— Gizli siyasi polis. Yarı Kübalı, yarı Grenadalı.

— Sizi rahatsız etmediler mi?

— Doğrudan değil. Fakat devrim muhafızlarının hizmetçilerini sorguya çektiklerini biliyorum.

— Niçin Grenada'yı terk etmiyorsunuz?

— Bu evi çok seviyorum. Hayatım burada geçti. Londra'da yaşayamam. Malcolm'u unutamıyorum. Aramızda epey yaş farkı vardı, ama beni çok severdi. Wendy'nin gözleri doldu...

Malko kadını süzüyordu. Otuz beş yaşlarında gösteriyordu. Beyaz şortunun dışında kalan bronzlaşmış bacakları, ince ve kaslıydı. Yüzünden sağlıklı olduğu anlaşılıyordu. Gözlerinde biriken yaşlan farketirmeden silmeye çalıştı.

— Size nasıl yardım edebilirim?

— Henüz bilmiyorum, dedi Malko. Sizi tehlikeye atmak istemiyorum. Malcolm'a haber veren adamlar irtibata geçmeliyim. Elindeki gizli belgeleri almak istiyorum. Yalnız, Malcolm'un nasıl yakalandığını henüz bilmiyorum.

— Ben de dedi Wendy. Her şeyin yolunda olduğunu söylerdi. Mezarlığa gitti ve dönmedi. Belki de takip ediliyordu...

— Belki de karşıdaki adam ihbar etti. Adadaki
56

idarecilerden hiç tutuklanan olduğunu duydunuz mu? diye sordu Malko.

— Hayır, dedi genç İngiliz. Fakat her şeyi duyamıyoruz. Adamın adını biliyor musunuz?

— Evet.

Wendy adamın ismini sordu.

— Malcolm'un sık sık birlikte denize açıldığı arkadaşı Enzo Pisani belki size yardımcı olabilir. Old Fort yolunun sonunda oturur. Malcolm, kaybolduğu gün Enzo'ya yemeğe gidecekti. Enzo'nun evine giden yol mezarlıktan geçer. Bu yüzden Malcolm, mezarlıktaki yeri seçti. Enzo, Malcolm'un ölüm haberini duyunca şok geçirdi. Sanırım size yardımcı olabilir.

— Onu bu işe karıştırmak istemiyorum.

— Burada sevilen bir kişidir. Yeni idarenin ona ihtiyacı var. Birleşmiş Milletler yardım programını o yürütüyor.

— Onunla temasa geçebilmek için bir plan yapmalı, dedi Malko.

Wendy düşünüyordu. Birden gülümsedi.

— Bir fikrim var, dedi. Yat Kulüp'e gidin ve kiralık yelkenli isteyin. Sizi Enzo Pisani'ye göndereceklerdir. Dostlarımızdan birinin "Thames" adlı yelkenlisini

turistlere kiraya veriyor Enzo. Daha sonra, sizi benim gönderdiğimi söylersiniz. Bu arada ben onunla konuşmaya çalışırım.

— Gerçekten iyi fikir, dedi Malko. Hapisten yeni çıkan adam nerede?

— Shayne mi? Onun size yararı olacağını sanmıyorum. Nazik bir adam, fakat... Bir hafta burada çalıştı, daha sonra başka bir ev bulup orada uşaklık yapmaya gitti. Bugünkü idareyi sevmiyor, ama güvenilir biri değil.

— Onu nerede bulabilirim?

— Gwa Kay yolunun kenarındaki beyaz bir evde kalıyor. Evde birkaç tane yarı deli kız oturuyor.

56

İçlerinden biri çıplak ayakla yürür, diğeri her zaman otostop yapar... Shayne'e selamımı söyleyin. Beni sever.

— Teşekkür ederim, dedi Malko.

Kolu acıyordu, ama artık umursamıyordu. Luisa beklemekten çılgına dönmüş olmalıydı.

— Nasıl haberleşeceğiz? diye sordu Malko.

— Büyük Kemer Alışveriş Merkezi'nde. Her akşam üzeri saat altıda oraya giderim. Her zaman kalabalıktır ve dikkati çekmeden konuşabiliriz.

Malko hayranlıkla Wendy'ye baktı.

— Siz gerçek bir profesyonelsiniz...

— Babam MI 5'in üyesiydi. O çevrede büyüdüm.

Sanırım bu evi de kolay kolay satmayacağım.

Başaramasanız bile. Çok dikkatli olun. Biraz önce silaha sarıldım, çünkü beni tutuklamaya geldiklerini sanmıştım. Karanlıktaydınız, yüzünüzü göremedim. Kübalılar burada her istediklerini yapıyorlar. Birdenbire ortalıktan yok olabilirsiniz.

— Burada silah bulundurmamak tehlikeli değil mi?

— Evet ama iyi saklıyorum. Malcolm'un bir hediyesi. Canlı olarak Kübalıların eline düşmek istemiyorum...

Wendy'nin gözleri yeniden doldu. Kendini toparlamaya çalışarak kısık bir sesle:

— Başarmanız gerekli, dedi. Size yardım edeceğim. Malcolm boşu boşuna ölmüş olmamalı. Grenada'da yalnız mısınız?

— Hayır.

Malko, Luisa'yı ve Venezuelalıların bu işteki rolünü anlattı.

— Sık sık tenis oynayan Gonzalo Campanero'yu tanıyorum, dedi Wendy. Ben de Calabash'ta tenis oynarım.

Aşağıya indiler. Girişe geldiklerinde Wendy Malko'ya sarıldı. Bir müddet birbirlerine kenetlenip kaldılar.

57

Sonra Wendy gülümseyerek:

— İyi şanslar! dedi.

*

**

Luisa Merrera karanlıkta bekliyordu. Soğukkanlılığını kaybetmemişti. Otele dönerken Malko olanları anlattı. Hiç kimseye rastlamadan odalarına girdiler.

Nihayet havalandırma tesisatı çalışmaya başlamıştı. Yorgun ve sinirli olan Malko yatağa girdi ve ışığı söndürdü. Atacağı her adımda bir tuzağa yakalanabilirdi. Ertesi günden itibaren "Rus Ruleti" başlıyordu. Kübalıların kendisini beklediğinden emindi. Ama nerede beklediklerini bilmiyordu. Kübalılarla karşılaşmamak imkânsız gibiydi.

*

**

Bir elinde içinde balık bulunan plastik bir sepet, diğerinde köpeğinin tasmaı olan genç kız yolun kenarında yürüyordu. Üzerine çok kısa, dar bir şort ve yine çok dar bir tişört giymişti. Arabanın sesini duyar duymaz arkasına döndü ve balık sepetini sallayarak işaret etti. Malko durdu. Kızı dükkândan çıktığından beri takip ediyordu.

— Nereye gidiyorsunuz?

Çocuksu ve makyajlı bir yüz Malko'ya döndü. Uzun kırpikleri vardı, dudağına kıpkırmızı bir ruj sürmüştü.

— Eve.

— Binin.

Kız Malko'nun yanına oturdu ve birlikte hareket ettiler. Küçük arabanın içinde kızın bacakları daha uzun gibiydi... Güneşten bronzlaşmıştı. Köpek, ayaklarının dibindeydi.

— Turist misiniz? diye sordu otostopçu kız.

— Evet. Spice Island Oteli'nde kalıyorum.

— Çok kalabalık değil galiba?

— Çok değil... Ya siz, sizde tatilde misiniz?

— Hayır. İşsizim! Lakker Hava Yolları'nda hostes-

58

I

tim. Daha sonra tazminatımı aldım ve buraya kız arkadaşlarımla yemeye geldim. Bir İsveçli ve bir İngiliz hostes kızla beraberim. Burada marihuana bahçelerde yetişiyor. Üniversitede birçok yakışıklı herif var. Bu nimetlerden faydalanabilmek için gerçekten özgür olmak gerekir... Buradan sola dönün.

Malko yolun kenarında büyük beyaz bir villa gördü.

Mini Austin'i evin arkasındaki otoparka bıraktı.

— Adım Sharon, dedi hostes. Bir içki alır mıydınız?

— Memnuniyetle.

Panjurları kapalı karanlık bir odaya girdiler. Tavana asılı duran hoparlörden güzel bir müzik geliyordu. Odanın ortasına bir hamak gerilmişti. Malko karanlıkta, hamakta bir insan vücudu farkederek gibi oldu. Biraz yaklaştığında hamağın üzerinde çıplak bir sarışınla bir zencinin birlikte olduğunu gördü. Sakin bir hava içinde marihuana içiyorlardı.

— Bu Solveig, dedi Sharon. Bu da, arkadaşımız

Ersto... Bize marihuana temin eder...

Sonra hamaktakilere döndü:

— Bu da... Adınız neydi?..

— Mark.

Malko ile Sharon birlikte terasa çıktılar. Üniversitenin binaları ile Spice Island'ın bir bölümü görünüyordu.

Yerde, yüzüstü yatmış çınlıplak bir kız Cosmopolitan mecmuası okuyordu.

— Liz, dedi Sharon.

Liz hiç kımıldamadan bir elini hafifçe salladı.

Sharon elindeki balık sepetini bıraktı ve üzerindeki tişörtünü çıkartarak:

— Burada rahat olmak gerekir, dedi.

Daha sonra da şortunu çıkardı. Sharon gerçekten tam bir sarışındı.

— Shayne bize daikiri yapar mısın?

Malko kızın seslendiği tarafa baktığında inanılmayacak bir şey, bir metre uzunluğunda siyah çekirge gibi bir

59

şey farkettti...

Ama bir adamdı bu!

Çok zayıf, mavi şortlu bir zenciydi. Yere çömelmişti ve omuzları dizkapaklarına değiyordu. Bir deri bir kemik denecek kadar zayıftı. Malko adamın nasıl bu şekilde durabildiğini düşündü.

Altmış santimetre çaplı bir küpün içine girebilirdi.

Başını öne eğmiş yerdeki bir kâğıdı okumaya çalışıyordu.

Ayağa kalktığında tam bir iskeletti. Sharon'un söylediğini duymamış gibi bir hali vardı. Malko'ya yaklaştı ve garip bir şekilde gülümsedi. Yüzü daha çok bir ölününkini andırıyordu.

— Çok önemli bir şeyi dinlemek ister misiniz? dedi Malko'ya sanki onu uzun zamandır tanıyormuş gibi.

— Niçin olmasın? dedi Malko. Haber nedir?

— Hayat ve ölüm. Dünyayı yeniden yaratacak reçeteyi biliyorum. Hiçbir zaman yayınlanmayacak olan çok önemli bir kitap bu.

Sharon sabırsızlandı.

— Shayne, önce bizim içkilerimizi hazırla, sonra açıklarsın.

Shayne mutfığa gittiğinde, Sharon Malko'ya göz kırptı.

— Shayne biraz gariptir. Hapiste bu hale geldi. Ama iyi insandır.

Malko, Malcolm Siddeley'i katilin dışında canlı gören tek adamla tanışmıştı.

60

VII. BOLUM

Shayne dudaklarında garip bir gülümsemeyle yeniden göründü. Bir sürahi dakiriyle bardak getirmişti.

Tepsiyi masaya bıraktıktan sonra eski yerine döndü.

Sharon içkileri boşaltırken Malko adamı süzüyordu.

— Niçin bu kadar zayıf? diye sordu Malko. Yemek yemiyor mu?

— Hiç aramıyor, diye açıkladı İngiliz. Anlaşılan onu hapiste haftalarca açlığa zorladılar ve hiç yemek vermediler. Midesi iyice büzülmüş. Çok az balık yiyor. Doktora da gitmiyor. Woburn'da bir büyücüsü var. Ara sıra onu görmeye gider ve mucize dediği ilaçlar getirir. Burada iyi. Özgür.

Daikiri epey kuvvetliydi. Liz bir yudum aldıktan sonra okumaya devam etti. Konuşkan birine benzemiyordu.

Sharon yoga pozisyonunda oturdu:

— Burası çok güzel! Ersto marihuana getirir, Shayne yemekleri ve ev işlerini yapar. Evin her köşesinde müzik var. İnsanların Avrupa'da itiş kakış yaşadıklarını düşünüyorum da...

— Yanınızda yalnız bir erkek mi var?

— Ersto'nun seks gücü müthiştir. Dahası, plajda dolaşan bir sürü üniversiteli genç var... Cuma geceleri da Yat Kulüp'ün balosu...

Malko içerden gelen birtakım çığlıklar duydu. Sharon gülümsedi.

61

— Bak, Ersto işe koyuldu bile...

Shayne bulunduğu yerden kalkarak, içeriyi rahatlıkla seyredebileceği bir yere geçti. Sharon gülümseyerek:

— Onun televizyonu bu. Marihuana alınca Ersto çıldırır. Bir keresinde üçümüzü birden becerdi ve bizi mahvetti, dedi.

Malko, Sharon'un kendisini gözüne kestirdiğinden emindi. Liz başını kaldırmadan okuyordu. Bir an, Shayne ile nasıl konuşabileceğini düşündü. Sharon içeri girince Malko da peşinden onu izledi.

Ersto ve arkadaşı birbirlerine sarılı vaziyette yere düşmüşlerdi. Hamak onların titreşimine dayanamamıştı. İkisi de hiç aldırmadan yatağa geçmişler, Ersto da kaldığı yerden devam etmeye başlamıştı. İsveçlinin vücudu oldukça beyazdı. Solveig ayak bileklerini tutarak bacaklarını pergel gibi açmıştı. Gitgide daha hızlı iniltiler çıkarıyordu. Sharon döndü ve terasa çıktı.

— Bu kız beni de tahrik ediyor, dedi, Güneşe dayanamadığı için bundan başka bir şey düşünmez...

Bağırmlar ve iniltiler devam ediyordu. Malko epey rahatsız olmuştu. Sharon terastaki bir havlunun üzerine yatarak çıplak vücudunu cömertçe güneşe verdi. Shayne yerinden kalkarak odanın karanlığında kayboldu. Malko mutfak kapısının kapandığını duydu. Sharon'a dönerek:

— Su içeceğim, dedi.

Odadan geçerken heykel gibi yanyana hareketsiz yatan Ersto ve Solveig'e baktı.

Shayne mutfakın yanındaki odadaydı. Malko'yu görür görmez ayağa kalktı. Utangaç bir gülümsedi.

— Kitabımdan bahsetmemi ister misiniz?

— Elbette. Hapishanede mi hazırladınız? dedi Malko.

Shayne'nin gözleri mutluluktan ıslıl ısıldı.

— Evet. Hepsi kafamda, çünkü sefil herifler bana kâğıt vermediler... Üç yıl boyunca tuvalet kâğıdı yerine

62

muz yaprakları kullandım. Eğer bir gün Eric Gairy geri gelirse, hepsi öldürülecek... Bana yaptıklarını bir bilerseniz... Deli olduğumu söylediler...

— Sizi niçin bıraktılar?

— Korktular, dedi zenci. Yeni büyüler öğrenip duvarların içinden geçmeyi becermiştim. Başlarına dert istemediler. Ama yine belalarını bulacaklar. Woburn' daki büyük büyücüye gideceğim. Bana çok güzel bir numara öğretecek. Hepsi hastalanıp ölecekler. Hiç kimse de bir şey bilmeyecek. Yalnız bu iş çok pahalı. Para bulmalıyım. Bundan hiç kimseye bahsetmeyin olur mu?

— Kesinlikle, dedi Malko. Onlar benim arkadaşlarımdan birine de kötülük yaptılar. Malcolm Siddeley'e.

— Malcolm!

Shayne'nin gözleri parlıyordu. Delice bir parlıtıydı bu.

— Siz Malcolm'un dostu musunuz? Onu tanıyorum. Bir keresinde, hücre değiştirirken avluda bırakmışlardı. Başına gelecekleri söyleyip birisine haber vermemi istedi...

— Haber verdiniz mi?

— Evet. Bir kadına... Fakat ben iki ay sonra çıktım... Onun bağırımlarını duyardım. Yalnızca Kübalıların girdiği yerdeydi. Onu öldürdüler. Nöbetçilerden biri, King Kong'un onun cesedini taşıdığını söyledi.

— King Kong kim?

— Kübalıların şefi. Çok kuvvetli ve çok zalim. Kendisi ile yatmak istemeyen bir kızın kafasını kestiğini söylediler... Burada herkes Kübalılardan korkar. Eğer devrime karşı çıkarsanız tutuklanırsınız...

— Siz karşı mısınız Shayne? diye sordu Malko.

Adam geriye doğru sıçrayarak:

— Ben mi! Hepsini öldürmek istiyorum. Öldüreceğim de...

63

Bağırmaya başlamıştı. Malko yatıştırmak için kolunu tuttuğunda, bir ölüye dokunmuş gibi oldu.

— Sakin olun, Shayne. Büyücü konusunda size yardım edeceğim. Haydi!

Cebinden yirmi dolar çıkardı ve adama verdi. Malko evden çıkıp arabasına bindi. Yapacak daha bir sürü işi vardı. Dikiz aynasından, kendine el sallayan adamı gördü.

*

**

Luisa Herrera'nın hatları güneşin etkisiyle biraz daha güzelleşmişti. Üzerinde beyaz bir mayo vardı.

— Evet?

— Önemli bir ilerleme yok, dedi Malko. Pisani'ye yaklaşmayı deneyeceğim. Wendy Howard önerdi.

— Sizinle geliyorum. Bu arada dostumuz Jimmy geri geldi.

— Daha çok sizin dostunuz...

Luisa son cümlemin üzerinde durmadı. Başını öbür tarafa çevirerek eliyle gösterdi.

— Bakın, işte orada...

Jimmy, bir grup turistin arasında dolaşıyordu.

Malko uzun müddet adama baktı. Bir jigolodan çok serseriye benziyordu.

*

**

Kan kırmızısı ve limon yeşili renge boyalı bir otobüs yanlarından geçerken Malko ile Luisa'yı egzoz dumanına boğdu. Köstebek yuvası gibi olan bu yol insanın içini dışına çıkarıyordu.

Yat Kulüp acınacak haldeydi. Görünürde eski bir tekne vardı: Aurora. Az ilerde, yarısı yanmış bir başka tekne duruyordu işe yaramaz yelkenlilerin arasında.

Malko, Wendy'nin söylediklerini aynen uyguluyordu.

Birinci katta, bir beyaz ve iki de zenci sekreter vardı:

Malko derdini anlattığında, adam hiç düşünmeden:

— Enzo Pisani'ye gitmelisiniz, dedi. Onda Thames

64

adında bir tekne var. Evi Old Fort yolunun sonunda.

Sorun, herkes gösterir.

Malko ve Luisa planlarının işlediğinden emin olarak

yola koyuldular. İki zenci sekreter devrim muhafızlarından olsalar bile, Malko hiç açık vermemişti...

Sonunda Tanteen Caddesi'ni buldular. Saint-Georges'un

girişinde öğrenciler marş söyleyerek yürüyorlardı. Malko marşın bir bölümünü anladı: "yanki askerler geldiklerinde en öndeki saflarda olmayı istiyorum..."

Karina'da hiçbir hareket yoktu. Balıkçı motorları yan yana bağlanmış duruyordu. Harika bir tabloyu andıran manzarada bir tek hapishanenin damı görüntüyü bozuyordu.

Hemen hemen Saint-Georges'un tüm yollarından geçiyorlardı. Old Fort yolunun başına geldiklerinde Mini Austin'in çıkamayacağını zannettiler. Hayli dik bir yokuştu. Bir levha mezarlığın girişini gösteriyordu. Yol kıvrılarak tepeye tırmanıyordu. Malko keskin bir virajı dönerken yavaşladı. Sol tarafında bir yapı görmüştü. Kolonların üzerinde duran bir anıt.

— Mesaj bırakılan yer burası olmalı, dedi Luisa-.

— Evet.

Tepeye tırmandıkça manzara güzelleşiyordu. Adanın her tarafı, hatta Kübalıların yeni yaptığı havaalanı bile görünüyordu.

Elli metre daha gittiler. Ev, eski bir Fransız şatosunun üzerine kurulmuştu. Eskiden Grenada Fransa'ya aitti. Malko evin önünde durdu. Kapıya çıkan köpek Malko'nun elini yaladıktan sonra kulübesine döndü. Malko ve Luisa daktilo sesinin geldiği tarafa doğru yürüdüler.

Bir kadın sekreter masanın üzerinde yazı yazıyordu. Ayağa kalktı. Yandan yırtmaçlı bir etek giymiş güzel bir zenci kadındı.

— Enzo Pisani'yi görmek istiyoruz, dedi Malko.

Beni Yat Kulüp'ten yolladılar.

65

— Yukarda. Gelin.

Evin dışındaki bir merdivenden yukarı çıktılar. Beyaz saçlı bir adam hamağa uzanmış, okuyordu. Enzo okumayı bıraktı ve kalktı. Yaşına rağmen epey dinç vücudu vardı.

— Thames'ı kiralamak için geldiler, dedi sekreter.

— Oldu. Siz raporu bitirin, dedi. Planlama Bakanı bekliyor.

Sekreter güldü.

— Biliyorsunuz, bakan bir Kübalı... Raporunuzu kuşkusuz çöpe atacaktır...

— Sepete denir, çöpe değil, diye düzeltti Pisani.

Haydi Ruth, gidin bitirin. (Malko'ya döndü.) Ruth çok naziktir, ama IBM üzerinde tırnaklarının bozulmasından korkuyor. Evet, siz gemi kiralamak mı istiyorsunuz? Malko adamın gözlerine baktı.

— Pek değil. Beni Wendy Howard gönderdi.

Grenada'ya Malcolm Siddeley'in ölümünü soruşturmak için geldim. Bu yüzden bazı tedbirler almak zorundaydım. Enzo Pisani, Malko ile Luisa'ya dikkatlice baktıktan sonra:

— Anlıyorum, dedi. Ruth'un yanında konuşabilirsiniz.

Milliyetçi Grenada Partisi'ne üye olan bir kuzeni hapiste. Yeni idareyi sevmiyor. Ne öğrenmek istiyorsunuz Bay...?

— Lorimar, Mark Lorimar. Bu, Luisa Herrera.

Terasa çıktılar. Manzara soluk kesecek kadar güzeldi.

— Önce ne olup bittiğini öğrenmek istiyorum, dedi Malko.

Enzo Pisani elleriyle saçlarını karıştırdıktan sonra:

— Malcolm, Kübalıların yönettiği gizli polis tarafından tutuklandı. Bakın, onların karargâhını

buradan görebilirsiniz. Yeşil çatılı binayı görüyor
66

musunuz?

Malko, kalyanın dediği yere bakmak için ayağa kalktı. Pisani parmağıyla biraz daha aşağıyı işaret ederek:

— Sağda, yeşil çatılı binanın biraz aşağısındaki kayaların üzerinde, altı garaj olan bir bina var. Bazen dürbünle orayı incelerim. Şüphelendiklerini önce oraya getiriyorlar. Kübalıların varlıkları meşru olmadığı için, tutuklananların sonunun ne olduğunu bilmiyoruz. Malcolm'u casuslukla suçladılar.

— Neyle ilgili?

— Dışarıya haber sızdırmak. Sovyetler ile Kübalılar Malcolm'un eskiden İngiliz Gizli Servisi için çalıştığını öğrenmişler. Onu gözetlemeye başladılar. Ve sanırım, birisiyle temasa geçeceği bir sırada yakaladılar. Kübalılar çok kaba.

— Olabilir, dedi Malko. Fakat bu kadar bilgiyi nasıl aldınız?

— Dört yıldan beri burada yaşıyorum, dedi Pisani. Politikaya karışmadığımı herkes bilir. Maurice Bishop ile iyi ilişkilerim vardı. Fakat kendisi pek ortalarda görünmez.

— Niçin?

Enzo Pisani, bıyık altından güldü.

— Nefis bir melezle evlendiğinden beri adamın sosyal hayatı kalmadı. Dahası kadın Birleşik Devletler'e gitti. Turizm bakanıydı. Bu yanlış anlaşıldı.

— Anlıyorum, dedi Malko.

Malko adamın sormak istediği asıl soruyu anlamıştı. Buraya gelişlerinin asıl nedenini merak ediyordu. Luisa bacak bacak üstüne atmış, Pisani'yi hipnotize etmek istercesine bakıyordu. Luisa oturuşunu değiştirdiğinde, adam bakmaktan vazgeçti. Bundan faydalanan Malko:

— Malcolm Siddeley'in gerçek ölüm sebebini arıyorum, dedi. Belki de siz...

— Hiçbir zaman politikaya karışmayı düşünmedim,

67

dedi Pisani. Ama Malcolm benim dostumdu ve ölümü beni çok etkiledi. Kanunsuz bir şey olmazsa, size yardım etmeye hazırım.

— Kübalılar gerçekten her tarafa yayıldılar mı? diye sordu Malko konuyu değiştirerek.

— Her yerdeler, ama hiçbir yerde göremezsiniz onları, dedi Pisani. Askerleri ormanda saklıyorlar. Her bakanlıkta birer "danışmanları" var. Yeni bir gizli polis örgütü kurdular. Halk onları sevmiyor, çünkü onlardan dolayı Amerikalı turist gelmiyor. Kuşkusuz Amerikalıların yerini tutamazlar. Geçen ay Calabash'a bir grup gelmişti. Dokuz kişiye bir oda verdiler. Adamlar hemen kaçtı. Sonra kakao ihracatı azalıyor. Muz ve hindistancevizi de öyle. Kübalılar silah, çimento ve ziraat araçları verdiler, ama paraları maalesef yok... Eğer Grenadalıları da tayfa olarak aldıkları ufak gemileri olmasa, her şey daha da kötü olurdu. Hasiphane dolu, gazeteler yasaklandı. Yalnızca hükümetin sözcülüğünü yapan bir dergi var.

Malko sohbeti koyulaştırarak:

— Kübalıların, denizaltılan için bir yer inşa ettikleri söyleniyor, dedi.

Pisani başını salladı.

— Sanmıyorum. Fakat Point Salines'de bir şeyler yapıyorlar. Meşhur havaalanı ile beraber. Denize kadar

uzanan 3300 metrelik bir pist. Yeterince ön çalışma yapmadan başladılar. Pist daha şimdiden çamura gömüldü. Getirilen asfalt bozuk çıktı. Bu nedenle daha şimdiden iki yıllık bir gecikme var. Dahası elektronik teçhizatı alacak paraları yok. Yani Küba askerleri şimdilik o alana inemezler. Sanırım Küba ile Grenada flörtünü sağlayan bir başka sebep var. Malko birdenbire İtalya'nın bu sebebi bildiğini düşündü. Pisani ağzını arar gibiydi fakat Malko oralı olmadı.

— Bugün pek fazla işim yok. Akşam yemeğine gelir

68

misiniz? Ruth bize ıstakoz yapar, ben de spagetti hazırlarım. Daha sonra da video seyrederez. Her hafta Barbados'tan bana kaset gönderirler.

— Memnuniyetle, dedi Malko

— Oldu. Şimdi şehre inmek zorundayım. Planlama Bakanlığı'na gidiyorum. İsterseniz benimle gelin çevreyi görürsünüz.

— Niçin olmasın? dedi Malko.

Ruth hoşça kalın demek için geldiğinde, daha kıvrak hareketler yapıyor ve Malko'ya kaçamak bakışlar atıyordu. Anlaşılan biraz değişikliğe ihtiyacı vardı. Malko İtalyanı takip etti. Mezarlığın önünden geçtiler. Grenadalılar kendilerini devrimin havasına kaptırarak her mezarın üzerine kırmızı boya ile bir yuvarlak yapmışlardı. Malcolm Siddeley'in haberleşme yeri olarak kullandığı anıta yaklaşıyorlardı. Birkaç çocuk mermerlerin üzerinde güneşleniyorlardı.

Malko önünden geçerken anıta bir kez daha dikkatle baktı. Birdenbire, nefesi kesilir gibi oldu. Anıtın ayağındaki oyukta beyaz bir şey görmüştü. Belki bir kâğıt parçasıydı, belki de güneşin yansımasıydı. Ama bir daha bakacak fırsatı yoktu. Çoktan geçmişlerdi. Eğer Kübalılar o yeri öğrendilerse, mesajı oraya kim koymuş olabilirdi? Malcolm Siddeley'in adamı mı? Yoksa İngilizli tutuklayanlar mı?

Bu cevabı bulmanın tek yolu, kâğıdı oradan almanın tehlikelerine katlanmaktı. Hatta, ucunda ölüm tehlikesi olsa bile.

69

VIII. BÖLÜM

Planlama Bakanlığı, postanenin arkasındaki bir binanın ikinci katında, üç odalı bir yerdi. Odalar tahta panolarla birbirinden ayrılmıştı. **Her** oda ancak bir hapisane hücresi büyüklüğündeydi... Enzo Pisani raporunu bıraktıktan sonra aşağıya indi.

Saint-Georges Limanı epey hareketliydi. Malko birdenbire:

— Malcolm Siddeley sizi görmeye sık sık gelir miydi? diye sordu.

— Evet. Her pazartesi akşamı birlikte yemek yedik. Ben spagetti yapardım, o da şarap getirirdi. Niçin sordunuz?

— Hiç merak ettim, dedi Malko.

Malcolm Siddeley işi iyi planlamıştı. Haberleşme noktasını hiç dikkati çekmeyecek bir yerde seçmişti. Bu ayrıntıyı Pisani'ye anlatmaya gerek yoktu.

— Bu akşam görüşmek üzere, dedi İtalyan.

Malko arabada bekleyen Luisa'nın yanına döndü.

İki gün içinde epey bilgi toplamıştı. Grenada'da her türlü imkândan yoksun çalışıyordu. Venezuelalıların dışında güvenebileceği kimse yoktu. Silah taşımanın hiç de fena olmayacağını düşünüyordu. Silahı ancak

Venezuela Elçiliği'nden elde edebilirdi. Büyük Kemer yolunun trafiği epey yoğundu, bu yüzden takip edilip edilmediğini anlaması epey zordu. Ayrıca bomboş bir

70

arazide, تنها bir yolun sonunda bulunan Venezuela Elçiliği'ne gitmesi dikkati çekecekti. Hiç şüphesiz orası da gözetleniyordu. Luisa'ya döndü ve:

— Sizinlerin yardımına ihtiyacım var dedi. İrtibata geçmek için nasıl anlaştınız?

— Şefimizin eşi her gün öğleden sonraları tenis oynuyor. Onu tanıyorum. Raketimi getirdim, onunla oynayabilirim. Neye ihtiyacınız var?

— Bir silaha, dedi Malko. Umarım, sizinkiler ciddi çalışıyorlardır...

— Şüphemiz mi var?

— Jimmy'yi nasıl elde ettiğinizi gördükten sonra şüpheyi gerek var mı?

Luisa cevap vermedi.

Spice Island'ın plajı, bir yolcu vapurundan inen turistlerle kaynıyordu. Jimmy ortalıkta yoktu. Luisa tenis kıyafeti giydikten sonra birlikte çıktılar.

*

**

Malko, Luisa ile oyun arkadaşı İngilizli seyrediyordu. Calabash'ın tenis sahası denizden gelen bir esintiyle biraz serinlemişti. Yolunda olmayan tek şey, Luisa'nın aracısı Senyora Campanero'nun dizanteri oluşu ve yatağında bulunmasıydı. Luisa bu haberi tenis oynadığı arkadaşı İngiliz kızdan öğrenmişti. Ama kocası -Venezuelalıların şefi-, yandaki kortta oynuyordu. Malko adamın fotoğraflarını daha önce gördüğü için hemen tanıdı. Bir diplomattan çok hippie benziyordu... Gonzalo Campanero oyununu bitirip soyunma odasına giderken Luisa Malko'nun yanına geldi ve raketini verdikten sonra:

— Ben soyunma odasına gidiyorum, dedi.

— Deli misiniz? O, erkeklerin soyunma odasına gidiyor. Oraya gidip dikkatleri üzerinize mi çekmek istiyorsunuz? Ben giderim.

71

— Sizinle konuşmaz, çünkü parolayı bilmiyorsunuz.

— Söyleyin.

Kısa bir müddet sessizlik oldu. Malko epeyce sinirlenmişti.

— Çabuk olun! dedi Malko. Unutmayın, biz müttefikiz...

— Parola Simon, dedi Luisa. Size Bolivar diye cevap verecek...

Malko soyunma odasına doğru koşar adımlarla gitti. Gonzalo soyunmaya başlamıştı bile. Arkasında bir ses duyunca döndü ve gülümsedi. Malko gülümseyerek karşılık verdikten sonra:

— Simon? dedi.

Adam Malko'yu tepeden tırnağa süzdü ve:

— Bolivar, diye karşılık verdi.

Malko'yu kabinelerden birine doğru çektikten sonra içeri girdi ve yandaki duşu açtı.

— Bravo! Her şey yolunda mı? gizden hiç haber alamadım. Gelmeyeceğinizden korkuyorduk... Luisa'yı sahada gördüm. Karım hasta olduğu için ben geldim. Sizin için ne yapabilirim?

— Bir silaha ihtiyacım var. Daha sonra da haberleşme imkânı...

— Silah önemli değil. Bu akşam veya yarın elinizde

olur. Caracas'la konuştum, size yardım etmemi istediler. Dinleseler bile, haberleşmede de sorun çıkmaz...

— Teşekkür ederim, dedi Malko.

— Caracas'a mesajları şifreli yolluyoruz, dedi Campanero. Sık sık da dinleyenleri şaşırtmak için anlamsız şeyler yolluyoruz, tki saat içinde her şeyi Caracas'a bildiririm. Silah için, arabanız var mı?

— Evet, dedi Malko. 6297 plakalı beyaz Mini Austin.

— Çok iyi. Bu akşam Spice Island Otel'i'nin girişindeki yola bırakın. Ben silahı altına saklarım.

72

Bundan sonra her gün tenis oynayacağım, burada soyunma odasında buluşuruz.

Malko sıcaktan bayılacak gibiydi. Tam çıkmak üzereyken Venezuelalı yeniden konuşmaya başladı:

— Size bir haberim var. Buradaki rakiplerimiz Küba G2'sinin adamları. Havana'dan onlara yardım etmek için bir KGB subayı gönderildi.

Malko birdenbire terlemeye başladı.

— Bunu nereden öğrendiniz?

— Telsizleri dinliyoruz...

— Bu Sovyet subayı nasıl gelecek?

— Henüz bilmiyoruz. Bir saat içinde sizi görmem gerekirse, arabanızın arka lastiğini indiririm. Bu sizi beklediğimin işaretidir.

— Çok iyi, dedi Malko. Haberlerinizi bekliyorum.

— Anlaştık.

Kapıyı araladı, soyunma odası boştu. Malko dışarı çıktı. Luisa oyununu bitirmiş bekliyordu.

— Tamam mı?

— Evet, dedi Malko.

Beş dakika sonra Spice Island'a doğru yola çıktılar.

Malko, Sovyet subayından Luisa'ya bahsetmedi. Onun aklını karıştırmak neye yarayacaktı?

Plajda kimsecikler yoktu. Jimmy'de görünmüyordu.

Bu kez duşa ilk Malko girdi. Luisa hiç aldırış etmeden peşinden banyoya girdi ve sabunlanmaya başladı. Sık sık da Malko'ya sürtünüyordu. Malko, birdenbire kadının göğüslerini avuçlarına alarak kendine doğru çekti. Luisa soğuk bir bakışla başını çevirerek:

— Ne var? dedi.

— Hiçbir şey?.. Senin bir kadın, benim de bir erkek olmamın dışında hiçbir şey...

Luisa gülümsedi.

— Birbirimizi epeydir tanıyoruz. Aramızda cazibe diye bir şey söz konusu olamaz. Bunu Pisani'nin sekreterine teklif etseydiniz eminim ki, sizi geri

73

çevirmezdi, dedi ve yeniden sabunlanmaya başladı.

*

**

Malko ile Luisa, Kilise Caddesi'nden geçerek Old Fort'a doğru yöneldi. Malko mesaj yerinde bir hareket olup olmadığını anlamak istiyordu.

Geceleri Saint- Georges ölü bir kente benziyordu.

Mezarlığın girişini gösteren levhanın önünden geçtiler.

Malko etrafına bakarak yavaşladı. Bir sonraki virajda

anıt daha belirginleşmişti. Arabayı park ettikten sonra indi ve Luisa'yı dışarıya davet etti. Manzara harikaydı. Luisa'nın elinden tutarak birkaç adım attı. Daha sonra kadını kollarına alarak öptü. Bu tür davranışlar profesyonelleri pek etkilemezdi, ama çevredeki meraklıların gözünü boyayabilirdi. Mezarlığın dar yollarında sarmaş dolaş yürüyorlardı. Ara sıra durup öpüşüyorlardı. Böylece anıtın önüne kadar geldiler. Luisa'nın elinde bir paket sigara vardı, içmek için bir tane aldı ve Malko sigarasını yakmak için kibritini çıkardı. Sigarayı yakarken oyukta bir parça beyaz kâğıt olduğunu gördü. Eğilip kâğıdı almamak için kendini zor tuttu. Bu iş bir el bombasını tutmaya benziyordu. Bir an Ronald Bedford'un yeniden haberleşmek için bu hafta harekete geçmiş olabileceğini düşündü. Ama bu çevre mutlaka kontrol altında olmalıydı. Eğer bu kâğıt gerçek mesaj ise mutlaka okunup yerine konmuştu. Eğer değilse bir tuzaktı. G2 mutlaka Malcolm'un yerine birisinin gönderileceğini biliyordu. Luisa birkaç nefes daha çektikten sonra arabaya bindiler.

Enzo Pisani sekreteriyle birlikte viski içiyordu.
— Istakozlar hazır. Makarnayı suya atmak için sizi bekliyordum, dedi Enzo.

74

Terasta hava çok güzeldi. Değişik konular üzerine sohbet ediyorlardı ama Malko'nun aklı başka yerdeydi. Ronald Bedford ile emin bir şekilde nasıl buluşabilirdi? Malko yemekten bir şey anlamamıştı. Enzo Pisani elinde iki kadeh konyakla birlikte Malko'nun yanına oturdu.

— Gelmeden önce mezarlıkta durdunuz mu? Arıza zannettim...

— Nasıl tahmin ettiniz?

— Buradan etrafı incelemeye bayılırım. Burası harika bir yer. Farlarınızı söndürdünüz.

Ruth iki adama yaklaşırken Malko'ya garip bir tavırla bakıyordu. Malko işin farkına vardı. Enzo, onların mezarlıkta seviştiklerini sanıyordu. Böyle düşünmesi iyiydi.

— Gürültüsüz yerleri daima sevmişimdir, dedi Malko. Mezarlıkta durup biraz çevreyi seyrettik.

— Eğlendirici güzel bir yer, dedi Pisani. Grenada'ya hoş geldiniz!

Kadehini kaldırdı. Malko ve Luisa aynı şeyi yaptılar.

— Yarın akşam yemeği Calabash'ta yiyebilir miyiz? diye sordu Malko. Sanırım adanın en iyi yeri orası.

— Kötünün iyisi, diye düzeltti italyan. Memnuniyetle. Ruth da gelir.

Ruth'un bakışları biraz yumuşamıştı.

Enzo Pisani çevrenin görüntüsünden çok, Luisa Herrera'nın vücuduyla ilgileniyordu.

*

King Kong Gimenez öne doğru eğildi. Arkadaşının getirdiği haber onu rahatsız etmişti. Arkadaşı, gözleri

duvardaki Fidel Castro'nun posterinde, dersini anlatan bir öğrenciye benziyordu.

Nihayet "diken" hakkında bir şey elde edebilmişti.

Malcolm Siddeley'i tutukladıktan sonra, mesaj noktasına devamlı kağıtlar bırakıyor ve her seferinde Turtle

75

Back'te randevu veriyordu. Turtle Back, limandaki küçük bir lokantaydı. Kâğıdı her gün değiştiriyor, yeni konmuş havası vermeye çalışıyordu. Hiç kimse mesaja dokunmamıştı. Bu da "diken"in olaydan haberdar olduğunu gösteriyordu. Gimenez artık mesajın alınmayacağından emindi, ama Enzo Pisani'nin bu işte aktif bir rol oynadığını biliyordu. Pisani'yi takip ettiriyordu. Sonunda hedefine ulaşabilecekti.

Bir turist çift İtalyanı ziyaret ediyor, daha sonra da aynı çift mezarlıktaki anıtlı ilgileniyordu. Bunun bir sebebi olmalıydı. Ama biraz kurcalaması gerekiyordu. Kübalı Spice Island'daki muhbirlerinden aynı çiftin Calabash'ta dört kişilik masa ayırtıklarını öğrenmişti.

Albay Chamaco'ya söyleyecek bir haber çıkmıştı. Havana her gün onu sıkıştırıyordu. "Diken" bulamadığı müddetçe de bu böyle sürecekti...

— Bu çok iyi, dedi King Kong.

Arkadaşı yan odada domino oynayanlara katıldı. Kübalı bir kutu bira açtı. Düşünceliydi. En iyisi her şeyi Albay Chamaco'ya anlatmaktı. Eğer bu turist çift Malcolm Siddeley'in yerine geldiyse, onları ürkütmemesi lazımdı. Çünkü ancak onların sayesinde "dikene" ulaşabilirdi. Daha sonra da hepsini birden yakalayabilirdi. King Kong çok önceden Pisani ve Ruth hakkında bir dosya hazırlamıştı. Ruth, eski başbakan Bishop'un metresiydi. Gimenez zile bastı ve adamlarından birini çağırdı.

— 6297 plakalı arabayı kiralayan iki turistin fişlerini bul. Ben yukarıya çıkıyorum.

"Yukarısı" derken Küba Elçiliği'ni kastetmişti.

Şifreli mesajlar oradan gönderiliyordu.

*

**

Calabash'ı çevreleyen çalıların arasındaki tropikal

76

böceklerin uğultusu dışında ortalık sessizdi. Malko lokantanın masalarını inceliyordu. Onların dışında yalnızca üç masa doluydu. İsviçreli ve Kanadalı turistler. Şef garson, Tom Amca'nın Kulübesi'nden gelen yaşlı bir adamdı. Döküntü kıyafetiyle şarap servisi yapmaya başladı.

Şehirdeki diğer oteller gibi Calabash da boştu.

Küçük bir kurbağa masanın üzerine sıçradı, oradan da Pisani'nin şarap bardağına daldı. Herkes kahkahalarla gülerken, İtalyan iki parmağının ucuyla zavallıyı çıkarmaya çalışıyordu.

Malko bu olaya pek gülememişti. Sabahtan beri kafasını kurcalayan tek bir olay vardı. Ronald Bedford ile nasıl temasa geçecekti? Sanki iki ayrı gezegende bulunuyorlardı. Turist rolüne devam ederken bir yandan da bunu düşünüyordu. Luisa'nın da bu konuda hiçbir fikri yoktu'.

Malko, Luisa'ya kur yapan İtalyan'a bakıyordu.

Düşüncesini Enzo Pisani'ye açmayı gereksiz buldu İtalyan biraz tedbirsiz birine benziyordu ve yardı etmek ister gibi de bir hali yoktu. Bu konulan bir,, unutmak için Ruth ile ilgilenmeyi denedi. Kadın mini etek ve dar bir tişört giymişti. Masanın altında ayakları sık sık birbirine değiyordu.

— Kızıl Yengeç'te bir şeyler içelim mi? dedi Pisani.

— Niye olmasın? diye karşılık verdi Malko.

Otelin tek eğlence aracı barın bir köşesine yerleşmiş duran eski bir video idi.

Arabada, Ruth Malko'nun yanına oturdu. Kısa eteği kasıklarına kadar açılmıştı. Kızıl Yengeç üç dakikalık mesafedeydi. Dışardaki tüm masalar doluydu. İçerde öğrencilerin arasında boş bir yer bulabildiler. Herkes neşeliydi. Bir grup piyanonun başına toplanmış, bozulan akordu yapmaya çalışıyordu. Malko, Sharon'u birkaç zencinin arasında farketti. Kadın gülümserken, Ruth Malko'nun kulağına eğildi:

77

— Okçuluk oyunu sever misiniz? diye sordu. Ben bayılırım.

Barın yanındaki küçük bir bölümde oynanıyordu.

İçerdekilerin çoğu zenciydi. Malko yalnızca Shayne Lockheart'ı onların arasında farketti.

Sıra Malko'ya gelince, elindeki beş küçük oku hızla peş peşe fırlattı. Hepsi de hedefe gitmişti. Uzun müddet alkışlandı. Bu sırada Ruth'un göğüslerini sırtında hissetti. Başını çevirdiğinde kadının arzu dolu bakışlarıyla karşılaştı.

— Bu oyunu seyretmeye bayılırım, dedi Ruth.

Shayne Lockheart bir köşede, her zamanki oturuşuyla duruyordu. Malko ve Ruth içkilerinin başına döndüler. Öğrenciler bira veya Cola içerken bir yandan da eski gazeteleri okuyorlardı. En yenisi üç aylıktı. Beyazlarla zencilerin karıştığı güzel neşeli "bir hava vardı.

— Son içkiyi evimde içelim! dedi Pisani.

— Biz gidip yatsak iyi olacak, güneş beni çok yordu bugün, dedi Malko.

Aklına bir fikir gelmişti.

Ruth'un Malko'ya samimi bakışları İtalyan'ı pek ilgilendirmemişti. Çıkışta birbirlerinden ayrıldılar. Az ilerdeki Sugar Mili Disco tahtadan bir baraka olmasına rağmen etrafa epey ışık saçıyordu. Malko Luisa'ya döndü:

— Pisani hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Sempatik, dedi. Fakat işbirliğini kabul edeceğini hiç sanmıyorum.

Aslında her, ikisi de düşündüklerini birbirlerine söylemiyorlardı. Pisani tehlikeyi göze almıyordu. Malko bu yüzden endişeliydi. Malcolm Siddeley'i mahveden Kübalılar, onun yerine geçene kimbilir neler yaparlardı?

Otele kadar hiç konuşmadılar. Herkes uyuyordu. Ay ışığında deniz harikaydı.

78

*

**

Malko klimanın gürültüsünden uyuyamamıştı. Kübalıların davranışlarına bakılırsa, muhbiri henüz yakalayamamışlardı. O halde, her ne pahasına olursa olsun, Malcolm Siddeley'in ayarladığı adamla konuşmak gerekiyordu. Belki de adam tehlikeyi göze alarak gizli anlaşmayı Malko'ya verebilirdi. Ama nasıl? Sürekli

aynı şeyi düşünüyordu Malko. Adamın adresini dahi bilmiyordu.

Birden, Kızıl Yengeç'ten çıkarken aklına gelen fikri hatırladı. Saatine baktı: On bire on vardı. Grenada'da herkes çok erken yatıyordu. Aceleyle giyindi ve dışarı çıktı. Luisa içkinin etkisiyle sızmıştı. Arabaya bindi ve hızla uzaklaştı. Yol ıssızdı. Beş dakikada Kızıl Yengeç'e geldi. Bar saat on bir civarında kapanıyordu. Arabayı yolun kenarına bıraktıktan sonra içeri girdi. Salon boştu, ama okçular hâlâ devam ediyorlardı. Shayne Lockheart'ı görür görmez Malko dışarı çıktı ve arabasına binip beklemeye başladı.

Beş dakika sonra Shayne dışarı çıktı ve Büyük Kemer'e doğru yavaş yavaş yürümeye başladı. Beyaz villa aşağı yukarı bir kilometre mesafedeydi. Malko biraz bekledi. Takip edilmediğinden emin olduktan sonra zencinin peşinden gitti. Araba sesi duyan adam döndü ve elini kaldırdı. Malko durdu.

— Üniversiteye mi gidiyorsunuz?

— Binin, dedi Malko.

Zenci arabaya bindikten sonra Malko'yu tanıdı. Gülümseyerek:

— Yalnız başınıza buralarda ne yapıyorsunuz? diye sordu.

— Sizi bekliyordum, dedi Malko.

Zenci biraz daha rahatlamıştı.

— Kitabımı demek istiyorsunuz?

— Hayır. Sizden bir şey isteyecektim. Karşılığını

79

ödeyeceğim tabii ki...

Shayne sözünü kesti.

— Para karşılığında benden her şeyi isteyebilirsiniz.

Vereceğiniz dolarlarla ben de kitabımı yazarım. Sonra da...

— Shayne, dedi Malko. Size güvенеbileceğimi sanıyorum. Sizin gibi ben de bu ülkeyi idare eden insanları sevmiyorum. Birisiyle buluşmam gerek. Fakat bunu benim yapmam doğru olmaz.

— Size yardım etmemi istiyorsunuz?

Sesinde tuhaf bir ifade vardı. Malko karanlıkta, adamın ifadesini anlamaya çalışıyordu.

— Biraz tehlikeli olabilir, dedi Malko.

— Tehlike! Bana yaptıklarından sonra! Kiminle buluşmak istiyorsunuz?

Malko biraz tereddüt etti. Bu kadar çabuk kabul edeceğine beklemiyordu. Adamın ismini söylerse her şeyi mahvedebilirdi.

— Aklmda değil. Size yarın söylerim.

— Oldu, dedi Shayne. Villaya gelin. Ama Ersto'ya dikkat edin. Kafayı bulduğunda ne dediğini bilmez, ama aslında o da idarecileri sevmiyor. Marihuana satışını serbest bırakacaklarına dair Ersto'ya söz vermişler, ama yapmadılar...

Biraz garip bir mazeretti. Villanın önünde durdular. Zenci karanlıkta kayboldu. Malko otele doğru hareket etti. Arabayı park ettikten sonra indi. Otel uykudaydı ve etrafta çıt çıkmıyordu. Birden durdu, otoparktan bir ses gelmişti. Takip ediliyor olmalıydı.

80

IX. BÖLÜM

Malko nefesini tuttu. Karanlıkta saklanabilecek bir yer arıyordu. Bir ağacın arkasında bir gölge farkettil. Yaprakların arasından bir ses:

— Simon? diye fısıldadı.

— Bolivar! diye mırıldandı Malko.
Biraz rahatlamıştı. Adam Gonzalo Campanero idi.
Venezuelalı siyah pantolon ve siyah gömlek giymişti.
Malko'ya ayakkabı kutusu boyunda deve postuna
sarılmış bir paket uzattı.

— İşte size söz verdiğim şey.
Malko kutuyu açtı ve kısa namlulu bir tabanca ile
yirmi beş mermilik bir kutu gördü.
— Bir Taurus 85, dedi Venezuelalı. 38 kalibrelik özel,
"Temiz" dir...

Bir başka deyişle, seri numarası silindi anlamındaydı
bu.

— Teşekkür ederim, dedi Malko.
Venezuelalı karanlıkta kayboldu. Malko arabanın
yanına gitti. Silah elindeydi. Yan bölmelerin hepsi asrına
kilitliydi. İçlerinden birini açtı. İçinde aletler vardı.
Malko silahın dolu olup olmadığını kontrol ettikten
sonra onu alet kutusuna bıraktı. Acil durumlar için
gerekliydi bu.
Plaja doğru yürüdü. Sanki yürüyüşten geliyormuşcasına
acele etmeden otele girdi.

sı

*

**

Enzo Pisani hükümetin yasakladığı eski bir dergiyi
karıştırıyordu. Nihayet sayfalardan birinde durdu.

— İşte Devrim Konseyi! dedi.

Malko'nun ricasını kırmadan aramıştı. Ama niçin
bu resmi istediğini de sormamıştı.

Malko, on dört üyenin içinden Ronald Bedford
ismini buldu. Fotoğraf çok berbattı. Ruth arabaya
kadar Malko'ya eşlik etti. Tırnaklarının uzunluğuna
bakılırsa pek IBM'le uğraştığı söylenemezdi.

— Umarım, gitmeden önce bir akşam yemeği daha
yeriz, dedi Ruth.

— Memnuniyetle.

Saint-Georges'ta gün epey hareketliydi. Liman,
Gonzales Lines'a ait gemilerin getirdiği çimentoyla
doluydu. Malko oradan beyaz villaya gitti. Luisa otelde
kalmıştı. Eğer takip ediliyor olsa bile, ev sahibesinin
cazibesi yeterli bir mazeretti. Garajda, dergiden aldığı
fotoğrafa bir kez daha baktı. Villa boştu.

Shayne'i her zamanki oturusuyla bir güneşliğin
altında buldu. Ama bu sefer yanında deri bir çanta
vardı. Malko'yu görür görmez ayağa kalktı ve
gülümseyerek yürüdü.

— Bakın, dedi. Sayenizde ne buldum?

— Ne var onun içinde? diye sordu Malko.

— Bir eşek gözüyle bir başka şey daha, ama aldığım
adam adını söylemedi. Bunlar çok etkilidir. Şimdi size
yardım edebilirim. Hiçbir şeyden korkmuyorum...

— Kimse yok mu?

— Kızlar plajdalar. Ersto da marihuana bulmaya
gitti, dedi Shayne. ismi buldunuz mu?

— Evet Antony Moya. Devrim Konseyi üyesi.

Saint-Georges'ta oturuyor ama adresini bilmiyorum...

— Bulurum. Ona ne söylememi istersiniz?

— Önce onu nasıl bulabileceğimi araştırın, daha

82

sonra size mesajı söylerim.

Zenci ismi bir kâğıdın üzerine yazdı ve mutfığa gitti.

Bir bardak içki aldıktan sonra geri geldi.

— Bu akşam tekrar uğrayın.

Malko villadan ayrıldı. Biraz rahatlamıştı. Shayne

Lockheart'ta 'bir hainin yüz ifadesi yoktu, ama Malko'nun düşünemeyeceği bir şekilde takip ediliyor olsa bile, Kübalılar gerçek adamın ismini asla öğrenemeyceklerdi. Akşama kadar vakit öldürecekti Malko. Luisa'yı plajda buldu.

— İsterseniz bir deniz gezisi yapabiliriz. Hog ve Calivigny adalarına. Yeni bir emre kadar yapacak bir şey yok.

— İyi fikir, dedi Luisa. Aynı tipleri görmekten bıkmıştım.

*

**

Küba'daki telsizci, King Kong Gimenez'in anlayamayacağı kadar çabuk konuşuyordu. Havana'dan bir KGB albayının Grenada'daki operasyonları yönetmek için geleceğini bildiriyordu. King Kong bu işe çok kızmıştı. Artık ona güvenmiyorlardı.

— Kim bu adam? Ve nasıl gelecek? diye sordu.

— Ertesi gün Leningrad ile gelecek.

Leningrad bir Sovyet savaş gemisiydi ve Grenada'ya sık sık uğrardı. Ajan taşımak için ideal bir araçtı. Limanlardan birinde binip diğerinde inilebilirdi. Nöbetçi odasından kulakları sağır edecek bir müzik geliyordu.

— Kapatın şunu! diye bağırdı King Kong.

Birdenbire sadece trafik duyulmaya başladı. Aklına iyi bir fikir gelmişti. KGB albayı gelmeden önce bir, iki şüpheli kişiyi yakalayabilirdi. Onları konuşturduktan sonra, albayın önüne çözümü gümüş tepside götürebilirdi. Bu fikir hoşuna gitti ve "Diken" dosyalarını karıştırmaya başladı.

83

Önce turistlerin fişleri. Bir Venezuelalı ve bir İngilizden başka bir şey yoktu. Onların odalarını aratmış, ama bir şey bulamamıştı. Peşlerine taktığı serseri de onların çok serbest bir çift olduğundan başka bir haber getirmemişti.

Gimenez'i düşündüren tek şey Enzo Pisani ile olan ilişkileri ve mezarlığa girmeleriydi. Yine de bu bir rastlantıya benziyordu. Niyetleri kalyandan tekne kiralamaktı...

Gerçeği öğrenebilmek için İtalyanın birkaç tırnağını sökmek istiyordu, ama sonu hiç de iyi olmazdı. Çünkü adamın dokunulmazlığı vardı. Eğer onun kılına dokunursa Birleşmiş Milletler'de yirmi dört saat içinde fırtına kopardı... King Kong Gimenez bu tür işlerle uğraşmak istemiyordu..

*

**

Malko denizden çıktıktan sonra kurulanmadan doğruca beyaz villaya doğru yola çıktı. Luisa'yı makyajıyla başbaşa bırakmıştı. Sharon onu kapıda karşıladı. Bir havluya sarınmıştı ve belden üstü açıktı. Gülümseyerek Malko'ya baktı.

— Tekrar uğramanız büyük incelik. Dün akşam sizi eşinizle gördüm. Güzel bir kadın. Bir akşam onu da buraya getirmelisiniz.

Malko, Shayne Lockheart'ı arıyordu. Adam terasta bir köşede duruyordu. Malko'yu görür görmez gözleri ışıldadı. Sharon düş almak için içeri girdiğinde Shayne Malko'nun yanına geldi.

— Nerede oturduğunu öğrendim. Her sabah saat sekize doğru limana gidip çimento boşaltılmasını denetliyor. Evli. Karısı dışişleri bürosunda çalışıyor.

Kapkara ufacak bir kadın, ama marksist...

— Teşekkür ederim, dedi Malko. Yarın görüşürüz.
Sharon geri döndü, divanın üzerine uzandıktan sonra:

84

— Biraz kal. Ersto marihuana getirecek. Birlikte eğleniriz, dedi.

— İmkânsız. Karım beni bekliyor. Ona çarşıya çıktığımı söyledim.

Genç kadın kalktı ve Malko'nun boynuna sarılarak ateşli bir öpücük kondurdu.

— Bir daha ne zaman geleceksin? Liz'in de hoşuna gittin.

— Yakında, dedi Malko.

Eğer yarına kadar, kendisi veya Shayne Lockheart'ı izlemeye gönderdiği konsey üyesi tutuklanmazsa daha da ileriye gidebilirdi.

*

**

Enzo Pisani, gözyaşları içinde bir şeyler anlatmaya çalışan Ruth'un kızkardeşlerinden birini dinliyordu. Bu sabah birkaç adam gelip ablasını götürmüştü. Küçük kız, içlerinden birisinin mahallelerindeki bir devrim muhafızı olduğunu söylüyordu. İtalyan kızı susturduktan sonra düşünmeye başladı. Böyle bir olay hiç olmamıştı ve şu an Ruth neredeydi?

Arabasına bindi ve hızla polis merkezine doğru ilerledi. Kapıdaki nöbetçi ona gülümseyerek selam verdi. Çünkü daha önceden tanıyordu. Pisani adamın kulağına eğilerek:

— Ruth nerede? diye sordu.

— Ruth mu?

— Evet, Ruth Calliste. Bu sabah sivil memurlar gelip onu götürmüşler. Nerede?

Adamın gözleri parıladı. Gimenez'in Toyota'sında bir kadın görmüştü. Ama Kübalılara karışmaya hakkı yoktu. Pisani adamdan cevap bekliyordu.

— Oldu. Ben de gider Bay Maurice Bishop'u görürüm.

Başbakanın evinin bulunduğu tepeye gidebilmek için tüm Saint-Georges'u boydan boya geçti. Adamın evden

85

dışarı çıkmadığını biliyordu. Muhafızlar girişte bekliyorlardı. Pisani'yi tanıdıkları için hemen kapıları açtılar.

— Günaydın. Patronla randevunuz var mıydı?

Pisani sık sık gelirdi.

— Evet, diye yalan söyledi.

Pisani'yi üstünü aramadan içeri aldılar. Bishop ziyaretçisini görünce önce şaşkın şaşkın baktı, sonra da:

— Sevgili dostum! dedi.

El sıkıştılar. Enzo Pisani hemen konuya girdi.

— Hoşunuza gitmeyecek bir şey söyleyeceğim.

Kübalılar sekreterim Ruth'u tutukladılar. Hiç kimsenin olaydan haberi yok. Bir şeyler yapmalısınız. Aksi takdirde onu gidip ben arayacağım. Siyasi ve tehlikeli hiçbir davranışı yoktu kızın...

— Sevgili dostum, mutlaka bir yanlışlık olmuştur. Bu adamlar devrimi korumak istiyorlar, hata yapabilirler. Ben hemen ilgilenirim.

— Teşekkür ederim. Ben Ruth'u evde beklemeye gidiyorum.

Maurice Bishop kapıya kadar uğurladı Pisani'yi. Arabası gözden kaybolur kaybolmaz da King Kong

Gimenez'in numarasını çevirdi. Gimenez yoktu. Yardımcısı Ernesto Piniero başbakanın sesini duyunca şaşırıldı.

— Ruth adında bir kızı tutukladınız mı?

— Sanırım evet, dedi Kübalı. Şefin emri üzerine.

— Hemen bırakın.

— Fakat şef...

— Şefiniz beni ilgilendirmiyor! Ülkemde emirleri ben veririm, diye bağırdı Bishop.

Endişeliydi. King Kong Gimenez'in adamlarını bir - süredir izletiyordu ve çalışmaları hiç hoşuna gitmiyordu. Aklına sürekli kötü fikirler geliyordu. Ya bir gün tutuklamak için kendisine de gelirlirse...

Ani bir hareketle odasından çıktı ve sekiz muhafızına

86

kendisini takip etmelerini söyledi. Emirlerinin yerine getirilip getirilmediğini kontrol etmek istiyordu.

*

**

Saat tam yarımda, Enzo Pisani Ruth'un arabasının garaja girdiğini duydu. Aşağıya iner inmez, melez kadın kollarına atıldı. Perişan olmuştu. Sol gözünün etrafında morluk vardı. Oturma odasında Pisani kadına bir büyük kadeh şarap verdi. Ruth biraz sakinleştikten sonra kısıp bir sesle:

— Artık bu ülkede yaşayamam, dedi. Beni Kübalıların kampına götürdüler. İçlerinde Gimenez adında iki metrelik birisi vardı. Seninle ne yaptığımı, seni görmeye gelenler hakkında ne bildiğimi ve sende bir telsiz cihazı olup olmadığını sordu. Cevap vermediğim için de göğüslerimi sıktı ve vurdu. Bu akşam beni evine götürceğini ve orada dans edeceğimizi söyleyip beni bir hücreye kapattı. Evinde bana tecavüz edecekmiş, sonra da adamları beni yengeçlerle dolu bir sandığa koyup denize atacaklarmış. Daha sonra bağırımlar, tartışmalar duydum. Sonra da beni serbest bıraktılar. Başbakanın muhafızları bana bir yanlışlık olduğunu söylediler...

— Biraz dinlenmelisin, sonra denize açılırız. Ben başbakanla konuştum, artık sana bir şey yapamazlar... Pisani daha sonra bürosuna çıktı. Bu zamana kadar Kübalıları hafife almıştı. İster istemez siyasi değişikliğe karışacaktı. Güçlü ve etkili bir gizli polis vardı. Basın sansürü, tutuklamalar, seçimlerdeki tutumlar onu rahatsız etmişti. Ruth'un tutuklanması bardağı taşıran son damlaydı. Malcolm'un yerine gelip bu işe devam edecek olana yardım etmeye . karar verdi. Dahası Malcolm'un ölüm sebebine de pek inanmıyordu.

*

**

Malko artık Spice Island'ın plajına ve satıcılarına

87

dayanamıyordu. Jimmy epeydir görünmemişti. Bu onu düşündürüyordu. Ya Grenadalılar açık takipten vazgeçmişlerdi ya da bunun tam tersiydi...

Ayrıca Shayne hiç de kendi kabuğuna çekilmiş bir halde değildi.

— Öğle yemeğini Harbour Otel'i'nde yiyelim mi? dedi Malko.

Luisa mayodan farksız bir şort giymişti. Malko arabaya bineceği sırada durakladı. Venezuelalının işaretini görmüştü: Arka tekerlek inikti.

— Tenis oynamaya gidiyoruz, dedi Malko.

Raketinizi alın. Campanero'nun karısı iyileşmiş olabilir.

Malko lastiği değiştirdi. Heyecanlıydı. Gonzalo Campanero ona ne söyleyecekti?
Calabash'ın dört sahası da doluydu. Malko Venezuelalıyı yaşlı bir İngilizle oynarken gördü. Luisa iki kadın oyuncuyu seyre dalmıştı. Malko erkeklerin soyunma odasına girdi, sonra da duşlardan birini açtı. Oyuna hazırlanan biri gibi davranıyordu. Birkaç saniye sonra Gonzalo Campanero geldi, ikisi birlikte yandaki duş kabinine girdiler. Venezuelalının endişeli bir hali vardı.
— Buraya gelecek olan KGB albayının adını öğrendik: Alex Porenko. KGB'nin önemli adamlarından biri. Onu G2'nin başındaki Stanislas Petrosyan çağır mış.
Malko birdenbire duşu unuttu. Alex Porenko. O adamla daha önce karşılaşmıştı ve Rus onu tanıyordu. Durum oldukça karışık tı. Malko'yu görer görmez tanıyabilirdi ve böylece her şey sona er miş olurdu. Venezuelalı Malko'ya bakıyordu.
— Onu tanıyor musunuz?
— Evet. Nasıl geliyor?
— Leningrad adlı bir Sovyet savaş gemisiyle.
— Hepsi bu kadar mı?
— şimdilik. Ne yapmayı düşünüyorsunuz?

88

— Henüz bilmiyorum, irtibatımızı kesmeyelim. Malko dışarı çıkarken Venezuelalı şaşkın gözlerle ona bakıyordu. Albayın gelmesi Malko'nun sonu demekti.

*

**

Malko Calabash plajına uzanıp yatmak istiyordu, ama yapamıyordu. Ak lı karış mıştı. Görevi bırakıp Luisa ile Grenada'dan gidebilirdi. Ama meslek hayatı içinde böyle bir şeyi hiç yapmamıştı. Eğer kal ır sa, bu da "Rus Ruleti" demekti. Luisa şaşkınlıkla Malko'ya bakıyordu. Her şeyden onun da haberi vardı.
— Ne yapacaksınız? dedi Luisa.
— Hızlanmayı, dedi Malko. Epey öndeyiz.
— Bravo! Vamos!

*

**

Malko marketten eli kolu dolu olarak çıktı: Viski ve konyak almıştı. Luisa otelde bekliyordu. Bir kez daha beyaz villanın yolunu tuttu. Arabayı park ettikten sonra terasa çıktı. Daha girişte kuvvetli bir marihuana kokusu geldi burnuna. Her zamanki gibi karanlık olan oturma odasına girdi. Önce villanın tutuştuğunu zannetti, ama daha sonra bunun marihuanalı sigaraların dumanı olduğunu anladı. Mavi, ağır ve yoğun bir dumandı. Girişte birisi seslendi:

— Malko!

Dumanın içinden bir karaltı çıktı ve kollarına atıldı: Sharon... Boynundaki kolye hariç üzerinde hiçbir şey yoktu.

— Beklediğimiz geldi? dedi Sharon. Ersto bir hafta yetecek kadar bulmuş!

Daha sonra Malko'yu elinden çekerek odalardan birine götürdü. Sonra, kahkahalar içinde Avusturyalı-

8

nın üzerindeki leri çıkarmaya başladı. Odada Malko'nun tanımadığı bir zenci vardı. Sırtüstü yat mış sigara

içiyordu. Solveig ise cırılçıplak bir halde zencinin üzerine oturmuştu.

Sharon Malko'nun üzerindikileri tamamen çıkardıktan sonra dilini vücudunda dolaştırmaya başladı. Tüm maharetini göstererek adamı baştan çıkarıyordu. Malko marihuana içmediği halde dumandan sersemlemişti. Sonunda kendini bıraktı ve uzun müddet Sharon ile sevişti.

— Seni gördüğüm günden beri istiyordum, dedi Sharon. Üç gün burada kal ve hiç aralıksız sevişelim...

Bu arada Solveig hedefine ulaşmıştı. Sharon Malko'ya eğilerek:

— Liz'e bak, dedi.

Liz ve Ersto ortalıkta sevişiyorlardı. Ersto oldukça sert davranıyor ve her hareketinde Liz'i bağırtıyordu.

— Her gece böyle misiniz? diye sordu Malko.

— Hayır bu gece özel. Kalmak ister misin?

— imkânsız, dedi Malko.

Bu çıplak vücutların ve çılgınlıkların arasında insanın zevk alması oldukça zordu. Malko, Shayne'i görememişti...

— Shayne size katılmıyor mu?

— Onsuz olur mu? Şuraya bak, koltuğun yanında.

Sharon içki almak için mutfığa gittiğinde Shayne Malko'nun yanına geldi.

— Bu orospular iyice azıttılar! dedi. Mesajı getirdiniz mi?

Malko, adamın deri çantayı bir iple boynuna astığını farketti.

— Yanılmışım, dedi Malko. Konuşacağım adamın adı Ronald Bedford. Konsey üyesi ve o da Saint-Georges'ta yaşıyor. Ona Malcolm'un bir arkadaşının kendisini çok acele görmek istediğini söyleyin. Yeri ve zamanı o seçsin. Dikkatli olun. Hem sizin için hem de

90

benim için çok tehlikeli bu.

— Ben hiçbir şeyden korkmam, dedi Shayne boynundaki çantayı göstererek.

Bu arada Solveig başını kaldırmış garip bir bakışla Malko'yu süzüyordu. Shayne Malko'ya Solveig'i becermesini söylediye de Malko bu çılgın fikri kabul etmedi. Arabasına binip uzaklaşırken hâlâ başı dönüyordu.

*

**

Saat sabahın altı buçuğuydu. Güneş henüz doğmuştu. Malko gece iyi uyuyamamıştı. Belki de villada olanlardan dolayı uykusu kaçmıştı. Akşam yemeğini Luisa ile beraber limandaki küçük bir lokantada yemişlerdi. Malko ilk defa o gece Luisa ile yatmayı arzulamıştı. Yataktan çıktı ve pencereye yaklaştığında güneşin ilk ışıklarıyla gözleri kamaştı. Koyda koca bir gemi vardı.

Leningrad Grenada'ya demir atmıştı.

91

X. BÖLÜM

Malko uzun müddet güneşin altında parlayan gemiyi seyretti. Leningrad oldukça büyüktü. Birkaç dakika sonra giyinip aşağıya indi. Resepsiyondaki zenci kadın Malko'ya telefon geldiğini işaret etti.

Enzo Pisani idi arayan.

— Öğle yemeğine işiniz var mı? Birlikte yiyebiliriz.

— Memnuniyetle, dedi Malko. Yapacak hiç işimiz yok, zaten dinlenmek için geldik.

öğleye kadar zaman geçirmekten başka çareleri yoktu. Malko ile Luisa güneşlenmeye çıktılar. Yeni gelen turistlerin bazıları Luisa'ya ağızları sulanarak bakıyorlardı. Öğleye doğru kente indiler, kalyanın bürosuna girdiklerinde Ruth'un yüzündeki garip ifade Malko'nun dikkatini çekti. İtalyan kapıyı kapattıktan sonra Malko ile Luisa'nın karşısına oturup bir sigara yaktı. Hareketlerinde bir tuhaflık vardı.

— Çok önemli bir şey oldu, dedi.

— Ne oldu? diye sordu Malko. Heyecanlanmıştı.

— Ruth'u tutukladılar.

— Ruth, fakat...

— Evet, burada. Çünkü Maurice Bishop'a ben haber verdim. Yoksa...

— Kimler, tutukladı?

— Kübalılar.

— Niçin?

92

— Sorguya çekmek için. Benim ve sizin hakkınızda. Sizden şüpheleniyorlar. Bu bir ikaz. Sonra daha başka şeyler de yapabilirler...

Malko, Luisa'ya baktı. Her şey düşündüğü gibi çıkıyordu. Mesaj yerinden İtalyana bahsetmemeye karar verdi. Adamı boş yere tehlikeye atmaya gerek yoktu.

— Güvenliğiniz açısından artık size uğramasam iyi olacak, dedi.

Enzo Pisani, başını salladı.

— Hayır, ben Eric Gairy'nin son zamanlarını da yaşadım. Ülkede herkes can derdindeydi. İhtilal yapıldığında, bunun Grenada için iyi olacağını sanmıştım. Bu sabah olanlar gözlerimi açtı. Kübalılar gerçekten adaya hakim oldular. Yani, yeni bir diktatörlüğe başlıyoruz. Bu yüzden size yardım etmeye karar verdim. Tek bir şartla, iktidarı devirmek veya paralı askerlerden ordu kurmak hariç...

Malko gülümsedi.

— Buradaki tek paralı asker benim. Görevim Grenada'nın Küba'ya yem olmasını engellemek. Malcolm Siddeley de bu yüzden öldü. Tehlikeyi siz de biliyorsunuz.

— Ben yaşlı bir adamım, dedi Pisani. Eğer bir işe yarayabilirsem...

— Bundan eminim, dedi Malko.

Sonra bir an durdu. Ronald Bedford ismini ona söylemeye cesaret edemiyordu, İtalyanın tüm iyiliğine rağmen ona böylesine gizli bir şeyi söylemek istemiyordu. Ama Shayne Lockheart başaramazsa, o zaman başka çaresi kalmayacaktı. Aklına bir fikir geldi.

— Grenada'dan bir yelkenliyle ayrılabilir miyiz?

— Elbette. Ben Karayipler'de yelkenliyle çok dolaştım. Fakat hızlı gitmez. Trinidad veya Barbados'a gitmek yirmi saat sürer.

— Bu önemli değil. Havaalanı yoluyla adayı

93

terketmemiz mümkün olmayabilir...

— Wendy Howard sizin kim olduğunuzu biliyor mu? diye sordu İtalyan.

— Evet. Bu işle ilgili birçok bilgiyi bize o verdi.

— Güzel. Şimdi spagetti yapabiliriz.

Malko onunla birlikte dışarı çıktı. Terastan denize bakıyordu. Leningrad'ın görüntüsü tüm limanı doldurmuştu.

*

**

Pisani'den ayrıldıktan sonra Malko ve Luisa turist rollerine devam ederken Saint-Georges'un dar yollarında dolaştılar. Alışveriş o kadar hareketli değildi, iktidar değişikliğinden bu yana, Grenada'ya yabancı mal giremiyordu. Muz veya hindistancevizinden başka alınabilecek doğru dürüst hiçbir şey yoktu. Malko, Leningrad'ın sadece bir gün limanda kalacağını öğrendi. Önemli olan KGB albayının Grenada'da kalıp kalmayacağıydı.

Daha sonra Luisa ile birlikte plajda dolaştılar. Luisa yanları ipli panter derisi desenli yeni bir bikini giymişti. Malko bu gezintiden sonra Shayne ile buluşmaya gidecekti.

Takip edilmediğinden emin olmak için, Mini Austin'i alıp aksi istikâmete, Salines Burnu'na doğru gitti. Bir arabanın zorlukla geçebileceği dar yollara saptı. Şehrin güneyinden dolaştıktan sonra beyaz villaya doğru ilerledi. Takip edilmediğinden emindi. Değişiklik olsun diye arabasını Küba Hava Yolları'na ait büronun önüne bıraktı ve yürüyerek Sharon'un evine gitti.

Ev sessizdi. Oturma odası boştu, içerisi hâlâ dumanlıydı. Terasa çıktı. Gözüne ilk çarpan şey Liz'in kalçalarıydı. Yüzüstü uzanmıştı Liz. Ersto başını kadının bacaklarına dayamış yatıyordu. Sharon az ilerde bir güneşliğin altında çıplak oturuyordu.

94

Malko'yu görünce gülümsedi.

— Nasılsın?

Malko nazıkçe gülümsedi. Solveig karanlıkta, yine aynı zenciyle beraberdi.

Shayne yoktu.

Malko dışarı çıktı ve terasta bir koltuğa oturdu.

Yirmi dakika sonra Shayne Lockheart içeri girdi.

Yavaşça yürüyor ve kendi kendine konuşuyordu.

Malko'yu görür görmez yanına geldi ve çömeldi. Deri çantası her zamanki gibi boynundaydı.

— Adamı gördüm, dedi.

— Nerede?

— Bir barda: Mavi Güvercin'de. Postanenin karşısında. Her gün saat dörde doğru oraya gelip bir kızla buluşuyor. Daha sonra da iş tutmak için telefon kulübesine giriyorlar.

Malko bu gibi ayrıntılarla ilgilenmiyordu.

— Onunla konuştunuz mu?

— Hayır. Çok çabuk gitti. Yarın gene oraya gideceğim...

— Bunları nasıl öğrendiniz?

Zenci gülümsedi.

— Herkes beni tanır. Dinliyorum. Benimle konuşuyorlar.

Etrafı incelemekten başka işi gücü olmayan yaşlılar var şehirde. Beni severler. Sanırım, yarın sabah bile adamı görebilirim. Tanıdığım birine alışverişe gelecek.

Malko ayağa kalktı. Luisa endişelenebilirdi. Uzun zamandır villadaydı. Shayne'in elini sıkarken bir iskeletle tokalaşmış hissinde kapıldı.

*

**

Luisa Herrera odadan dışarıya çıktı. Önceki akşam

yemeği birlikte yemişler ve saat dokuzda yatmışlardı. İkisinin de ne konuşacak, ne de düşünecek halleri vardı. Malko'nun eli kolu bağlanmıştı. Wendy Howard'ı

95

olaydan haberdar etmek istiyordu. Fakat alışveriş merkezindeki randevu yerini çok acil durumlar için kararlaştırmışlardı.

Malko Venezuelalının yanına geldiğinde bir gemi düdüğü duyuldu. Leningrad demir alıyordu. Malko yavaş yavaş ilerleyen gemiye baktı.

Albay Alex Porenko acaba gemide miydi?

Büyük Kemer plajı birdenbire boşalmıştı. Herkes rıhtıma inmiş olmalıydı. Kumsalda ancak birkaç çift vardı.

Luisa'yı yalnız bırakıp plajda yürümeye başladı. Yüz metre kadar ilerlemişti ki, birdenbire Shayne Lockheart'ın kendine doğru geldiğini gördü. Adam, kumsala uzanan her çiftin yanında durup onlarla birkaç kelime konuşuyordu. Malko'nun yanına gelince çömeldi:

— Tamam. Adamla konuştum.

— Evet?

— Memnun oldu. Sizi beklemediğini söyledi, fakat çok dikkat etmeniz gerektiğini de belirtti.

— Benimle buluşacak mı?

— Evet.

— Nerede ve ne zaman?

— Cuma günü. Yat Kulüp'te bir balo var. Oraya gelecek. Buradan bir kızla oraya gitmelisiniz, yani en azından bir melezle.

— Niçin?

Shayne Lockheart gülümsedi.

— Danstan sonra sevişmek isteyenlerin hepsi de Aurora'ya gider. Kulübün iskelesine bağlı eski bir teknedir. Sahibi burada yok. Tekneye bakan kız da biraz para kazanabilmek için kamaraları kiraya veriyor. Bir zenci kızla gidin. Sizin adam da aynı şekilde gelecek. Teknede sizi bulacak.

Gerçekten iyi düşünülmüştü. Malko Shayne'in sağduyusuna hayrandı.

— Nasıl becerdiniz?

96

— Çok kolay. Onu takip ettim. Ara sıra bana sempatik gelen insanları takip ederim ve onlara kitabımdan bahsederim. Hiç kimsenin dikkatini çekmez. Herkes beni tanır burada. Dahası, Bay Bedford benim uzun müddet hapisteyken ve idarecileri sevmediğimi de biliyor. Bu yüzden bana güvendi.

— Başka bir şey söylemedi mi?

— Hayır. Ben gidiyorum. Sizinle konuşmak için buraya gelmişim. Bu yüzden herkesle sohbet ettim.

— Fakat onlara ne diyorsunuz?

— Kitabımı tanıyıp tanımadıklarını soruyorum, dedi Shayne.

Bir çocuk gibi kumda ilerlerken arkasına döndü ve:

— Kızıl Yengeç'e gidiyorum, diye bağırdı. Oklarla oynayacağım. Eğlenceli bir oyun.

Malko adamın dediğinden bir şey anlamamıştı. Ama Shayne ona karşılık büyük bir iş yapmıştı. Şimdi Ronald Bedford'un devreye girdiğini biliyordu. Geriye son bölüm kalıyordu. Gizli anlaşmayı almak. Belki cuma günü alabilirdi... Pisani ve Ruth'un yardımına ihtiyacı vardı. Çünkü Yat Kulüp'teki balodan sonra Aurora'ya Luisa ile gidemezdi. Daha buluşmaya iki gün vardı... Kumsala uzandı ve düşünmeye başladı. Ronald

Bedford'un bu kadar çabuk kabul etmesine şaşırmişti. Bir "hain" ile buluşmak oldukça tehlikeliydi. Özellikle de ülke dışına çıkmanın zor olduğu bir yerde. Eğer Ronald Bedford Kübalıların tarafına geçtiyse Malko kendi ayaklarıyla kurdun ağzına gidiyordu.

Bunu öğrenebilmenin tek yolu, cuma günü Yat Kulüp'e gitmekti. Ayağa kalktı ve plajda yürümeye başladı. Pisani'nin söz verdiği yardımdan başka hiçbir hazırlığı yoktu. Yaşlı İtalyan bir geceliğine Ruth ile Luisa'yı değiştirmeye herhalde karşı çıkmazdı. Malko otelin önüne geldi. Luisa ortalıkta yoktu. Otelin önünde sadece birkaç turist vardı.

Malko birden, güneşliklerden birinin altında bir

97

adam farketti. İki zenciyle hasır şapka pazarlığı yapan bir beyazdı bu.

Adamı dikkatlice inceledi: KGB'den Albay Alex Porenko idi. Demek Leningrad ile gitmemişti Sovyet subayı.

98

XI. BÖLÜM

Albayın etrafındaki zenciler adama muz yapraklarından yapılma bir şapka giydirdiler. Albay şapkayı burnunun ucuna indirerek arkasına yaslandı.

Malko, bungalovun gölgesinde duruyor ve albayı gözden kaçırmıyordu. Albay Porenko tatile gelmemişti ve zorlu bir adamdı. Spice Island'ın önünde olması hiç de tesadüfe benzemiyordu. Leningrad, Trinidad'a doğru gidiyordu. Yani Albay Porenko Grenada'ya laf olsun diye gelmemişti. Bilinçli bir ziyaretti bu.

Albayın şimdilik ortalıkta olması iyiydi. Gerçi Malko, Kübalılara göre şüpheli biriydi, ama adamlar gerçek kimliğini bilmiyorlardı. Havaalanında doldurduğu fişte resmi yoktu. Eğer Albay Porenko ile burun buruna gelmezse, hiçbir zaman MI 6'nın adamı Mark Lorimar ile KGB'nin başına ödül verdiği Prens Malko Linge'in aynı adam olduğunu kimse anlayamazdı. Kübalılar Malko'ya pek değer vermeseler bile, Albay Porenko onu yakaladığı anda ortadan kaldırmak için elinden geleni yapardı. Çünkü Sovyetlerin başına epey dert olmuştu.

Aklına gelen tek çözüm, oteli değiştirmekti. Ama tehlikeli olurdu, çünkü dikkatleri üzerine çekecekti.

Albay Porenko, tam Ronald Bedford ile temasa geçeceği sırada gelmişti. Malko odasına döndü.

Luisa yatağına uzanmış tavana bakıyordu.

99

— Albay Porenko plajda, dedi Malko.

— Sizi tanıyor mu?

— Evet.

— Onu öldürmeli.

Şaka yapar gibi bir hali yoktu. Ama albayın ortadan kaldırılması epey sorun yaratabilirdi. Her şeyden önce adam, adadaki G2'nin güvenliği altındaydı. Onun öldürülmesiyle beraber geniş çapta tutuklamaların başlayacağı kesindi.

— Sanırım, ona yakalanmamak daha yerinde olur, dedi Malko. Artık yemeklerimizi burada yememeliyiz. Mesela şimdi öğle yemeği için Calabash'a gidelim...

Çıkmadan önce plaja bir göz attı. Sovyet albayının altında oturduğu güneşlik boştu. Ya adayı dolaşmaya çıkmıştı, ya da işe başlamıştı...

*

**

Albay Porenko, King Kong Gimenez ile adamlarına iğrenerek baktı. Geri kalmış ülkelerle çalışmaya bir türlü alışamamıştı. Afganistan, Angola ve şimdi de Grenada'daydı. Her gittiği yerde destek alabileceği bir Sovyet Elçiliği vardı. Ama adada sadece Kübalılarla beraberdi. Kübalının getirdiği büyük sandalyeye oturdu ve yine onun hazırladığı dosyayı aldı.

— Bir bira alır mısınız?

Santiago Gimenez'in tüm sevimliliği üzerindeydi. Albay istememişti, ama King Kong yine de bir Carbi birası açmıştı. Tek dileği dosyanın yeterli bulunmasıydı. Malcolm Siddeley'in tutuklanmasından bu yana, dosyada ilginç hiçbir şey yoktu. Ama Siddeley'in hayatı ayrıntılarıyla yazılmıştı: MI 6'nın bir ajanı...

— Kiminle haberleştiğini bulamadınız mı?

— Hayır Yoldaş Porenko, dedi King Kong Gimenez.

Adam bir kaza sonucu konuşamadan öldü.

"Kaza sonucu" Rusun kızgınlığını artırmıştı.

Gelişmiş memleketlerde, sorgu sırasında bir doktor

100

bulundurulur ve bu tip kazalar önlenirdi...

— Başka ne öğrenebildiniz?

Gimenez yutkundu.

— İngilizin bir metresi vardı. Wendy Hovvard. Onu takip ettik. Sonuç yok. Ama birkaç gün önce evinde bir ziyaretçisi vardı. Kimliğini tesbit edemedik. Evinde ruhsatsız bir silahı olduğunu biliyoruz.

— Hepsi bu mu?

— Hayır, hayır... Wendy Howard, ölen ajanın bir başka arkadaşıyla temasa geçti. Adı Enzo Pisani. Bu adam da birkaç günden beri, biri İngiliz, diğeri Venezuelalı bir çiftle beraber. Kadın, adamlarımızdan biriyle yattı. Jimmy'nin raporu dosyada, ilginç bir olay daha oldu. Haberleşme noktasını sürekli gözetliyoruz. Bu çift o yerin çevresinde görüldü, ama mesajla pek ilgilenmediler.

— Bu çok ilginç, dedi Albay Porenko elindeki dosyaya bakarak.

Bu esrarengiz çiftin saçma sapan tanımı onu ilgilendirmiyordu. Kimlikleri de. Ama eğer operasyona dahilseler kimlikleri mutlaka sahteydi.

— Takibi yoğunlaştırdınız mı?

— Sizin kararlarınızı bekliyorum.

— İyi, çifti pek sıkıştırmayın. Bu işten vazgeçmemeleri lazım. Bize gerekli olan, onlarla buluşacak kişidir. Onlar o kadar önemli değil. Demek kendi imkânlarınızla bu haini yakalayamadınız?..

Santiago Gimenez için ağır bir hareketti bu! Albay, küçümseyen bir gülüşle dosyayı geri verdi.

— Bu sefer kaza olmamalı, başka şansınız kalmayabilir...

Albay ayağa kalktı

— Şoförüm sizi götürür, Yoldaş Porenko, diye atıldı King Kong.

Sovyet albayı alaycı bir bakışla ona döndü.

— Niçin? Daha sade bir araba yok mu? Unutmayın ki

101

ben burada görevdeyim... Taksiye binerim. Benimle konuşmak isterseniz, adamlarınızdan birini satıcı kıyafetine sokun ve bana Alex diye hitap etmesini söyleyin. Bana sormadan da hiçbir şey yapmayın! Gimenez adamın arkasından nefretle bakıyordu. Onunla şöyle birkaç saat bir yerde kalabilseydi!.. Artık Küba'da bile Ruslar sevilmiyordu. Bütün şüphelileri

sorguya çektikten sonra albayın karşısına çıkıp söyleyeceklerini düşünmeye başlamıştı. İşi başarırda DGI'den bir de teşekkür mektubu alacağı kesindi.

*

**

Enzo Pisani Malko'yu dikkatle dinliyordu. KGB albayının gelmesiyle ortaya çıkan yeni durumu anlatmıştı Malko. Ruth'u cuma akşamı baloya götürmekle göze alacakları tehlikelerden bahsediyordu. Ruth hiç konuşmadan onları dinliyordu. İtalyan Ruth'a döndü.

— Kabul ediyorum... dedi Ruth.

— Ya sonra? diye sordu Pisani.

— Bilmiyorum, dedi Malko. Belki de ilk ve son buluşma olacak. Ya bana istediğimi getirecek ya da operasyon boşa çıkacak. O zaman biz de adadan ayrılmak zorundayız. Belki bir başka sefere denenebilir. Ama ne olursa olsun buradan ayrılmak için size ihtiyacım olacak.

— Cuma akşamı için şimdiden hazırım, dedi Pisani. Burada buluşalım. Ben Luisa'ya arkadaşlık ederim, siz de Yat Kulüp'te dans edersiniz.

— Buna bayılırım, dedi Luisa Malko'yu kızdırırcasına. Malko Venezuelalının yalnızca kendisini gözetlemek için adaya geldiğini sanıyordu...

Limana doğru inerken, Malko Wendy'nin o sıralarda alışveriş merkezinde olabileceğini düşündü. Bu beklenmedik buluşmadan onu haberdar etmek istiyordu.

102

du. Çimento yüklü kamyonlar havaalanına doğru gidiyorlardı. Çarşı epey kalabalıktı.

Malko ve Luisa ayrıldılar. Malko Wendy'i buluncaya kadar epey uğraştı. Etraf çok kalabalıktı, bu yüzden dikkatleri çekmiyorlardı. İngiliz Malko'ya kuşkuyla bakıyordu.

— Her şey yolunda, dedi Malko. Malcolm'un adamı ile temasa geçtim. Onu cuma günü göreceğim.

Wendy'nin yüzü gülümsedi.

— Harika! Buna memnun oldum.

— Eğer istediğimi öğrenebilirim, adadan hemen ayrılırım. Kübalılar epey sertleşecekler. Siz de ayrılmalısınız.

— Ayrılmak mı? Niçin? Beni hiç rahatsız etmediler.

— Ayrılmakla daha tedbirli davranmış olursunuz, dedi Malko.

— Bir daha görüşemeyecek miyiz?

— Burada, cumartesi günü aynı saatte.

— Enzo size yardım etti mi?

— Çok. Şimdi ayrılmalıyız. Sözümü dinleyin. Siz olmadan bu işi başaramam. Grenada'dan ayrılın. Pisani'ye nereye gideceğinizi söyleyin, bana yeter. Sizi bulurum.

Wendy gülümsedi ve hiç cevap vermeden ayrıldı.

Malko arkasından bir müddet baktı.

Buluşmadan önceki son yirmi dört saati onunla geçirebilse ne kadar iyi olurdu.

*

**

— Jimmy geri geldi! dedi Luisa. Yarın bana adayı gezdirmek istediğini söyledi. Kabul edeyim mi? Malko yorgun bir vaziyette otele döndüğünde, Luisa bronzlaşmakla meşguldü. Albay Porenko ortalıkta yoktu. Bu serserinin geri dönmesi ne anlama geliyordu? — Kabul edin.

— Beni cuma akşamı baloya davet etti. Ve size de bayan arkadaş önerdi...

Anlaşılan cuma akşamı, unutulmaz bir balo olacaktı.

— Söz vermeyin, dedi Malko. Bakarız.

İşler kızışıyordu, ama tehlikenin nereden geleceği hâlâ belli değildi.

— Haydi plajda dolaşalım, dedi Malko.

Ayakları suyun içinde yürüyorlardı. Malko bir ıslık sesi duydu. Arkasına döndüğünde Shayne ile Ersto'yu gördü. Islık çalan Shayne idi.

Malko ve Luisa koşar adımlarla onlara yaklaştılar.

Neyseki plaj boştu. Malko endişelenmişti. Ne oluyordu?

— Yeni bir şey öğrendim. Bu sabah Gimenez'e bir

Rusun geldiğini söylediler... Bir general galiba...

Malko şaşırmamıştı. Ersto, yüzünde kin dolu bir ifadeyle dinliyordu. Bozuk bir İngilizceyle bir şeyler mırıldandı, ama Malko anlamadı.

— Ne dedi?

— Adamın kafasının kesilmesi gerektiğini, diye çevirdi Shayne. Ersto Rusları sevmiyor. Etyopya'da Negüs'ü Ruslar öldürmüş. Negüs onun tanrısıydı. Görünüşte, Ersto'nun yüzünde garip bir ifade vardı. Shayne ise, Malko'ya çılgın gözlerle bakıyordu.

— Bu Rus sizi rahatsız ediyor mu? diye sordu Shayne.

Malko, bu konuşmaların Ersto'nun yanında olmasını beğenmemişti. Ronald Bedford ile buluşmasının duyulmasını istemiyordu. Malko birdenbire Shayne'in görüldüğünden daha zalim olabileceğini düşündü. Ama Shayne, Ersto'nun söylediklerine aldırmayarak devam etti.

— Ersto'nun yanında konuşabiliriz. Bizim dostumuzdur.

— Elbette Rus beni rahatsız ediyor, fakat her şeyin düzeleceğine inanıyorum.

Shayne, bir kelebek kadar hafif olan elini Malko'nun omuzuna koydu ve:

— Size güveniyorum, dedi.

Ersto ile Shayne geri döndüler ve plajın yanındaki ağaçlıklı yola girdiler. Malko şaşırıp kalmıştı. Balo akşamına kadar daha ne haberler öğrenecekti? Albay Alex Porenko, Grenada'ya hasır şapka almaya gelmiş olamazdı...

XII. BÖLÜM

Ruth, göbeğine kadar inen "V" yaka beyaz bir tişört giymişti. Altında ise lasteks bir pantolon vardı. Kalçaları insanı oldukça tahrik ediyordu. Ruth Calliste kocaman gözlerini Malko'ya çevirerek:

— Benimle çıkmaktan utanmıyor musunuz? diye sordu.

— Çıkıyor olsaydık, düşünürdüm, dedi Malko.

Ruth güldü, hoşuna gitmişti. Luisa yarım saat önce Jimmy ile birlikte ayrılmıştı. Yat Kulüp'te buluşacaklardı.

Malko, Enzo için üzülüyordu. Bir tedbir

olarak, Luisa'nın Jimmy ile gitmesini uygun bulmuşlardı.

Ersto ve Shayne ile plajda karşılaştığından bu yana

yeni bir gelişme olmamış, Sovyet albayını da görmemişti. Jigolo Jimmy'nin dışında onu rahatsız eden kimse yoktu.

Arabaya bindiler. Ruth'un saçları kısa ve kıvrıkcık olduğu için arabanın hızı onu pek etkilemiyordu. Malko elini kadının kalçasına koydu ve:

— Ruth, dedi. Bu iş çok tehlikeli. Fikrinizi değiştirebilirsiniz...

— Hayır. Kuzenim Richmond Hill'de. Asker olmak istiyordu. Eğer bu girişimimiz Kübalılara zarar verecekse, size yardım etmek istiyorum.

Yol boyunca konuşmadılar. Yat Limanı'na ayrılan

106

yol göründü. Ay ışığında Aurora'nın görüntüsü oldukça etkiliydi. Hoparlörlerden çok kuvvetli bir müzik yayılıyordu. Malko arabasını kulübün önünde bıraktı. On kadar zenci genç kulübün girişinde duruyorlardı. Ruth önden yürüyordu. Malko genç kadının arkasından baktı ve parası olmayan bu genç delikanlıların ona neler yapabileceklerini düşündü. Dört dolar ödedikten sonra içeri girdiler. Oldukça kalabalıktı. Çoğunluk zenciydi. Barın karşısında beyaz bir kadın kendisinin üç katı bir zenciyle dans ediyordu. Bardaki gençler ise biralarını yudumluyorlardı. Erkekler kadınlardan fazlaydı. Kendi hallerinde dans ediyorlardı. Ortalıkta görünen birkaç zenci kadın ise çok kısa etek giymişlerdi. Ruth lasteks pantolonunun ortaya koyduğu hatlarıyla herkesin bakışını üzerine çekti. Birlikte piste doğru ilerlediler. Duygulu ve yavaş bir regge çalıyordu. Ruth birdenbire erotik figürler yaparak Malko'ya sarıldı. Parfümü çok güzeldi. Yanlarında dans eden zencinin elleri yanındaki kadının kalçasındaydı ve adam işini bitirmişçesine garip hareketler yapıyordu. Beş dakikada Malko sıırsıklam terlemişti. Ruth epey tahrik etmişti onu. Aurora'ya gitmeseler de olabilirdi, ama ikisi de rollerini iyi oynuyorlardı.

— Susadım! dedi Ruth.

Bara yaklaştılar. Ruth bir kutu birayı bir yudumda * içti. Çabuk boşalan bira kutuları, insanı sağır edici müzik ve marihuanalı sigaraların etkisiyle ortamı iyice kızıştıyordu. Malko kalabalığın arasında Luisa ile Jimmy'yi seçebildi. Dans ediyorlardı. Zenci Malko'ya işaretlerle:

— Sizin için bir kız buldum! dedi.

Jimmy Luisa'yı bırakarak biraz sonra kalabalığın içinden yanında bir kızla beraber göründü. Elbisesinin üzerinde devrim sembolü bulunan bir kızdı bu.

— İşte Elena, dedi Jimmy.

Ruth Elena'ya kızgın kızgın bakarak kıskanç bir

107

tavırla Malko'nun boynuna sarıldı. Elinden kaçırmak istemiyormuşçasına bir havası vardı. Elena'nın ağzı açık kalmıştı. Gözleri karanlığa iyice alışan Malko, Ronald Bedford'u arıyordu. Ama bu kalabalıkta bulabilmesi hayli zordu.

Malko Ruth ile yeniden piste doğru ilerledi. Amacı etrafı görebilmektir. Daha sonra bara geçtiler.

Etraflarındaki birçok çift gibi Ruth ile Malko da birbirlerine sarılmışlardı. Bu arada Ruth Malko'yı

okşuyordu. Herkesin içinde sevgilisinin çıplak göğüslerini okşayan bir zenci takıldı Malko'nun gözüne, İngiliz eğitimi henüz gerçek amacına ulaşamamıştı...

İlerleyen saatlerle birlikte, ortalıkta yalnızca erkekler görülmeye başladı. Çiftler loş köşelere çekilmişlerdi. Arasına bira içmek için bara uğruyorlardı.

Bir kız pistte tek başına dans ediyordu. Yaptığı kıvrak kalça hareketleriyle birçok erkeğin başını döndürüyordu. Malko bir ara, marihuanalı sigara dumanlarının arasında Ersto'yu farkettiler. Etrafı bir kez daha dolaşarak bara geldiklerinde, Ruth yedinci birasını ısmarladı. İçerdeki havaya ve Ruth'un tahriklerine dayanamaz hale gelmişti Malko. Ruth Malko'nun kulağına uzanarak:

— Tekneye gidebilsek ne iyi olacak, dedi.

Malko etrafına bir kez daha göz attı. Erkeklerin çoğunun iştahlı bakışları altında Ruth ile birlikte dışarı çıktılar. Ruth sola döndü ve otoparka doğru yöneldi. Daha sonra otoparkın girişinde uyuklar gibi duran yaşlı adamın kulağına bir şeyler söyledikten sonra Malko'yu elinden tutup çekti. Tahta iskelenin üzerine gelmişlerdi. Sol tarafta küçük yelkenliler vardı. Sağ tarafta ise Aurora tüm heybetiyle duruyordu. Ruth, Malko'ya döndü.

— Bana yirmi dolar ver.

Zenci kadın daha sonra tahta merdivenlerden tekneye doğru ilerledi. Eğer sahilde onları izleyen

108

birileri gizleniyorsa, rahatlıkla Malko ile Ruth'u görebilirdi. Çünkü tekneden bir beyaz kadın yüzlerine fener tutmuştu. Ruth parayı verdikten sonra, Malko ile birlikte, elinde fenerle giden kadını takip ettiler. Teknede en az yirmi kamara vardı. Koridordaki sarı ışık etrafa değişik bir hava veriyordu. Öndeki kadın kamaralardan birinin önünde durdu.

— Sadece bir saat, dedi ve gözden kayboldu.

içerisi normal bir gemi kamarası gibiydi. Bir kuşet ve bir dolap. Ruth kapıyı kapattı ve kilitletti. Sonra yatağa uzandı. Tahrik etmeye devam ediyordu. Üzerindeki tişörtü çıkardı. Malko da terden sıılsıklam olan gömleğini çıkardı. Ruth'un yanına uzandı ve göğüslerini okşamaya başladı. Ruth gözlerini kapattı. İnliyordu. Birden Malko'ya sarıldı ve öpmeye başladı. Bir ara öpüşmeye ara verip Malko'nun kulağına:

— Bunu Enzo'nun duymaması gerek, dedi.

Malko bir müddet CIA'yı unutmaya karar verdi. Ruth tropikal kadınların ateşli yöntemlerini uyguluyordu, ama oldukça etkiliydi... Lasteks pantolonunu çıkardı ve Malko'nun üzerine uzandı. Aurora'nın soğuk hava tertibatı çalışmadığı için Malko ter içinde kalmıştı. Ruth ile bir müddet normal bir biçimde seviştiler. Ama Malko gözlerini kadının kalçalarından ayırmıyordu. Bu da aklına başka bir fikir getirmişti. Aslında Ruth'u ilk gördüğünde bu fikre kapılmıştı. Sonunda düşündüğünü yaptı. Terden birbirlerine yapışıyorlardı.

Aniden kapı vuruldu. Malko birdenbire her şeyi unuttu. Ruth başını çevirdi ve kısık bir sesle fısıldadı:

— Bekle!

Kadın yataktan kalktı ve kapıya yaklaşarak yine kısık bir sesle sordu:

— Kim o?

Malko'nun tabancası arabada kalmıştı. Baloya getirmesi imkânsızdı. Kamaranın penceresi çok dardı. Bir insan rahatlıkla geçemezdi. Ruth bozuk bir

İngilizceyle bir şeyler konuştuktan sonra geri döndü:

— Çabuk giyin.

Kapı açılmadan önce Malko sadece slipini giyebilmişti.

Malko, içeriye giren ufak tefek çekingen havalı bir zenci kız gördü. Uzun beyaz bir tişört giymişti. Kız Malko'ya kendisini takip etmesini söyledi. Dışarı çıktılar ve bir kamaranın önünde durdular. Kız kapıya önce iki, arkasından üç kere vurdu. Kapı açıldı ve kız Malko'yu içeri ittikten sonra gözden kayboldu.

Kamara karanlıktı. Malko şaşkın beklerken, birden lambalar yandı. İriyarı, yarı çıplak bir zenci yatağın üzerinde oturuyordu ve elinde Malko'ya doğrultulmuş otomatik bir tabanca vardı.

XIII. BÖLÜM

Malko'nun bakışları silahın namlusundan ayrılarak yavaş yavaş adamın yüzüne doğru kaymaya başladı.

Adamın korku içinde olduğu gözlerindeki ifadeden anlaşılıyordu. İlk heyecanı geçen Malko, adamın yüzünü hatırladı ve kısıp bir sesle:

— Siz Ronald Bedford musunuz? dedi.

Adam silahını indirmemişti. Ama tavrından biraz rahatladığı belliydi.

— Evet. Siz kimsiniz?

— Ben burada randevu verdiğiniz adamım. Yani, Shayne Lockheart aracılığıyla... dedi Malko.

— Kimsiniz? diye tekrar etti zenci.

Bu cevap ona yetmemişti.

— Malcolm Siddeley'in yerine geldim.

Adam yine silahını indirmede.

— Bundan nasıl emin olabilirim? Bana bir şey söylemelisiniz...

Malko Siddeley'in bir parolası olabileceğini düşündü, ama zavallı adam tutuklanmadan önce bunu kimseye bildirememişti. Ronald Bedford'u ne pahasına olursa olsun inandırması gerekiyordu. Malko her şeyi göze alarak:

— Malcolm Siddeley öldü, dedi. Ben sadece sizin, Kilise Caddesi'nde bir haberleşme yeriniz olduğunu biliyorum. Oraya gitmedim, çünkü gözetleniyor. Fakat

Malcolm'un sizden ne beklediğini söyleyebilirim."

— Ne?

— Grenada ile Küba arasındaki gizli anlaşma.

Devrim Konseyi üyesi olarak sizin bildiğiniz bir anlaşma...

Zenci yine de kuşkuluydu.

— Benim adımı size kim verdi? diye sordu Ronald Bedford.

— Malcolm Siddeley şefine bildirmişti. Ben MI 6'dan değilim, ama bu işi Amerikalılarla İngilizler adına üstlendim. Bize yardım etmeye hazır mısınız? Grenada'ya değişik bir kimlikle geldim ve sizinle irtibata geçebilmek için çok büyük tehlikeleri göze aldım. Ronald Bedford silahını yavaş yavaş indirdi, sonra da yatağın üzerine attı.

— Ben de hayatımı tehlikeye atıyorum. G2'nin Malcolm Siddeley'e bilgi vereni bulmak için her yolu denediğini biliyorum.

Grenadalı gülümseyerek devam etti:

— Herkesten şüpheleniyorlar! Neyseki bana hiç gelmediler. Ama korkuyorum. Bay Siddeley'e bilgi vermeye başladığımda bunun bu kadar ileri gideceğini sanmıyordum.

Malko cevap vermedi. Kamara oldukça sıcaktı. Kısık sesle konuşuyorlardı. İçerisi pas ve nem kokuyordu. Balayı için ideal .bir yere benzemiyordu. Malko karşısındaki adamı dikkatlice incelemeye başladı. Genç olmasına rağmen gözlerinin altı kırış kırıştı. Daha sonra kamaraya göz gezdirdi: Acaba Ronald Bedford gizli anlaşmayı getirmiş miydi?

— Niçin Grenada'yı terketmiyorsunuz? dedi Malko.

— Bunu düşündüğüm zamanlar olmuyor değil. Ama buna kalkıştığım zaman tutuklanacağımı ve işkence görüp öldürüleceğimi biliyorum. Kübalılar rakip gördüklerine hiç şans tanımıyorlar. Üniversite'den birçok arkadaşım Trinidad'a, Barbados'a veya Birleşik

112

Devletler'e kaçtılar. Ben yapamadım. Fakat ülkemin bu haline her gün daha çok üzülüyorum.

Bu siyasi fısıldaşma epey uzun sürmüştü. Oysa bu tür karşılaşmalar daima kısa olmalıydı. Malko, zencinin konuşmaya ihtiyacı olduğunu hissetti.

— Buna rağmen, siz Devrim Konseyi'ne katıldınız...

— Elbette, dedi Bedford. New-Jewel hareketine katıldım. Maurice Bishop'un babası katledilirken hiç kimsenin sesi çıkmıyordu. Ülkemin çılgın diktatörlükten kurtulmasını istiyordum. Ama komünist diktatörlüğe geçmesini değil. Grenada'nın Küba'ya ait bîr uydu olmasını istemedim. Daha sonra içimizden bir çoğunun uzun zamandan beri Küba ile temasta olduğunu anladım. Basına sansür geldikten sonra da sonumuzun ne olacağını farkettim. Hiç kimsenin okumadığı haftalık bir gazete çıkardılar.

Malko bu konuşmanın epey uzadığını düşünüyordu.

— Anlaşmayı getirdiniz mi?

— Hayır.

Malko şaşırmıştı. Siyasi düşüncelerini anlatmak için bir adamın hayatını tehlikeye atması biraz tuhaf gelmişti.

— Niçin?

— Çünkü, karşımda kimi bulacağımı bilmiyordum. Bir tuzak olabilirdi. Dahası onu böyle kalabalık bir yere getirmek sakıncalıydı. Bir kavga çıkabilir... veya arama yapılabilir... Aslında evimde de değil. Tedbirli olmalıyım.

— Anlıyorum, dedi Malko. Bu anlaşma ortaya çıksa bile sizden kuşkulananmaları çok zor.

— Sanırım öyle. Çünkü fotokopisini çektirebilecek en az yirmi kişi var Konsey'de.

— Malcolm Siddeley'in tutuklanması hakkında bir fikriniz var mı?

— Çok az. Konuşmadığını biliyorum. Aksi takdirde burada olamazdım. Yalnızca benim mesaj bıraktığım

111

yeri buldular. Ama bir şey bırakmadım. Neyseki, beni oralarda gören olmadı. Epey tedbir alıyorum.

— Bu akşam buluşmamız tehlikeli değil mi?

— Pek değil, dedi zenci. En azından otuz çift gelir bu tekneye.

— Hangi kamarada olduğumu nasıl anladınız?

— Kız arkadaşım sizi takip etti. Ayrıca bu tekneyi avucunun içi gibi bilir.

— Onunla birlikte tehlikeyi göze almış olmuyor musunuz?

— Babası iki buçuk senedir Richmond Hill'de. Sansürden önce kapatılan "Torchlight" gazetesinin müdürüydü.

— Silahla dolaşmanız tehlikeli değil mi?

— Devrim Konseyi üyesi olarak buna hakkım var. Malko sıkılmaya başlamıştı. Boş yere kırk beş dakika harcamışlardı. Geriye kalan on beş dakikada da kuşku yaratmak gereksizdi.

— Bana anlaşmayı ne zaman vereceksiniz?

Ronald Bedford cevap vermeden önce biraz düşündü.

— Sizinle yeniden karşılaşmayı göze almam tehlikeli olur. Ama bir fikrim var. Düzenli olarak dişlerimi kontrol ettiririm. Rotary Kulüp'ten eski bir dostuma, Doktor John Higgins'e uğrarım. Muayenehanesi, Kilise Caddesi'nde. Ona güvenirim. Gelecek randevum önümüzdeki çarşamba saat dörtte. Anlaşmayı ona bırakabilirim. Siz de peşimden ona uğrayıp benim röntgen filmlerimi sorarsınız. Belgeyi size verir.

— Harika, dedi Malko. Grenada'dan aranmadan ayrılabiliriz emin bir yolum var.

— O halde anlaştığımız gibi, diye konuşmayı bitirdi. Umarım bu anlaşmanın yayınlanması onları biraz durdurur. Ve bir daha gelişinizde daha iyi şartlarda buluşuruz.

— Umarım öyle olur, dedi Malko.

114

— Takip edilmediğinizden emin misiniz? diye sordu zenci. Hiçbir zorlukla karşılaşmadınız mı?

— Buraya kadar bir şey çıkmadı, dedi Malko.

Ronald Bedford ayağa kalktı ve Malko'nun elini sıktı. Koridor boştu. Malko hemen kendi kamerasına gitti. İki zenci kadın, Ruth ile Ronald'ın arkadaşı konuşuyorlardı. Ronald Bedford arkadaşıyla çıktı. Ruth Calliste Malko'ya endişeli gözlerle baktı.

— Ne oldu?

— Her şey yolunda, dedi Malko giyinmeye çalışarak. Bir saat dolmak üzereydi. Ruth pantolonunu giydi ve Malko'ya sarılarak:

— On dolar daha ödeyerek biraz daha kalabiliriz, dedi.

— Bu doğru olmaz.

Ronald Bedford'un son sorusu kafasına takılmıştı. Çok çabuk "evet" demişti. Aslında buraya kadar gerçekten hiçbir sorun çıkmamıştı. Sadece Jimmy'den bahsetmeyi unutmıştı. Ama Ruth'un tutuklanışı, Sovyet albayının gelişi hâlâ soruşturmanın devam ettiğini gösteriyordu.

Malko hemen durum değerlendirmesi yaptı. Ronald Bedford'a bunlardan bahsetmemekle iyi etmişti. Adam belgeyi vermekten vazgeçebilirdi. Kararlaştırdıkları yöntemde en büyük tehlike Malko'nun üzerindeydi. Çarşambaya kadar beş gün vardı ve bu beş gün içinde Malko Kübahıları ve Albay Porenko'yü kızdırabilecek hiçbir şey yapmamalı, sadece yol hazırlıklarıyla ilgilenmeliydi. Bunun dışında ortalarda görünmemesi gerekiyordu. Ruth, adama sıkıca sarılmıştı ve ikinci raunda zorluyordu.

Kapıyı yavaşça açtılar ve koridora çıktılar. Dışarda, yirmi dolar ödeyen başka bir çiftle karşılaştılar.

— Gidelim, susadım, dedi Ruth.

*

Uğultulu müzik dışarıya taşıyordu. Malko ile Ruth birbirlerine sarılarak içeri girdiler. Ruth dans etmeye başladı. Biraz rahatlamış görünüyordu. Malko'nun tek bir düşüncesi vardı: otele geri dönmek. Luisa'yi arıyordu. Ama bulamadı. Endişelendi. Belki de Jimmy para karşılığında cinsel arzularını tatmin ediyordu onun. Fakat başka bir şey de olabilirdi. Ruth başını Malko'nun omuzuna dayadı ve:

— Seninle uyumak istiyorum, dedi.

Malko ise bir duş alıp uyumayı düşünüyordu. Birlikte dışarı çıktılar. Kulübün girişi yine kalabalıktı. Arabaya binip Enzo Pisani'nin evine doğru yola çıktılar. Eve geldiklerinde Ruth, Malko'yu öptü ve arabadan inip karanlıkta kayboldu. Malko Büyük Kemer'e döndü. Odasının kapısını açtığına biraz rahatlamıştı: Luisa yatağında uyuyordu.

*

**

. Saat tam dokuz buçuktu. Grenada'ya geldiğinden beri Malko hiç bu kadar geç uyanmamıştı. Luisa uyuyordu. Giyindi ve dışarı çıktı. Güneş gözlerini kamaştırdı. Albay Porenko, başında hasır şapkası, bir koltuğa oturmuş gazete okuyordu. Her haliyle tatile gelen birisini andırıyordu. Etrafını saran satıcılar ise birbirleriyle yarış ediyorlardı...

Malko içeri girdi. Albay'ın o otele gelmesinin bir tesadüf olabileceğini düşündü.

Luisa uyanmıştı. Yüzü karışık.

— Nasıl geçti? diye sordu Malko.

— Jimmy bir arkadaşıyla beni bir eve götürdü.

Çılgınlar. Bana marihuanalı sigara içirdiler... Ya siz? Adamı görebildiniz mi?

— Evet.

Malko olup bitenleri anlattı. Plaja gitmemeye karar verdiler. Luisa hazırlandıktan sonra çıktılar.

Malko kendini iyi hissediyordu. Bir kez daha, KGB

116

ve Kübalılara karşı bir oyun kazanacaktı. Calabash'ta yemek yediler ve saat beşte otele döndüler. Malko odaya gireceği sırada plaja bir göz attı. Boştu. İşçiler yerleri temizliyorlardı. Sovyet albayı aynı yerde duruyordu. Ama bu sefer uyuklar gibi bir hali vardı. Başı önüne düşmüştü.

Malko buna biraz şaşırdı. Bu saate kadar, Rus pişmiş olmalıydı.

Garip bir olay.

Otelde çalışan zencilerden biri albaya yaklaşp uyandırmak istedi. Malko odasından onlara bakıyordu.

Fakat birden zenci bağırmaya başladı. Oteldeki diğer zencilerle bardaki birkaç müşteri koşarak geldiler.

Malko Rusun kimildamadığını görünce ölü olduğunu anladı. Görünürde hiçbir yara yoktu... Cesede dikkatli baktığında, oturduğu sandalyenin arkasında siyah bir şey gördü.

Her şey gün gibi ortadaydı. Birisi albayı sırtından bıçaklayıp sandalyeye mıhlamıştı.

117

XIV. BÖLÜM

Rusun cesedinin etrafındaki kalabalıkta hareketsiz

duran Malko, kafasındaki karmakarışık fikirleri düzenlemeye çalışıyordu. Albay Alex Porenko'nun uyuklar gibi bir hali vardı. Yalnızca ağzının kenarındaki belli belirsiz kan izi ölmüş olabileceğini gösteriyordu. Adamı plajın ortasında bir sürü tanıgın önünde öldürmüşlerdi. Grenadalılar bozuk İngilizceleriyle mırıldanıp duruyorlardı. Birazdan polis gelecekti. Malko odasına döndü. Bir KGB subayının öldürülmesi cezasız kalmayacaktı, özellikle de Grenada'da. Bu cinayet G2'yi çok kızdıracaktı. Albay Porenko'yu kim öldürmüş olabilirdi? Luisa haberi öğrendiğinde banyodan çıkmıştı. Şaşırdı.

— Derhal gidelim, dedi.

Malko birden durakladı, aklına b'ir şey gelmişti.

— Aman Tanrım ! dedi. Bir şeye bakmam gerek.

Burada kalın.

Arabasına doğru koştu ve beyaz villanın yolunu tuttu.

Shayne Lockheart her zamanki haliyle oturuyordu.

Malko'yu görür görmez ayağa kalktı ve gülümsedi.

— Memnun musunuz? diye fısıldadı.

Sanki dünya Malko'nun başına yıkılmıştı. Düşündükleri doğru çıkıyordu... Shayne'in gırtlığına sarılma-

118

mak için kendini zor tuttu.

— Albay Porenko'yu siz mi öldürdünüz?

— Ben değil, Ersto.

— Fakat niçin? Niçin? Başınıza ne geleceğini biliyor musunuz?

Shayne gülümsedi ve boynundaki deri çantayı iki parmağının arasına alarak.

— Hiçbir şeyden korkmuyoruz! Bu bizi korur!

Ersto'ya sizin Rusları sevmediğinizi söyledim. O da hemen plaja gitti. Plaj oldukça kalabalıktı. Satıcılar, turistler... Hiç kimse onu görmedi. Rusun yanına çömeldi ve krik? Rusu sırtından şişledi. Ersto radyosunu sonuna kadar açmıştı. Zaten herif gık bile diyemedi.

— Ersto nerede?

—, tçerde. Uçuyor. Bu işten sonra güzel bir sigara hazırladı. Teşekkür etmek için geldiğinizi duyunca sevinecek.

Malko'nun ona söyleyecekleri aslında hiç de hoşuna gitmeyecekti.

— Onu şimdi görmek istemiyorum, dedi Malko.

Gözüme görünmesin. Siz de öyle... Sonra gelirim.

Shayne Lockheart, Malko'ya boş gözlerle baktı.

Avusturyalı arabasına atlayıp otele döndü. Albayın ölümü bütün planını mahvedebilirdi...

*

King Kong Gimenez şaşkınlıktan donakalmıştı. Rus, muhafızların gözü önünde plajda öldürülmüştü ve hiç kimse bir şey görmemişti... Albayı korumakla görevlendirilenler derhal tutuklanmıştı. Gimenez onların hiçbir şey görmediklerine inanmıyordu.

Santiago Gimenez çok huzursuzdu. Küba'daki

patronu Albay Petrosyan haberi duyunca çok kızacaktı.

Hiç kimsenin henüz olaydan haberi yoktu. Elçilikteki

Albay Chamaco'nun bile... Alex Porenko'nun cesedi

119

Saint-Georges Hastanesi'nin morguna kaldırılmıştı.

Muhafızlar işkenceye rağmen, kuşkuyla bir şey görmediklerini

söylüyorlardı. King Kong Gimenez hiçbir şey anlamıyordu. Bu işi yapanın bir deli olması gerekirdi! Albay Grenada'da hiç kimseyi tanıımıyordu. Oysa, cinayet bir profesyonel işiydi. Özellikle bu iş için yetiştirilmiş birisi olmalıydı ve görevini de herkesin gözü önünde yapmıştı... Soğukkanlı biri olduğu belliydi. Önündeki dosyaları incelerken, Gimenez tereddüt içindeydi.

ilk işi "turist" çifti yakalamak olmalıydı. Fakat . Jimmy bütün gün onların peşinden ayrılmamıştı. Geriye Pisani ve metresi kalıyordu. Çok dikkatli davranması gerekecekti. Çünkü her an başbakan işe karışabilirdi. King Kong'un aklına birden Malcolm Siddeley'in metresi geldi. Her zaman onun bir İngiliz ajanı olabileceğini düşünmüştü. Yerinden kalkmadan seslendi: — Jimmy!

Biraz sonra kapı vuruldu.

— Gel! diye bağırdı Gimenez.

— Katil, turist çifti olamaz, dedi Jimmy. Çünkü bütün gün dışarıydılar, şef. Dahası öpüşmekten başka bir şey düşündükleri yok. Sanırım yanlış yoldasınız. Cuma akşamı Yat Kulüp'te kızla beraberdim. Adam da İtalyanıyla birlikteydi...

— Ne yaptılar?

— Herkes gibi Aurora'ya çıktılar.

— İyi!

King Kong Gimenez aptal değildi. Aurora birisiyle buluşmak için ideal bir yerdi. Durmadan ayak değiştiren Jimmy'ye döndü.

— Sakın yorulduğum deme! dedi. Asıl şimdi çalışmaya başlayacaksın. O akşam Aurora'ya gelen herkesin ismini istiyorum. Orada bir dolap çevirip çevirmediklerini anlamak zorundayım. Bakalım adam ortalıkta
120

dolaşmış mı?

Jimmy öfkeden bembeyaz oldu.

— Bu imkânsız, şef! İsimleri bulmamı nasıl istersiniz?..

Santiago Gimenez bir kutu bira alıp açtıktan sonra alaylı bir tavırla Jimmy'ye bakarak:

— Bir devrim muhafızı için imkânsız diye bir şey yoktur, dedi. Teknedeki İsveçli kız bütün isimleri biliyor. Onu biraz korkut. Buraya bile getirebilirsin. Tamam mı?

Jimmy, şefinin kendisine hak etmediği bir ceza verdiğini düşünüyordu. Rusun öldürülmesi onun kabahati değildi... King Kong Gimenez yalnız kalıp düşünmeye devam etti. Katilleri yakalamadan, Porenko cinayetini şeflerine anlatması çok zordu. Dahası, Siddeley meselesi de ortadaydı. Bu yüzden zaten tedirgindi. Bir hata daha yaparsa Angola'yı boylayabilirdi. Ayağa kalktı. Kemerini sıktıktan sonra dışarı çıktı.

— Ernesto, sana ihtiyacım var, diye bağırdı.

Yardımcısı Ernesto Piniero, beyaz tenli bir Kübalıydı.

Domino oynamayı bırakıp Gimenez'in yanına geldi.

— Evet şef?

— Siddeley'in metresini sen soruşturduğun değil mi?

— Evet şef.

— Ne biliyorsun?

Ernesto düşündü.

— Ruhsatsız bir silahı var...

— Bu doğru, git onu buraya getir!

King Kong kadının bütün tırnaklarını sökmek zorunda kalsa bile, konuşturmaya kararlıydı. İngilizin

çok şey bildiğini tahmin ediyordu. Bir casusun metresi olduğu için birçok şeye dikkat etmiş olacağından emindi. Dahası, o iki turistle irtibatı olmadığını kim bilebilirdi? Adamları ona esrarengiz bir ziyaretçiden bahsetmişlerdi. Bu sorgulamayla işi çözebilirdi. Santiago Gimenez boş bira kutusunu sepete attı.

121

Odada sinirli sinirli dolaşıyordu.

*

**

Wendy Hovvard adamların geldiğini duymadı. Kapının önünde üç kişi duruyorlardı. Herbirinde birer silah ve siyah gözlük vardı. Kübalı oldukları belliydi. Bir müddet yerinden kımıldayamadı genç kadın. Malko ile buluşmak için çarşıya gidiyordu. Birden, adamların bu yüzden gelmiş olabileceklerini düşündü. Ya da Malcolm'un soruşturması için onu almaya gelmişlerdi. Tabii davranmaya çalışarak kapıyı açtı.

— Kimsiniz? Ne istiyorsunuz?

— Özel bölümden, dedi adamlardan birisi. Silahlar üzerine soruşturma yapıyoruz.

Wendy rahatlamaya çalışarak gülümsedi.

— Niçin bana geldiniz? Silah ticareti yapmıyorum ve uzun zamandan beri de burada oturuyorum. Şimdi sizinle konuşamam. Dışişleri Bakanlığı'ndan birisiyle randevum var. Gitmeliyim.

Adamlar yolunu kestiler. Kız aralarından geçmeyi denedi. Ama boşuna, içlerinden birisi kolundan tutup içeri itti.

— Böyle kaçamazsınız. Evi aramak zorundayız.

Wendy açık olan pencereden dışarıya bağırdı:

— Jesse!

Jesse hizmetçisiydi. Köpeği Titüs yanında duruyor ve zencilere saldıracakmış gibi bakıyordu.

Adam gülümseyerek:

— Gelemez. Evdekilerin hepsini bir soruşturma için götürdük.

Wendy niçin geldiklerini anlamıştı. Korkudan bacakları titremeye başladı. Hizmetçiler bir şey söylememişlerdi. Adam kadının kolunu bırakarak:

— Evi arayacağız, diye tekrar etti.

Diğer iki adam birinci kata çıkıp ortalığı dağıtmaya başlamışlardı bile.

122

:— Buna hakkınız yok, ben İngiliz vatandaşıyım, diyeretti Wendy. Bu evin diplomatik dokunulmazlığı vardır.

Adam hiç cevap vermedi. Birden yukardaki adamlar bağıra çağıra aşağıya indiler. Susturuculu "Walther PPK marka silahını bulmuşlardı. Tabancayı Wendy'nin yanındaki adama verdiler. Adam silahı elinde evirip çevirdikten sonra:

— Bu bir silah, dedi. Sizin mi?

Wendy çok kızmıştı. Hizmetçileri ona ihanet etmişlerdi. Ama, komünist dünyada çocuklar öz anne ve babalarına bile ihanet ediyorlardı.

— Onu unutmuştum, dedi Wendy. Uzun zamandan beri bende, ama ruhsatı vardı.

Eski iktidar zamanında ruhsat almıştı... Adam

sadece dinliyordu. Bu arada bakışlarını kızın bacaklarına doğru indirdi. Wendy kızardığını hissetti.

— Çok ilginç, dedi adam. Ben böyle bir silah hiç görmedim. Dahası, devrimden sonra silah taşımaya hiç gerek yok, ortalık sakın... Bizimle gelip ifade vermelisiniz.

Zenciler çoktan iki yanına geçmişlerdi. Wendy mecburen Toyota'ya binmek zorunda kaldı.

*

**

Malko şarap şişelerinin etiketlerini seyretmekten bıkmıştı. Saat altı buçuk oldu. Wendy yirmi dakika gecikmişti. Bir aksilik çıkmış olabilirdi, ama normal değildi bu. Malko reyonları bir kere daha dolaşmaya karar verdi.

Wendy hâlâ görünürlerde yoktu. Arabasına bindi. Enzo Pisani belki yardımcı olabilirdi. Genç kadına ne olduğunu öğrenmek zorundaydı...

*

**

İki zencinin arasında sıkışıp kalan Wendy dış
123

dünyadaki hayattan umudunu kesmek üzereydi. Geçtikleri yol üzerinde pazar kuruluyordu. Her taraf kalabalıktı. Grenada'nın iç kısımlarından gelen bir sürü insan vardı. Wendy arabadan atlamaya kalkışsa hiç kimsenin ona yardım etmeyeceğini biliyordu. Kilise Caddesi'nin kavşağını geçtikten sonra polis merkezine dönecekleri yerde araba ters istikâmete, sağa döndü.

Wendy önde oturan adama eğilerek:

— Nereye gidiyoruz? diye sordu.

— Bize, dedi adam. Özel bölüme. Nerede olduğunu biliyor musunuz? Dostlarınız daha önce oradaydılar...

Bir binanın önünde durdular. Wendy'yi içinde sadece bir masa ve bir sandalyenin bulunduğu bir odaya aldılar ve kapıyı kapadılar. Genç kadın ne yapacağını şaşırmış vaziyette duruyordu.

Aniden kapı açıldı ve içeriye iki metrelik bir zenci girdi. Wendy bağırarak için kendini zor tuttu.

— İyi günler, dedi King Kong Gimenez. Galiba benimle konuşmak istiyormuşsunuz...

Adamın gözlerinden kötülük akıyordu. Konuşmasından Grenadalı olmadığı anlaşılıyordu. Wendy birdenbire, Malcolm'a işkence yapan adamla karşı karşıya olduğunu anladı.

— Adamlarınız beni evimden aldılar... Bu yasal değildir... Nedenini bilmiyorum... Sizi tanımıyorum ve polisle konuşmak istiyorum, dedi kadın.

— Haklısınız diye düzeltti zenci. Sizinle ben konuşmak istedim.

— Hangi konuda?

— Birçok defa karşılaştığımız CIA casusu hakkında, dedi Kübalı. Hükümetin aleyhine çalışmak için Grenada'ya gelen casus. Onun gibilere nasıl davrandığınızı çok iyi bilmeniz gerek...

Wendy daha cevap vermeden, King Kong masadaki domino kutusunu aldı ve hızla masaya vurdu.

— Onları böyle ezeriz!

124

Gürültü Wendy'yi kendine getirdi. Daha sakın bir sesle konuşmaya zorladı kendini.

— Ne söylemek istediğinizi anlamıyorum. Devrim

etraftaki casusları görebilir, ama ben böyle birini tanımıyorum.

— Konuşmak istemiyorsunuz, değil mi? Dostunuz Malcolm Siddeley de konuşmak istememişti... Ama susmak ona yaramadı...

İlk defa birisi Malcolm Siddeley'in işkence gördüğünü doğruluyordu. Önce buna sevindi, ama daha sonra korkmaya başladı.

King Kong Gimenez kadına pis bir şekilde bakıyordu. Gözleri kadının şortuna indiğinde Wendy bağırdı:

— Sersem!, Onu sen öldürdün! Beni derhal serbest bırak!

Kapıya doğru yürüdü. İriyarı Kübalı, kadını dirseklerinden yakalayarak havaya kaldırdı ve kendine doğru çekti. Genç kadın adamdan iğreniyordu. King Kong onu yere bıraktığında kadın bağırarak için tekrar ağzını açtı, fakat yediği tokatla masaya çarpıp yere yuvarlandı. Çarptığı yer çok acıyordu. Kendini toparlayana kadar, King Kong çoktan üzerine uzanmıştı bile.

ikinci bir tokatla Wendy iyice şaşkına döndü. Ayağa kalkıp masanın arkasına dönmeye çalıştı. Ama Gimenez onu boynundan yakalayıp bir paket gibi duvara savurdu. Başını taşa çarptı. Canı çok acıyordu. Gimenez bu kez kadını saçlarını tutarak karnına bir yumruk attı. Wendy Howard'ın ağzından safra fişkırdı. Sonra kadını rasgele tokatlamaya başladı. Sesi kesildiğinde de bıraktı. Wendy yere yuvarlandı.

— Bildiğin her şeyi bana söyleyeceksin! dedi. Yoksa teker teker kemiklerini kırarım.

Wendy bayılmak üzereydi. Cevap veremedi. King Kong sağ eliyle kadının boğazını yakaladı ve ayağa

125

kaldırıp yeniden duvara yasladı. Boğazını yavaş yavaş sıkarken:

— Konuşuyor musun? diye üsteledi.

Wendy'nin gözü karardı ye bayıldı.

Kendine geldiğinde Gimenez yanı başındaydı.

Boğazındaki damarlar şişmişti. King Kong bir eliyle kadının göğsünü, diğer eliyle de yeniden boğazını sıkmaya başladı. Wendy'nin gözünden yaşlar akıyordu. Kübah,kadının haykırıışlarına aldırmayarak devam etti:

— Konuşuyor musun?

Sessizlik. King Kong kapıya döndü ve bağırdı.

— Ernesto! Kova.

Beş dakika sonra, Wendy'yi evinden alan adam elinde büyük bir su kovasıyla içeri girdi. Kovayı masanın yanına bıraktı. Sonra da kadını kollarından tuttu. King Kong Wendy'yi topuklarını yakalayarak masadan kaldırdı. Baş aşağı tutarak kadının başını kovaya soktu. Wendy nefesini tuttu. Bir müddet öyle durduktan sonra ciğerlerindeki havayı yavaş yavaş boşalttı ve su yutmaya başladı. Bir müddet sonra King Kong kadını çekti. Wendy tükürüyor ve öksürüyordu.

— Hâlâ söyleyecek bir şeyin yok mu?

Wendy kuru kuru öksürdü, ama ağzından bir kelime bile çıkmadı.

Yeniden kadının kafasını suya daldırdı. Bu sefer nefesini tutamamıştı. Bayıldı. Kendine geldiğinde odanın bir köşesinde yerde yatıyordu. King Kong kızgın

gözlerle kadına bakıyordu.

— Kendini kahraman mı sanıyorsun? dedi. O zaman birlikte bir gece geçiririz. Benim evimde rahat rahat sohbet ederiz.

Wendy Kübalının kafasındakileri anladıktan sonra çılgına döndü.

*

**

Malko pazar yüzünden limana giden yola sapamadı.
126

Pisani ile konuşması gerekiyordu. Rusun ölümünden sonra her saniye tutuklanmayı bekliyordu. Üstelik Wendy'nin ortalıkta olmayışı da yeni bir sorun yaratmıştı.

Mini Austin zorlanarak Pisani'nin yokuşunu tırmandı. Eve ulaştığında merdivenleri koşar adım çıktı ve Enzo Pisani'nin çalışma odasına girdi. Pisani hamağa uzanmıştı ve elinde dürbünü vardı. Malko'nun ayak sesini duyar duymaz döndü ve "merhaba" bile demeden:

— Wendy Howard'ı tutukladılar! diye fısıldadı.

127

XV. BÖLÜM

Malko görünmeyen bir elin boğazını sıktığını hissetti. Wendy'nin buluşma yerine gecikmesinden bu yana, hep aynı şeyi düşünmüştü.

— Nasıl öğrendiniz? diye sordu.

Enzo Pisani parmağıyla karşıkı tepeleri 'göstererek polis merkezinin az ilerisindeki G2'nin binalarını işaret etti.

— Onları gördüm, dedi. Sık sık dürbünümle çevreyi incelerim. King Kong'un adamları aşağı yukarı iki saat önce onu götürdüler. Şimdi G2'nin binasında. Ve kızı oradan çıkarabilecek hiçbir meşru kuvvet yok. Niye onun peşine takıldılar anlayamadım.

— Sanırım biliyorum, dedi Malko.

Enzo Pisani, Sovyet albayının ölümünü duyunca çok şaşırdı. Malko sözünü bitirdiğinde her ikisi de bir süre konuşmadılar. Bu tutuklanmanın Wendy için ne demek olduğunu ikisi de çok iyi biliyordu.

— Onu çıkarmayı denemek gerekir, dedi Malko. O binayı sürekli gözetleyelim. Nasıl olsa bir tek kapısı var. Başka bir yere aktarılıp aktaramayacağını görürüz.

Ruth'a yaptığınız gibi, başbakanla konuşsanız...

— İmkânsız, dedi İtalyan. Böyle bir olay için olamaz. Trinidad'taki İngiliz Elçiliği'ne haber vermek gerekir. Ben haber verebilirim, ama telefon düzgün çalışmıyor. Belki de yalnızca ağızını aramak için

128

tutuklamalardır. Bir şey bilmediğini görünce bırakacaklardır...

Malko, İtalyan'ın söylediklerine kendinin de inanmadığını

biliyordu. Terasta bir sandalyeye oturup dürbünle etrafa bakmaya başladı. Yapılabilecek bir tek şey vardı. O da G2'nin üzerine komando göndermekti. Ama elinde tek bir adam bile yoktu. Geriye sadece mucize beklemekten başka bir şey kalmıyordu. Ortalık kararıyordu. En fazla bir saat sonra hiçbir şey göremeyeceklerdi.

*

**

İki zencinin içeri girdiği sırada, Wendy Hovvard

uyukluyordu. Adamlar ayağa kalkmasını söylediler. Bacakları titriyordu. Yürüyebilmesi için koluna girdiler.

— Nereye gidiyoruz?

— Şef size soru soracak.

— Nerede?

Cevap vermediler. Wendy karşı koymaya çalıştı.

Adamlar genç kadını havaya kaldırıp dışarıda bekleyen jipe götürdüler. Jip, sadece park lambaları yanar vaziyette tepelerden birine tırmandı.

On beş dakika kadar gittiler ve yeşilliklerin içindeki bir evin önünde durdular. Tamamen ıssız ve büyük ağaçların arasına saklanmış bir yere gelmişlerdi.

Adamlar Wendy'yi indirdiler, içeri girerken silahlı siviller gördü. Kâğıt oynuyorlardı. Daha sonra boş bira kutularından oluşan bir tepeciğe rastladı. Karanlık bir odaya ittiler Wendy'yi.

— Evet Bayan Howard? Şimdi sohbet edebiliriz...

King Kong Gimenez yatağın üzerinde oturuyordu.

Yüzü terliydi. Ayağa kalktı ve kıza yaklaştı. Gözleri bacaklarını ortaya koyan kısa şorttaydı.

— Orospu, dedi ispanyolca. CIA casusu hakkında ne biliyorsan bize söyleyeceksin!

12'. t

— Hiçbir şey bilmiyorum, diye cevap verdi Wendy. Richmond Hill'e dönmek istiyorum. Beni burada tutmaya hakkınız yok.

King Kong gülererek başını salladı.

— Anlamadın galiba... Seni sorguya çekmiyorum. Geceyi birlikte geçireceğiz. Dostça, (İngiliz'in yüz ifadesini gördükten sonra ekledi.) Bana ırkçı olduğunu ve zencileri sevmediğini söylemeyecek misin? Önce Kübalı olduğumu belirtiyim...

Wendy çevresine bakındı. Kapı kapalıydı. Üstelik nöbetçiler de dışardaydı. Paniğe kapılmıştı. King Kong kıza yaklaştı.

— Eğer uslu durursan her şey rahat olur, dedi.

Wendy kendini tutamayarak Kübalıya bir tokat attı.

Bu hareketi beklemediği için önce çok şaşırdı Kübalı. Ama birdenbire bakışları değişti. Wendy'nin üzerindeki gömleği yırtarak çıkardı. Ardından da şortunu parçalayıp aldı, yere fırlattı. Sonra sakın hareketlerle kendi şortunu sıyırdı.

Wendy bağırarak kapıya doğru koştu. King Kong üzerine atlayarak kıza yatağın üzerine sürükledi. Wendy bir yem gibi duruyordu. Kıza boynundan tutup ağzını vücuduna doğru yaklaştırdı.

Wendy dişlerini iyice sıktı. Kübalının kokusu midesini bulandırıyordu. Sonunda, hiçbir şey görmemek için gözlerini kapattı. King Kong bu şekilde bir şey elde edemeyeceğini anladı. .

Bu kez kıza sırtüstü çevirdi. Wendy direnmek istedi ama başaramadı. Çıkardığı inilti King Kong'u daha da tahrik ediyordu. Birden bir lokomotifin altında kaldığını zannetti. Dev zenci bacaklarını ayırıp amacına ulaşmıştı. Son derece canı yanan genç İngiliz:

— Dur, dur! diye haykırdı.

Santiago Gimenez soruşturmayı unutmuşa benziyordu.

İşini bitirdiğinde kız acıdan bayılmıştı. King Kong işini düşünmeye başladı.

130

— Ernesto! diye bağırdı. Gel bana yardım et.

*

**

Enzo Pisani Malko'yu kolundan tuttu.

— Oraya gitmeyin, bir işe yaramaz bu. Silahlı muhafızlar var. Bizim buradan gördüklerimiz hiçbir şey.

Malko ile italyan, Wendy'nin götürüldüğünü görmüşlerdi. Pisani Kübalının evini biliyordu. Eve hakim bir tepeye gitmek onlar için çok kolay oldu. Malko'da silah olarak Venezuelahmn verdiği Taurus vardı. Gecenin karanlığında, çalılıkların arasında görünmeden ilerleyebildiler. İngiliz kadının haykırışları her ikisini de altüst etmişti.

— Bakın, dedi Pisani, burada durmayalım. Kızın ırzına geçiyor, ama onu öldüremez. Çünkü konuşturması lazım. Yarın hapisaneye geri götürmek zorunda. Bence kızı götürürlerken bir şey denemek en akıllıca yol.

— Siz de silah var mı?

— Bir Beretta tüfek... Şimdiye kadar hiç kullanmadım. Sesler kesilmişti. Evi aydınlatan lambalar sayesinde, duvarın üzerinde oturan iki nöbetçiyi gördüler. Her ikisinde de Kalaşnikof vardı.

Malko Pisani'ye hak verdi.

— Çok iyi, dedi. Yarın sabaha kadar kımıldamazlar.

O zaman bir şeyler yapabiliriz.

Malko görevini ikinci plana atmıştı. Tek bir düşüncesi vardı: Wendy'yi kurtarmak.

Arabaya kadar çalılıkların arasından gittiler. İtalyanın aklına fikir geldi.

— Yarın sabah Saint-Georges'a "Prince of Wales" adlı bir İngiliz gemisi gelecek. Kaptanı tanıyorum. Kızı kurtardıktan sonra gemiye bindirebiliriz, güvenlikte olur... Fakat ya beceremezsek?..

131

— Becereceğiz, dedi Malko.

*

**

Wendy, iki zencinin kendisini jimnastik yaptırır gibi ikiye katlamasına karşı koyamadı. Birdenbire diz kapaklarını çenesinin altında buldu. Ayak ve el bilekleri birbirine bağlanmıştı. Hâlâ çırılçıplaktı ve Gimenez'in zorbaca yaptıkları son derece acı veriyordu. Niçin bu şekilde bağladıklarını anlayamamıştı. Çünkü hiçbir şekilde buradan kaçamazdı. Adamlarını seyreden Gimenez ani bir hareketle duvarda asılı duran sarı renkli silindirik şeklindeki sukabağını indirdi. Elinde acı biberle karıştırılmış bir zeytinyağı kabı vardı. Sukabağını yağa batırdıktan sonra Wendy'nin arkasına dayadı ve var gücüyle itip içinde bıraktı.

— Yarın sabah seni sorguya çekene kadar böyle kal ve düşün. İyi geceler, dedi.

Wendy içinde vücudunu alev gibi yakan bir şey hissetti ve tekrar bayıldı.

King Kong Gimenez, ertesi sabaha kadının konuşacağından emindi.

Odasına döndü ve adamlarından yemek istedi.

*

**

Wendy Howard endişeyle günün ilk ışıklarını gördü. Gimenez'in horultusu midesini bulandırıyordu. Bütün gece muhafızlar kâğıt oynayıp bira içmişlerdi. Herbiri

teker teker gelip Wendy'ye ilginç bir şey görüyormuşca -
sına bakmışlardı.

İşkencenin devam edeceğini biliyordu.

Yandaki odadan bir gürültü geldi. Kübalı uyanmıştı.

İngiliz nefesini tutarak olup bitecekleri bekliyordu.

Kübalı odaya girdi. Çıplaktı. Elinde bir parça kayış
vardı. Wendy kendisini öldüreceğini zanetti. Kübalı
sukabağını çıkardı. Wendy hiçbir şey hissetmedi. Sonra
iplerini kesti ve şehvetten gözü dönmüş bir halde tekrar
132

kıza sahip oldu.

Wendy dudaklarını ısıırıyordu. Neyseki Kübalının işi
bu kez çabuk bitmişti. Adam biraz normale dönmüşe
benziyordu.

— Kahve yapmasını bilir misin? dedi.

Wendy'nin aklına bir fikir gelmişti.

— Evet, dedi.

— Haydi o zaman git, yap, dedi Gimenez. Sonra
konuşuruz...

Wendy ayağa kalktı. Sendeliyordu. Mutfığa gitti.

Santiago Gimenez şaşkınlıkla kıza bakıyordu.

Yaptıklarından çok hoşlandığını düşündü, işkence
yaptığı bir kadına kahve hazırlatması çılgınlıktı.

Wendy mutfakta hızlı hareket ediyordu. Ocağı
sonuna kadar açtı. Aynaya baktığında bir gecede on yıl
yaşlandığını hissetti.

Ocağın üzerine bir tencere koydu ve içini suyla
doldurdu. İçinde on litre kadar su vardı. Rafları
karıştırdı ve bir paket sudkostik buldu. Paketin
tamamını tencereye boşalttı. Daha sonra da acı biberli
zeytinyağını suya karıştırdı. Su koyulaşmıştı.

Parmağını suya batırdı: daha yeni ılınmak üzereydi.

On dakika daha gerekiyordu. King Kong onu uzun
müddet mutfakta bırakmazdı. İçeri girmesini engelle-,
mek için bir şey yapması gerekiyordu. Yüzünü yıkadı ve
kuruladıktan sonra odaya geri döndü.

Kübalı yatağın üzerindeydi.

— Daha olmadı mı?

Wendy başını salladı.

— Henüz değil.

Wendy Gimenez'e doğru yaklaştı. Adamın gözü hâlâ
kadının vücudundaydı. Wendy böyle devam ederse
Kübalının kahvaltıyı unutacağını farkettiler. Adam elini,
uzattı.

— Gel... Gel...

Wendy itiraz etmedi. Gimenez kadını boynundan
133

tutarak başını kendine doğru çekti, ağzını istediği
noktaya dayattı. Wendy kendisinden bekleneni yapıyordu.
Gimenez'in hoşuna gitti bu. Sonunda kıızı yola
getirmişti. Üstelik de konuşuracaktı. Böylece endişeleri
sona ermiş oluyordu...

— Kahvaltı getir, sonra konuşuruz, dedi.

— Neyi bilmek istiyorsunuz?

— İsmi, dedi Gimenez. Bize ihanet edenin adını...

CIA ile anlaşılan adamın adını...

Wendy hiç cevap vermeden başını salladı. Böylece
King Kong bir adım bile ilerleyememişti. Ma'nın

başarma şansı hâlâ vardı.

King Kong gözlerini kapamıştı. Wendy usulca elini uzattı ve olanca gücüyle adamın hayalarını sıkmaya başladı.

Santiago Gimenez korkunç bir çılgılık atarak yataktan yere kaydı. Wendy doğruca mutfığa koştu. Su kaynıyordu. Ağır tencereyi aldı ve nefesini tutarak geri döndü, suyu Gimenez'in üzerine boşalttı. Kübalı doğrulmak istedi, ama yapamadı. Wendy tencereyi son damlasına kadar boşaltmıştı.

Sudkostikli ve biberli su Kübalının başından aşağıya kayarken beklenen etkiyi çok kısa zamanda göstermişti. Derileri lime lime kalkıyordu.

Ellerini öne doğru uzatarak bir kör gibi durdu.

Sürekli haykırıyordu.

Wendy tencereyi bıraktı, cırılçıplak kapıya doğru koştu ve dışarı çıktı.

134

XVI. BOLUM

Malko ile Pisani sabahın beşinden beri, Santiago Gimenez'in evinin etrafındaydı. Malko evvelki akşam otele dönmüştü. Herkes plajdaki cinayetten bahsediyordu. Luisa çok sinirliydi, otelde kalmak istemedi.

Malko sabaha karşı onu Pisani'nin evine bırakmıştı. Gün ağarmıştı. Nöbetçileri rahatlıkla görebiliyorlardı. Bir araba, ekmek getirdi. Wendy Howard'tan hiçbir işaret yoktu. Malko, gece yarısı onu bir yere götürdüklerini düşünmeye başladı. Yanında kısa menzilli çok etkili bir silah vardı. Venezuelalının verdiği Taurus ise kemerindeydi. Pisani sadece dürbününü almıştı. Arabayı tepenin öbür tarafına saklamışlardı.

Kübalının evinden gelen iniltiler iki adamı da şaşırtmıştı. Malko tabancasını hazırladı. Fakat Pisani omuzuna dokunarak:

— Bekleyin! dedi. Bu Wendy değil...

ikisi de eve bakıyorlardı. Otuz saniye sonra kapı açıldı ve çıplak İngiliz dışarı fırladı. Muhafızlar farkedene kadar aralarından kaçmayı başarmıştı. Ama maalesef ters yöne, dikenli tellerin bulunduğu tarafa doğru koşuyordu.

— Tanrım! diye bağırdı Malko.

Yola paralel olarak fırladı. Büyük çalılıkların ve otların arasından bahçeye girdi. Evden dayanılmaz

m

iniltiler geliyordu. Muhafızlar ne olup bittiğini anlamamışlardı. Silahlarına sarıldılar. İçlerinden birisi kızın peşine düştü, diğer ikisi içeri girdiler...

Malko hızla Wendy'nin gittiği tarafa koşuyordu.

Yolun yarısını geçtiğinde derin bir çukur gördü ve içine girdi. Muhafız kızı yakalamıştı. Çukur tam Wendy ile evin ortasındaydı. Wendy tepiniyordu, ama kaçamazdı artık.

Malko tam onun yardımına gitmeye hazırlanırken evden iriyarı çıplak bir adamın çıktığını gördü, tçeri dalan iki muhafız adamın koluna girmişlerdi. Adam inliyordu. Vücudunun üst kısmı açılan yaralarla pembeleşmişti. Adam Wendy'yi görür görmez, yanındakilerden

birinin bıçağını aldı ve kıza doğru koşmaya başladı. Hızla çukurdaki Malko'nun üzerine doğru geliyordu.

Malko yaklaşmasını bekledi. Zenci yakından çok heybetliydi. Yüzünün ve omuzunun derileri parça parçaydı. O kadar öfkeliydi ki, son ana kadar Malko'yu görmedi. Malko çukurdan çıktı, tabancası elindeydi. King Kong ile arasında beş metre mesafe kalınca tetiğe bastı.

Silahın sesinden dolayı yüzlerce kuş havalandı. Kurşun adamın midesine isabet ederek tabak büyüklüğünde bir yara açtı. King Kong afalladı. Başını eğip önündeki yaraya baktıktan sonra elindeki bıçağı doğrulttu, Malko'nun üzerine atılmak istedi. Gözleri kaymaya başlamıştı. Malko bir el daha ateş etti. Kübalı dizlerinin üzerine düştü. Kolunu kaldırdı ve elindeki bıçağı yere sapladı. Sonunda, bir kan gölünün kinde hareketsiz kaldı.

Şaşkınlıktan donakalan iki muhafız oldukları yerde duruyorlardı. Birisi gayri ihtiyari silahını almak için davrandı. Malko silahını ona doğru çevirip tetiğe bastı. Mermi başına isabet etti. öteki muhafız kaçmaya çalıştı, ama Malko onu da sağ omuzundan yaraladı.

136

Geriye üçüncü muhafız kalmıştı. Adam Wendy'yi bıraktı ve silahına davrandı. Malko ondan bir saniye önce ateş etti. Kurşun adamın boynunu ve yüzünü parçalamış, şahdamarını kopararak gık bile dedirtmeden ölümüne yol açmıştı. Wendy Hovvard olduğu yere çakılıp kaldı. Malko ona doğru koşarken İngiliz tepeden tırnağa titriyordu. Malko kızı yavaşça arabanın bulunduğu yere getirdi. Enzo arabada onları bekliyordu.

— Hepsini öldürdünüz mü? diye sordu Enzo.

Silah seslerinden sonra ortalık yine sessizleşmişti.

Evin önündeki dört adam hareketsiz yatıyordu.

Ölmüşlerdi. Malko'nun şakakları zonkluyordu. Bilinçsizce silahını doldurdu. Olup biteni henüz anlamamıştı.

— Evde başka kimse yok mu?

Wendy kendini zorlayarak tek bir kelime söyledi:

— Hayır.

Bu kadar silah sesinden sonra, bu sessizlik biraz ürkütücüydü. Malko saatine baktı: Yedi buçuk. Çevre çok tenha olduğu için silah sesleri belki de duyulmamıştı. Enzo Pisani yüzündeki teri sildi.

— Prince of Wales yolcularını saat'sekizde indirecek, dedi. Hemen gitmeliyiz. Yoksa...

Wendy kendinde değildi.

— Çok iyi, dedi Malko. Ben Toyota ile gidiyorum.

Siz Mini Austin'i alın ve geçerken Luisa'yı da getirin. Rıhtımda buluşuruz. Eğer bana bir şey olursa Luisa'yı gemiye bindirin. Ben sizi postanenin önünde beklerim. Malko Wendy'yi kucakladı ve jipe oturttu. Bu arada kadının bacakları arasından kan aktığını farkettiler. Eve doğru koştu. İçerden bir gömlek aldı ve Wendy'ye giydirdi. Enzo Pisani hareket etmişti.

— Çabuk olun. Wendy'ye bir elbise bulmaya çalışın, diye bağırdı Malko.

İtalyan gözden kayboldu. Malko jipe bindi ve

hareket etti. Yol üzerinde kimseye rastlamadılar. Limanda demirli bir vapur vardı: Prince of Wales. Tek kurtuluş ümidi! Malko öncelikle Luisa ile Wendy'yi kurtarmalıydı. Bütün bunlar, deli Ersto'nun yüzünden olmuştu.

*

**

Malko birden kalp atışlarını duyar gibi oldu. Limandaki depoların önünde duran polis onlara tuhaf tuhaf bakıyordu. Yavaşladı ve trafiğe karışıp gözden kayboldu. Wendy kendine gelmişti. Dik durmaya çalışıyordu. Saint-Georges'taki hiç kimse onun yaşadığı dramı öğrenemeyecekti.

Malko eski ve paslı bir geminin yanından geçerek ilerde, postanenin önünde durdu. Limanın girişinde Prince of Wales'e ait olan bir tekne, yolcuları kıyıya getiriyordu. Bu sırada Enzo Pisani, Luisa ile birlikte görüldü. Arabasını jipin yanına park ederek Malko'ya bir paket uzattı.

— Wendy'ye giydirin, dedi. Geri kalanla ben ilgilenirim.

İtalyan kıyıya gitti. Wendy elbisesini giymek üzereydi. Malko sık sık rıhtıma göz atıyordu. Her dakika yeni bir ölüm tehlikesi getiriyordu. Tekne kıyıya yanaştı. Yaşlı İngilizler teker teker iniyorlardı. Şehrin bütün taksileri oradaydı. Turistler pazarlık ederken şoförler de korna konseri veriyorlardı. Enzo Pisani teknenin burnundaki denizciyle konuşmaya gitmişti.

— Kaptan Foreman güvertede mi?

— Evet, dedi denizci. Niçin?

— Onu hemen görmeliyim. Çok acil bir konu hakkında. Ben arkadaşım.

Gemici biraz şaşırılmıştı, ama gülümseyerek cevap verdi.

— Benimle gemiye gelebilirsiniz.

Enzo Pisani arkasını döndüğünde Malko, Luisa ve

Wendy ona doğru yaklaşıyorlardı. Wendy'nin sağ elinde bir "paket" vardı: Malko silahı gömleğe sarmıştı. Gemici teknenin burnuna gitmişti. Arkasına döndüğünde, Malko, Luisa, Wendy ve İtalyanın tekneye binmiş olduğunu gördü. Arkadaki denizci halatı çözmek üzereydi.

öndeki gemici öfkeyle arkadaşına bağırarak çözmemesini söyledi. Sonra onlara döndü:

— Üzgünüm, dedi. Buradan yolcu almaya yetkim yok. Ancak buranın resmi makamları izin verirse alabilirim.

Malko öndeki gemiciye yaklaştı ve "paketin" ucunu adamın midesine dayadı. Silahın namlusu paketin ucundan görünüyordu. Wendy tahta banklardan birine oturmak zorunda kaldı.

— Halat çözülsün! Çabuk, dedi Malko. Yoksa...

Adam sararmıştı. Bir silaha bir de Malko'ya baktı ve halatı çözmesi için arkadaşına işaret etti. Tekne kıyıdan ayrıldı ve gemiye doğru yola çıktılar. Malko gemiciye gülümsedi.

— Affedersiniz. Bu genç hanım için bir ölüm kalım meselesi söz konusu... Ülkedeki gizli polis tarafından tutuklandı ve işkence gördü. Kendisi İngiliz. Bir dakika daha kalırsa hayatı tehlikeye girer.

— Bunu kaptana anlatırsınız, diye mırıldandı adam. Korsanlık bu yaptığınız.

Gemiye yanaşmışlardı. Malko, Pisani ve Luisa, Wendy'ye yardım ediyorlardı. Güverte, adaya çıkmak için sabırsızlıkla bekleyen yolcularla doluydu. Wendy'yi gemi doktoruna bıraktıktan sonra hep birlikte kaptanın yanına çıktılar. Kaptan Foreman, Pisani'yi görünce gülümsedi.

— Vay eski dost! Ne güzel bir sürpriz bu!

— Bu seferki sürprizin güzel olup olmadığını gerçekten bilmiyorum, dedi İtalyan. Biraz konuşabilir miyiz?

139

Kaptan kapıyı kapatır kapatmaz Malko söze başladı. İngiliz Gizli Servisleri adına çalıştığını ve Wendy Hovvard'ın bir saniye daha Grenada'da kalacak olursa hayatının tehlikeye düşeceğini söyledi. Kaptan dinledikten sonra, gemi doktorunu aradı. Nöbetçi doktor kadına tecavüz edildiğini ve kadının anlatabildiklerinin şimdiden tüyler ürpertici olduğunu söyledi. Foreman telefonu kapattı. Şaşırmıştı.

— Bu korkunç bir şey, dedi. Fakat onu gemide tutamam. Sizi de. Eğer Grenada makamları öğrenirse iznimizi alırlar. Yolcuların çoğu sizi gördü.

Malko söze girdi.

— Anlıyorum, dedi. Telsizle Trinidad'taki İngiliz Büyükelçiliği'ni arayın, ikinci sekreter James Harisson'a durumu anlatın ve ondan armatörünüzle konuşmasını isteyin. Tabii Grenada'lar bu konuşmayı dinleyeceklerdir. Bay Pisani'yi korumak için onu gemiye üç kişinin zorla bindirdiğini söylersiniz.

— Memnuniyetle, ama sanırım...

— Endişelenmeyin, dedi Malko. Bu arada bize dinlenmek için bir kamara verin.

*

**

— Kaptan sizi istiyor.

Malko uzandı ve saatine baktı: on beş otuza geliyordu. Yaklaşık altı saat uyuyabilmişti. Luisa Wendy'nin yanındaydı. Malko, kamarotun peşinden yukarı çıktı. Yalnız kaldıklarında kaptan gülümsedi.

— Her şey yolunda, dedi. Bizimle kalıyorsunuz. Armatöre haber verildi mi verilmedi mi bilmiyorum, ama bana yeşil ışık yaktılar. Grenada'lar karşı çıksalar bile...

Kapı vuruldu: gelen Enzo Pisani idi. Kaptan söylediklerini ona da tekrar etti. İtalyan buna çok sevindi.

— Sizinle gelip gelemeyeceğimi henüz bilemiyorum,

140

dedi Malko.

Enzo Pisani Malko'ya garip garip baktı.

— Telsizde benim de sizinle geleceğimi söylediniz mi? diye sordu Malko.

— Elbette... dedi kaptan.
— Güzel, Kübalılar hiç şüphesiz dinlemişlerdir.
Buradaki elçiliklerine bu haberi bildirirler. Onlar da benim işi bıraktığımı düşünecekler. Bu durumda gizlice geri dönmeliyim... Bu da Bay Pisani'ye bağlı.
— Bana mı? dedi Pisani.
— Evet. Ne yapmayı düşünüyorsunuz Enzo?
— Adaya çıkmayı!
— Sizi sıkıştırmalarından korkmuyor musunuz?
Pisani biraz tereddüt etti.
— Sanmıyorum. Bu sabah arkanızda şahit bırakmadınız. Sorguya çekseler bile sizi eskiden beri tanıdığımı söylerim. Zaten ne olursa olsun buradaki işimi bırakamam.
— Çok güzel, dedi Malko. Prince of Wales yarın sabahtan önce kalkamaz. Siz şimdi adaya çıksanız ve yelkenlinizle denize açılırsanız hayli yol alırsınız. Açık denizde buluşuruz. Grenadalıların benim gemiden inmediğimden emin olmaları gerek. Bu yüzden ben gemiyle açık denize çıkar ve sizinle geri dönerim.
— Fakat sonra?..
— Sonrası bana ait, dedi Malko.

*

**

Malko gemiyle adadan ayrıldıktan sonra ne yapacağını düşünmeye başladı. Sonuç ne olursa olsun beyaz villadaki zencinin bilinçsiz cinayeti epey işine yaramıştı. Dahası, Ronald Bedford ile buluştuğu günden bir sonraki çarşambaya kadar geçecek olan süre çok tehlikeliydi.

Eğer Malko resmen Gretiada'dan ayrılmış gözükmürse önemli bir tehlike çıkmazdı. Anlaşmayı alacağı gün

141

Saint-Georges'a gidip hemen hareket etmesi en uygun yoldu. Geriye bir nokta kalıyordu. Enzo Pisani'ye döndü:

— Üç gün saklanabileceğim bir yer biliyor musunuz? İtalyan soruyu iyi anlamıştı.

— Evet, dedi. Amerikalı bir arkadaşıma ait olan bir ev var. Kendisi burada yok. Anahtarların nerede olduğunu biliyorum.

*

**

Grenadalıların sahil muhafaza botu gemiyi takip ediyordu. Üç saat önce demir almışlardı. Grenada sahilleri, arkalarında gri bir çizgi olarak kalmıştı. Aşağı yukarı altmış deniz mili uzaklaşmışlardı. Malko küpeşteye dayanmış, arkadan gelen muhafız botuna bakıyordu. Bir saat daha yol aldıktan sonra Enzo Pisani ile buluşma yerine varmış olacaktı. Eğer arkalarındaki bot takipten vazgeçmezse sadece kendi planı suya düşmekle kalmayacak, Enzo Pisani de bir daha Grenada'ya alınmayacaktı.

Birdenbire Grenada teknesinin yavaşladığını farkeder gibi oldu. Yavaşlama gittikçe belirginleşiyordu. Sonunda gemiyi takipten vazgeçtiler. Ufukta bir nokta haline gelinceye kadar muhafız botuna bakan Malko, daha sonra bu haberi Wendy'ye vermek için içeri girdi.

*

**

Wehdy bitkin bir vaziyette yatıyordu. Malko genç kadına baktı. İngiliz Malko'nun ellerine sarıldı.

— Hayatımı kurtardınız...

— Siz daha önemlisini yaptınız. Eğer cesur olmasaydınız, bu çok zor olurdu... Harikaydınız.

— Teşekkür ederim, dedi Wendy. Bu önemli değil. Malcolm'un konuştuğu adamın kimliğini bilmiyorlar.

— Emin misiniz?

— Kesinlikle. Söylemem için bana işkence yaptı...

142

Bu çok güzel bir haberdı. Malko hiç çekinmeden Ronald Bedford'un dışçisine gidebilirdi. Eğildi ve İngilizli dudaklarından öptü.

— Londra'da görüşürüz, dedi gülümseyerek. Olanları unutun.

— Dikkat edin! Herbiri gözü dönmüş birer vahşi hayvan...

Malko gülümsedi. Wendy uzun müddet gözlerini ondan ayıramadı.

— Dikkatli olun!..

Malko köprüye çıktı. Yarım saat sonra buluşma yerinde olacaklardı. Kaptanın yanına gitti.

— Radarda bir yelkenli gördük. Enzo Pisani'nin Rovigo'su olmalı. Makinaları yavaşlattım. Hazırlanın.

Kalmak istemediğinizden emin misiniz?

— Eminim.

— Yanınızdaki hanım?

— O kalacak, dedi Malko.

— Kesinlikle hayır! dedi Luisa Herrera.

Venezuelalı içeri yeni girmişti. Yüzündeki ifade sözlerinden daha belirgindi. Malko'ya yaklaştı ve soğuk bir şekilde.

— Şeflerimden emir aldım. Uymak zorundayım. Ben onları dinliyorum, sizi değil. Dahası, size yine de yardım edebilirim. Zorluklarla karşılaşabilirsiniz...

Malko ile Luisa göz göze geldiler. Malko başını çevirdi. Haklı olabiliirdi: Grenada görevi henüz bitmemişti. Venezuela, anlaşmanın tam olarak kendisine verileceğinden emin olmak istiyordu.

— Güzel, dedi Malko. Birazdan gemiyi terkedeceğiz.

Köprüye çıktı, İtalyanın yelkenlisi net olarak görölüyordu. İki veya üç mil öndeydi. Malko yelkenliyi daha net görebilmek için dürbünü aldı. Yirmi dakika sonra yan yana gelebilirlerdi. Kaptan Malko'nun yanına gelerek:

— Bir tekne indireceğiz, dedi. Hazır olun.

143

Beş dakika sonra Malko ve Luisa üç denizciyle birlikte tekneye bindiler. Yelkenli beş metre açıklarında duruyordu. Birkaç meraklı yolcu olup bitenleri seyrediyordu, fakat öğle yemeği saati olduğu için çoğu içerdeydi.

Pisani yelkenlinin arkasında, ayaktaydı. Tekne, Malko ile Luisa'yı bıraktıktan hemen sonra gemiye döndü. Deniz sakindi. İtalyan, Malko ile Luisa'yı almadan önce ana yelkeni ve foku açmıştı. Yelkenler

hemen şişti ve tekne otuz derecelik bir açıyla ilerlemeye başladı.

— Ne var ne yok? dedi Malko Pisani'ye.

— Her şey yolunda. Adadan ayrılırken pek fazla haber alamadım, ama Eric Gairy'nin iki yüz kadar paralı askerle geri dönüp bütün Kübalıları öldüreceği söyleniyordu.

— Sizi zorlamadılar ya?

— Pek değil. Polis niçin gemiye bindiğimi sordu. Ben de kaptanı tanıdığımı, güverteye çıkan diğer insanlarla hiçbir ilgim olmadığını belirttim. Her yarım saatte bir gemiye bir tekne gittiğini onlarda biliyordu.

— Ne zaman varırız? diye sordu Malko.

— Eğer rüzgâr kesilmezse gece yarısı veya sabaha karşı sahilde oluruz. Önce sizi iskeleye indireceğim. Daha sonra Yat Limanı'na kadar bir saatlik yolum var. Umarım beni beklemiyorlardır, dedi gülümseyerek. Malko bulutlara baktı. Duyulan tek ses, su ve yelken sesleriydi. Kendisini sakın hissediyordu. Wendy Hovvard'ı kurtarmış ve Malcolm Siddeley'in intikamını almıştı.. Şimdi de görevini tamamlayacaktı. Bir buçuk gün Grenada'da kalacak ve gizli anlaşmayı alacaktı. Luisa'nın elinde tek bir çanta vardı. Her şeyi otelde kalmıştı. Malko, Taurus'u ve Enzo'nun tabancasını yanında taşıyordu. Görevi bittikten sonra kaçarken silaha ihtiyacı olabilirdi.

Rovigo hızlanmıştı. Enzo Pisani yelkenlere bakıyordu. Adamın deniz mavisi gözleri vardı.

— Rüzgâr bizimle, dedi.

Malko Tanrının da kendileriyle olmasını diledi. Buna çok ihtiyacı olacaktı.

145

XVII. BÖLÜM

Malko Rovigo'nun arkasından kıyıyı seyrediyordu. Harika bir ay ışığı denizi aydınlatıyordu. Sol taraflarındaki Prickly Burnu tüm heybetiyle duruyordu. Saat sabahın iki buçuğuydu ve hiçbir tekneye rastlamamışlardı. Enzo Pisani son yirmi mili ışıksız gelmişti. Ana yelkeni topladı. Sadece fok ile seyrediyorlardı.

Beyaz köpükler limanın girişini belirtiyordu. Birden, dalgaların sesi kesildi. Koya girmişlerdi.

Hiçbir ışık yoktu. Limanı çevreleyen tepelerde epeyce ev vardı. Birçoğu terk edilmişti... Nihayet Malko arkalarda birkaç ışık görebildi. Liman Oteli'nin ışıklarıydı. İlerde, tahta bir iskele gördüler. Yelkenli yavaşça gelip yanaştı. İtalyan tekneyi önden ve arkadan bağladı ve Rovigo'dan bir erzak çantası çıkardı.

Luisa ile Malko, Enzo'nun arkasından gidiyorlardı.

Tepeye tırmanan dar bir yola girdiler. On dakika sonra da küçük bir villanın önüne geldiler, italyan gözden kayboldu. Biraz sonra elinde bir deste anahtarla döndü.

İçeri girdiler. Pisani oturma odasının ışıklarını yaktı.

Eşyalar bir köşeye yığılmıştı. İri bir kertenkele

Malko'nun bacaklarının arasından geçti.

— Yerleşin, dedi İtalyan. Ve burnunuzu dışarıya uzatmayın. Bu ev göze batmaz, üstelik hiç kimse de gelmez. Yalnız ben göz kulak olurum buraya.

Malko etrafa bakındı. Ev sıcak ve nemliydi. Üstelik böcek kaynıyordu. Fakat güvencede oldukları kesindi. Luisa daha şimdiden yatağını hazırlamaya başlamıştı bile.

— Ertesi güne kadar hiçbir yere kımıldamayacağız, dedi Malko. Nasıl haberleşeceğiz?

İtalyan gülümseyerek yerdeki telefonu gösterdi.

— Telefon çalışıyor. Bir kere zili çaldırıp kapatırım ve yeniden açarım. Telefon kulübesinden ararım sizi. Bu şekilde haberleşiriz.

— Venezuela Elçiliği'ndeki Gonzalo Campanero ile konuşabilir misiniz? dedi Luisa. Ona yarın gece yarısı geleceğimi söyler misiniz? Buraya yakın.

— Gerekli mi?

— Evet.

— Oldu, dedi İtalyan. Ben gidiyorum. Yarın öğleye doğru sizi ararım.

— Umarım başınıza dert açılmaz, dedi Malko.

— Umarım. Çarşambaya kadar planınızı düşünün. Zamanı boşa harcamayın.

Malko ile el sıkıştıktan sonra ayrıldı. Dışardaki böcekler epey gürültü yapıyorlardı. Luisa ortalıkta yoktu. Malko odaya gittiğinde genç kadın elbiseleriyle uyuyordu.

*

**

King Kong Gimenez'in yardımcısı Ernesto Aurora' da kalanlarla ilgili olarak Jimmy'nin getirdiği isimleri inceliyordu. Ernesto uyumak için evine gitmemiş olsaydı, şimdi ölmüş olacaktı.

Halkın hiçbir şeyden haberi yoktu, ama King Kong Gimenez ile adamları öldürüleli kırk sekiz saat olmuştu. G2'nin içi bir başka alem... Ernesto Piniero şefi King Kong'u öldürenleri bulmak için her şeyi yapmaya kararlıydı. "Öfke" kelimesi, Havana'daki KG'nin davranışlarını anlatmaya yeterli değildi. Ernesto Piniero

147

Küba Elçiliği aracılığıyla aldığı mesajları okudukça ne yapacağını şaşıırıyordu. İstemeyerek de olsa Grenada' daki G2'nin başına kendisi geçmişti. Ondan ilk planda istenilen iki önemli iş vardı: Albay Porenko'nun katilini bulmak ve "diken" ortaya çıkarmak. Çünkü "dikenin" yeniden faaliyete geçtiğini biliyorlardı.

Birinci soruşturma: Albay Porenko için elinden gelen pek fazla bir şey yoktu. "Turistlerin" şüpheli olabileceği hakkında bir rapor hazırladı. Jimmy'nin anlattıklarına pek inanmıyordu.

İkinci soruşturma: "Diken" için aynı şekilde bir rapor hazırlayıp kendisini kurtaramıyordu Ernesto. Kendine kalsa Enzo Pisani'yi sorguya çekerek, ama Küba buna izin vermiyordu. Çünkü Grenada Birleşmiş Milletler'den birkaç milyon dolar almak üzereydi. Bu tehlikeye düşebilirdi. İtalyanın bu dokunulmazlığı Ernesto'nun elini kolunu bağlıyordu. Ama yine de Pisani'yi gözetletiyordu. Küba istihbaratından aldıkları bilgiye göre iki hain gemiyle adadan kaçmışlardı. Geriye bir tek "diken" kalmıştı. Ernesto Piniero

"dikenin" turistlerle Aurora'da buluştuğundan emindi. Önemli olan, o gece tekneye binenlerin kimliğini tesbit edebilmektir.

Ernesto Piniero King Kong'un koltuğuna oturmuştu. Sesini yükselterek bağırdı:

— Jimmy!

Jimmy dominoları bıraktı ve hemen koştu. Kübalı uzun müddet adamı tepeden tırnağa süzdü.

— Seninle beraber Aurora'daki kızı sorguya çekmeye gidiyoruz.

— Ben onu sorguya çekmiştim. İsimlerin hepsini verdi, dedi Jimmy.

— Hepsini değil. Gidelim!

Yol boyunca Jimmy ağzını açmadı. Yat Kulüp'ün önünde durdular. Ernesto Piniero, Jimmy ve diğer üç adam merdivenleri çıktılar.

148

İsveçli Ingrid onları karşıladı.

— Ne istiyorsunuz?

Ernesto Piniero hiçbir şey demeden bir müddet baktı. Daha sonra kızı tokatlamaya başladı. İki eliyle tokat atıyordu. Kız korkuluklara dayandı. Daha sonra saçından çekerek kızı ortaya sürükledi.

— Sersem, dedi Ernesto. Bize yalan söyledin. Cuma akşamı gelen herkesin ismini istiyorum. Herkesin.

— Hepsini arkadaşınıza söyledim, dedi Ingrid.

İsveçli kızın yüzü kızarmıştı. Gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

Ernesto eğildi ve botundan bir kasatura çıkarıp kızın boğazına dayadı.

— Mutlaka bir şey unutmuşsundur.

Boş atıp dolu tutmaya çalışıyordu. Birdenbire Ingrid'in aklına bir şey geldi. Ernesto kızın yüz ifadesindeki değişikliğe dikkat etmişti. Bu tip sorgulamalara alışık. Hiçbir şey demeden kenarda duran tahta masayı ortaya çekti ve kızı üzerine yatırdı.

— Şunun başını tut! dedi Jimmy'ye.

Jimmy kızın saçlarını çekerek başını sabitleştirdi.

İsveçlinin beyaz tenli boynu olduğu gibi ortaya çıkmıştı.

— Senin boğazını keseceğim, dedi Ernesto. Tıpkı bizde domuzların boğazını kestikleri gibi...

Kasaturanın keskin ağzını kızın boğazına dayayarak hızla çekti. Ingrid müthiş bir yanma hissetti. Daha sonra da kendi kanını gördü. Ernesto başında bekliyordu.

— Söyleyecek hiçbir şeyin yoksa ölürsün, dedi.

Yere düşen kan damlalarının sesi işitiliyordu. Ingrid yarasının ne kadar derin olduğunu anlayamıyordu.

Ölmek üzere olduğunu hissederek birden paniğe kapıldı.

— Söyleyeceğim! diye bağırdı kız. Söyleyeceğim, durun!..

Ernesto kızın kafasını serbest bıraktı.

— Evet?

— Arasıra gelen bir adam vardı. Devrim Konseyi

1 19

üyesi Bedford... Sanırım o idi.

Ernesto Piniero dünyada tadabileceği en büyük zevki yaşıyordu, işi başarmıştı.

— Başka kim vardı? diye sordu.

— Hiç kimse. Yalnız onu unutmuştum. Hepsi bu, diye bağırdı kız.

— Yabancı adam Bedford ile konuştu mu?

— Parasını ödedikten sonra içerdekilerle pek ilgilenmem.

— Kamaraları kim temizliyor?

— Yaşlı Cathy.

— Nerede?

— Yukarda.

Kübalı Ingrid'i bıraktı ve adamlarıyla yukarıya çıktı.

Yaşlı bir zenci çarşafları yıkıyordu. Kadının yanına çömeldi ve bozuk bir İngilizceyle mırıldandı:

— Cuma akşamı teknenin içinde dolaşan bir Beyaz gördün mü?

Yaşlı kadın önce korktu, sonra da kendisiyle ilgilenildiğini görünce memnun oldu.

— Evet! Yanındaki kız çok gülüyordu. Bu yüzden bakmaya gittim. Daha sonra bir başka kız gelip onu öteki kamaraya çağırdı.

— Hangi kabine? Hatırlıyor musun?

Yaşlı kadın ayağa kalktı ve kamaranın kapısına kadar adamları götürdü.

— Buraya!

Ernesto Jimmy'ye baktı. Jimmy kendinden istenileni hemen anladı. Boğazındaki kanı durdurmaya çalışan Ingrid'i sürükleyerek getirdi.

— Şu Bedford hangi kamaradaydı?

— Bunda, dedi Ingrid.

Yaşlı kadınla aynı kamarayı göstermişti. Ernesto Jimmy'yi suçlayan gözlerle bakıyordu. Jimmy başını öne eğdi. Ernesto Ingrid'e yaklaşarak:

— Eğer bizim gelip bir şeyler sorduğumuzdan bir
150

başkasına söz edersen boğazını ellerimle keserim, dedi.

Adamlarıyla birlikte merdivenlerden indi. Neşeliydi.

Ama tedbirli olmak zorundaydı. Bir Devrim Konseyi üyesine herhangi biri gibi davranamazdı.

Malko telefonun sesiyle yerinden fırladı. Ses birden kesildi, sonra yeniden çaldı. Malko üçüncü çalışında telefonu açtı.

— Benim, dedi Enzo Pisani. Her şey yolunda.

Villanın içi çok sıcaktı. Luisa sadece bikiniyle uzanmış yatıyordu. Düşünceliydi.

— Luisa'nın mesajını ilettim, dedi İtalyan. Venezuelalı bekliyor.

— Şehirde ne var ne yok? dedi Malko.

— Her şey yolunda. Ortalık sakin. Bana hiçbir şey sormadılar. Tekneye erzak alacağım. İhtiyacımız olacak.

— Çok iyi, dedi Malko. Beni yarın aynı saatte arayın. Ayrıntıları konuşuruz. Bir arabaya ihtiyacım olacak...

— Ayarlamaya çalışırım, dedi İtalyan.

Malko telefonu kapattığında kendini çok yalnız hissetti. Boşu boşuna zaman öldürüyordu. Sinir gerginliği dinlenmesini engelliyordu. Yirmi dört saat daha böyle geçecekti... Luisa'nın yanına gitti.

— Venezuelalı arkadaşınız sizi bekliyor, dedi.

Buradan çıkmanız doğru değil. Niçin onu her ne pahasına olursa olsun görmek istiyorsunuz?
— Sonunda pişman olmayacaksınız, dedi genç kadın.

Malko yanına uzandı. Dışardan gelen sesleri dinliyordu.

*

**

Ernesto Piniero sabırsızlanıyordu. Adamları teker teker bilgi getiriyorlardı. Ronald Bedford'un hayatı oldukça açıktı. Adamın "diken" olduğunu söylemek

151

bir dertti, ispatlamak başka bir dert... Tek çare, ani bir hamleyle onu şaşırtmaktı. Bu arada G2'nin adamları, Bedford'un ensesinden ayrılmıyorlardı. Saint-Georges gibi küçük bir şehirde adamı gözden kaçırmaları imkânsızdı.

Albay Porenko'nun ve Santiago Gimenez'in cesetleri Gonzales Lines'a ait bir gemiye yüklenerек Küba'ya gönderiliyordu. Tören yapılmamıştı. Jimmy telaşla içeriye girdi.

— Şef, Aurora'da Bedford ile birlikte olan kızı tutuklasak iyi olur.

Kübalı adamı tepeden tırnağa süzdükten sonra:

— Bedford kendinden şüphelendiğimizi anlasın diye mi? dedi. Başka bir şey bul.

— Buldum, dedi Jimmy. Çarşamba günü dışçide randevusu var...

— Bana ne bundan, dedi Kübalı.

— Dışçı bir karşı devrimci, dedi Jimmy. Bir Rotary üyesi... Pekâlâ öteki adamın suç ortağı olabilir...

Ernesto Piniero'nun birdenbire bakışı değişti.

— Bunu gidip incelemek gerekir, dedi.

152

XVIII. BÖLÜM

Malko odanın penceresini açmış, karanlıkta oturuyordu.

Taurus elinde, dışardan gelen seslere kulak veriyordu. Luisa gideli henüz bir saat olmuştu. Ağustos böceklerinin ve sineklerin dışında hiçbir ses duyulmuyordu.

Malko'nun sinirleri iyice gerilmişti: bu sıcak ve karanlık yerde endişeyle beklemek onu mahvediyordu.

Daha on iki saatleri vardı. Malko planını bir kez daha gözden geçirdi. Enzo'yu düşündüklerinden haberdar etmesi gerekiyordu.

Dışarıda birtakım çıtırtılar oldu. Malko silahını doğrultarak ayağa kalktı. Biraz sonra Luisa'nın gölgesi yaklaştı. Kadın içeri girdi.

— Her şey iyi gitti, dedi Luisa, nefes nefese.

— Her şey ne?

— Eğer önemli bir şey olmazsa, bir Venezuela denizaltısı Grenada karasularının sınırında "ölü" vaziyette bizi bekleyecek. Yarın akşam saat beşte dalıp periskopla bizi gözleyecekler.

— Yarın pek tehlikeye girmeyelim, dedi Malko

Enzo'ya telefon edip buraya gelmesini söyleyeceğim. 0 sizi limana götürürken ben de buluşma yerine giderim. Luisa başını salladı.

— Hayır. Gonzalo beni Kızıl Yengeç'te bekleyecek

ve denizaltı hakkında bilgi verecek.

Denizaltı için tehlikeye girmek biraz saçmalıktı. Yok

u

üzerinde denizaltıya rastlamazlarsa doğruca kuzeye doğru gidebilirlerdi.

Luisa hiçbir engelle rastlamadan gelmişti. Malko'nun sınırları birdenbire boşaldı. Kadını odaya kadar takip etti. Luisa gitgide gerçek bir profesyonele benziyordu.

*

**

Malko garip bir düşünceye kapılmıştı. Sabahın ilk ışıkları odayı aydınlatıyordu. İkisi de çıplak yatıyorlardı. Malko dirseğinin üzerine doğrularak Luisa'yı süzmeye başladı.

— Ruth'u mu düşünüyorsunuz? diye sordu Venezuelalı.

Sesinde biraz da kıskançlık vardı. Malko ne diyeceğini şaşırdı. İlk defa bu kadar samimi konuşuyordu. İlk kez olarak aralarındaki basit arkadaşlıktan öte bir şey hissediliyordu...

— Pek değil, dedi Malko.

— Nasıl geçti? İyi yatıyor mu?

Malko hiç cevap vermedi. Luisa bu sefer ısrar etti:

— Bana anlatsanıza!

Yavaşça Malko'ya yaklaşıp öptü.

— Anlatmaya karar verene kadar sizi öpmeye devam edeceğim.

Luisa dudaklarını gezdirmeye başlamıştı bile. Malko birdenbire ne yaptıklarını anlatmaya başladı. Ama Luisa artık durmuyordu. Malko kendini bırakıverdi. Luisa diz çökmüş, dilini en olmadık yerlerde dolaştırıyordu. Malko'nun gözleri dönüyordu. Bir anda boşaldığını hissetti.

Daha sonra Luisa yanına uzandı ve uyuklamaya başladı.

*

**

Kahve biraz acıydı, ama Malko'yu kendine getirdi. Enzo Pisani'nin telefonunu bekliyordu. Luisa ise, hiçbir

154

şey olmamış gibi davranıyordu.

Telefonun sesi Malko'yu yerinden sıçrattı. Sessizlik ve ardından ikinci kez çalması. Malko açtı. İtalyanın sesi sakindi.

— Araba meselesini hallettim, dedi. Planlama Bakanlığı'nda çalışan bir Fransız tanıyorum. Her gün arabasını binanın önünde bırakıyor. Beyaz bir Mini Austin. Anahtarları arabanın içinde olacak. Plakası 2683.

— Bravo, dedi Malko. Bakın size ne diyeceğim. Ruth sizin arabanızla beni almaya gelsin. Luisa'yı Kızıl Yengeç'e bırakınız. Orada Venezuelalı arkadaşıyla buluşacak. Daha sonra Ruth beni öteki arabanın yanında bırakır. Ben randevuya giderim. Ve sonra da Luisa ile birlikte gelir, ülkeden çıkarız.

Denizaltıdan Pisani'ye bahsetmemeye karar verdi.

— İyi düşünmüşsünüz, dedi İtalyan. Görüşmek üzere.

*

**

Jimmy sevinçliydi. Nihayet şefine söyleyeceği çok şeyi vardı. Sabahtan beri Ronald Bedford'u takip ediyordu. Devrim Konseyi üyesi sabah ilk olarak havaalanına doğru yola çıkmıştı. Ama sonra yoldan ayrılıp Büyük Göl'e giden bir patikaya sapmıştı. Jimmy adamı epey uzaktan takip etmişti. Bedford küçük bir kulübeye uğramış daha sonra da elinde bir zarfla dışarı çıkmıştı.

Şimdi kırk beş dakikadır yoldaydı ve önüne gelen her yola sapıyordu. Bir müddet böyle dolaştıktan sonra Bedford evine döndü. Jimmy yolda hiç oyalanmamıştı. Gördüklerini şefine anlatmak için sabırsızlanıyordu.

*

Doktor John Higgins alnındaki teri sildi. Muayenehanesinde klima tesisatı yoktu. Şimdiye kadar sıcak

155

havadan hiç şikayet etmemişti, ama o gün oldukça rahatsız oluyordu... Hastası kömür gibi siyah bir otelciydi. Doktor endişeyle bakıyordu.

— Yolunda olmayan bir şey mi var doktor?

Dişçi zorla gülümsedi. Beyaz önlüğünün altına şort giymişti. Vücudunun terden sırlıklam olduğunu hissediyordu. Paletin üzerinde hazırladığı dolgu maddesini dikkatlice yerine yerleştirdi.

— Evet, evet. Bir klima almalıyım artık. Fakat bu kadar masrafın altında da zor olacak...

Hasta doğrulmak istercesine başını salladı. Dişçi dolguyu bitirdikten sonra koltuğu düzeltti.

— Tükürün. Bir hafta sonra gelirsiniz.

Higgins saatine baktı. İkinci müşterisi için geciktiğini farketti.

Konsey üyesi Ronald Bedford gelmiş olmalıydı.

Ronald, Higgins'in çocukluk arkadaşıydı. Guyave'deki okula birlikte gitmişlerdi. Daha sonra Higgins Chicago'da tıp okumuş Bedford da Trinidad'ta hukuk tahsili yapmıştı. Bedford, Eric Gairy zamanındaki New-Jewel hareketlerinin başlangıcına katılarak siyasete girmiş, birçok defa tutuklanmıştı. Higgins onu uzun süre Büyük Göl'ün yakınındaki kulübesinde saklamıştı. Bu yüzden eski arkadaşının istediği şeyi reddetmemişti. Bir yabancıya bazı belgeler verecekti. Belgelerde ne olduğunu bilmiyordu ve öğrenmek de istemiyordu. Hastası muayenehaneden çıkıyordu. Dişçi yandaki küçük odaya geçerek adamın geleceği günü defterine kaydetti. Bekleme salonunu ayıran perdeyi açtı. Ronald Bedford içerde oturuyordu.

Bedford'tan başka beş müşteri daha vardı.

— Gel. Hemen senin işini halledeyim, dedi Higgins. Koltuğa otur.

Müşterisinin arkasından içeriye girdi ve kapıyı kapattı. Ronald Bedford ceketinin düğmelerini açtı ve ikiye katlanmış bir zarf çıkardı.

156

— İşte belgeler. Bunu benden sonra gelecek ve benim filmlerimi isteyecek kişiye vereceksin. Bir Avrupalı, unutma...

Dişçi zarfı aldı. Klasörlerin arasından sarı bir film zarfı çıkardı elindekini onun içine yerleştirdi. Sonra, hastasının yanına geldi.

— Canımı çok acıtma! dedi Bedford.

Dişçi cevap vermedi. İşi kabul ettiği için pişmanlık duymaya başlamıştı.

Sinirliydi, en ufak bir sese bile irkiliyordu. Fakat genellikle müşterileri zile basmadan içeri girerlerdi: dış kapısı sürekli açıktı.

— Dişlerini temizleyeyim, dedi Higgins. Bu canını acıtmaz...

Dişçi, arkadaşının çok heyecanlı olduğunu ve korktuğunu hissetti. Acaba nasıl bir işe bulaşmıştı?

— Evet, dedi, Devrim Konseyi ne alemde?

Bedford başını salladı.

— Durum kötü, azınlıkta kaldık. Her şey Kübalıların eline geçti. Önümüzdeki ay, muz alışlarıyla ilgili görüşmelerde bulunmak için Trinidad'a gideceğim, gelemey misin?

— Zor, dedi dişçi.

Arkadaşının dişlerini ilaçlı suyla temizlemeye başladı. Konuşmaya ara verdiler. Alt sırayı bitirmişti. Birden içerdeki perde aralandı.

— Doktor Higgins, biraz gelebilir misiniz?

Dişçi elindekileri bıraktı ve içeriye geçti. Yardımcısı ortalıkta yoktu. Yeri bomboştu. Ama dişçiyi çağıran ses ona aitti. Arkasına döneceği sırada ensesine değen soğuk bir şey hissetti. Kısık bir ses:

— Kımıldamayın Doktor Higgins! dedi.

167

XIX. BÖLÜM

Dişçi bacaklarının titrediğini hissetti. Başını yavaşça çevirdi. Kalbi hızla çarpıyordu.

İriyari bir melez duvara yaslanmıştı. Elindeki silah dişçiye çok büyük görünmüştü. Adamın yüzünde koyu renk bir gözlük vardı. Portakal rengi tişörtlü bir başka adam ise öteki yanındaydı ve elindeki silahı dişçinin beynine dayamıştı. Bir üçüncü zenci, dişçinin yardımcısını müşteri koltuğuna oturttu.

— Kımıldama!

Siyah gözlüklü melez dişçiyi iskemleye oturatarak silahın namlusunu kulağına yerleştirdi. Kısık bir sesle:

— İçerde kim var? dedi.

Dişçi cevap vermeyince adam sinirlendi ve dişçinin hayalarını yakalayıp sıkmaya başladı. Dişçi soğuk terler döküyordu. Birkaç saniye sonra:

—Ronald Bedford. Bir... bir Konsey üyesi, diye mırıldandı.

İçerdekilerinin sıfatı melezi pek etkilememişti.

— Niçin buraya geldi?

Dişçi kulağındaki silah yüzünden biraz zor işitiyordu.

— Ben... ben onu tedavi ediyorum. Eski bir müşterim.

— Hepsi bu mu? Birisiyle buluşmayacak mı?

— Hayır.

158

Melez sol eliyle belindeki bıçağı çıkardı ve dişçinin yüzüne yaklaştırdı.

— Ya bana gerçeği söylersin, ya da gözünü oyarım.

John Higgins adamın hiç düşünmeden gözünü oyabileceğini biliyordu. Dili damağına yapışmıştı.

— Hayır, hayır, diye tekrar etti. Bilmiyorum. Bana bir şey söylemedi.

Melez bıçağı yerine koydu. Tabancayı dişçinin kulağından çekti.

— Kımıldama ve bağırma, dedi. Bir de ona soralım. Zencilerden birisi dişçiyi sandalyeye bağladı. İpi boğazından geçirmişti. Zor nefes alabiliyordu. Higgins karşı koymadı. Sonunda ne olacağını merak ediyordu. Melez içeriye geçti.

*

Ronald Bedford gözleri kapalı bekliyordu, içeri birisinin girdiğini işitti. Higgins olduğunu zannederek kımıldamadı. Bir el ağzını açması için çenesine dokundu. Bedford ağzını açmıştı. Odada bir uğultu duydu ve şaşkınlıkla gözlerini açtı. Tam o sırada, basınçlı ılık su ağzına doldu. Birdenbire doğruldu. Ağzını dolduran sıvıyı yutarak etrafına bakındı. Açık tenli bir adam gördü. Onun arkasında elinde silah olan bir zenci duruyordu.

— İyi günler Bay Bedford, dedi melez.

Gözlerinden yaşlar akan Bedford zorlukla konuşarak:

— Deli misiniz? Sizi tutuklatacağım! dedi.

Melez gülerek cevap verdi:

— Ronald, artık önemli biri değilsin. Yakında yengeçlere yem olacaksın, anlıyor musun? Ama önce bize yardım edeceksin... King Kong Gimenez'in adını duydun mu? Ben Ernesto Piniero, onun yardımcısıyım. Emperyalist köpekler onu öldürdüler, onun intikamını ben alacağım. Bana yardım edersin değil mi?

159

Elini uzattı.

— Bu sabah Büyük Göl'ün yakınındaki bir evden aldığın belgeler nerede?

Nasıl öğrenmişlerdi? Bedford'un kafası karışmıştı.

Kim ona ihanet etmişti? Kübalıların eline düşmüştü ve hiç kimseden yardım isteyemezdi. Karşı taraftaki adamın gelmesi an meselesiydi. Aklına bir fikir geldi.

— Ceplerimi arayın, dedi tüm cesaretini toplayarak.

Neden bahsettiğinizi anlamadım. Hemen polis merkezine gitmek istiyorum. Ben masumum. Bu, devrime karşı düzenlenmiş bir komplodur.

Melez hiçbir şey demeden adamı ayağa kaldırdı ve üzerini aradı. Biraz paradan başka bir şey yoktu.

Koltuğa oturmasını işaret etti. Arkasına geçerek avukatın boğazına sarıldı.

Bedford direndi, ama boşuna. Melez bıçağını çıkartarak adamın yüzüne yaklaştırdı.

— Buraya niçin geldin?

Ronald Bedford hiçbir şey söylemeden başını salladı.

Melez hiç düşünmeden bıçağın madeni sapıyla adamın yanağına vurdu. Bedford'un dişlerinden birkaçı mutlaka kırılmış olmalıydı. Ernesto Piniero her şeyi göze alarak adamın suçlu olduğunu kabul ediyor ve öyle davranıyordu.

Bedford'un iniltisi Higgins'in kulağına gitti. Ayağa kalkmak istedi. Boynundaki ip canını acıttı. Baş dönmüştü. Başındaki zenci kulağına eğilerek: — Arkadaşım senin kadar iyi bir dişçi değil, dedi. içerden gelen sesler Higgins'i oldukça rahatsız etmişti. Ne olup bittiğini anlamak istiyordu. Bekleme odasındaki diğer müşteriler kaçmışlardı. 'Kilise Caddesi'ndeki herkes sesleri duymuştu.

*

Ernesto Piniero doğruldu. Ronald Bedford'un yüzü kan içindeydi. Yüzünde en az bir düzine darbe izi vardı.

160

Kübalı adamın burnuna doğru eğilerek bıçağın ucunu deliklerden birine sokup çevirdi. Ronald Bedford müthiş bir sancıyla bayılacak gibi oldu. Artık karşı koyamıyordu.

Kübalı, adamın başını arkaya çekti ve bıçağının ucunu göz kapaklarının üzerinde gezdirmeye başladı. Avukatın bağırması tahmin edilenin de üzerinde olmuştu.

— Bana bak! diye bağırdı Kübalı.

Ronald Bedford gözleri kan içinde bakıyordu.

— Teker teker bütün dişlerini sökeceğim. Sonra sıra gözlerine gelecek, daha sonra da alnında bir delik açacağım dedi. Haydi, buraya niçin geldiğini söyle!..

Bedford düşünmeye çalışıyordu. Eğer çalınan belgelerden söz ederse hemen öldürülebilirdi. Çünkü adamlar onu öldürmek zorundaydı. Ama, bir yabancıyla temasa geçtiğini söylerse yaşaması için küçük bir şans olabilirdi, işkence görse ve aylarca hücrede kalsa bile yaşayabilecekti.

— Birisiyle buluşacaktım, dedi.

- Ernesto Piniero bir akbaba gibi üzerine çullandı.

— Niçin?

— Devrim ekonomisi üzerine bilgi istiyordu.

Kübalı tereddüt ediyordu. Adam yalan söylüyor olabilirdi. Ama söyledikleri yabana atılır cinsten değildi. Bedford'un bir randevusu olduğu kesindi.

— Adı ne?

— Adını bilmiyorum. Yalnız bir defa konuştum.

— Ne zaman gelecek?

— Şimdi. Gelmiş olması gerek.

Ernesto Piniero yaptığı hatayı anladı. Eğer sorguya devam ederse, karşı tarafın adamı şüphelenip gelmeyebilirdi.

O adamı da bulması gerekiyordu. En iyi yol dişçiden uzaklaşıp adamın oraya gelmesini beklemektir.

Gelecek olan adamın kim olduğunu merak ediyordu.

Pisani olabilir miydi?

161

— Pekâlâ, dedi Ernesto Piniero. Gidiyoruz.

Kübalı, Bedford'a bir havlu uzattı. Avukat yüzünü silmeye çalışıyordu.

— Çabuk ol!

İçeri geçtiler. Bedford dostu Higgins'i gördü.

İşkenceyle geçen zaman zarfında onu unutmuştu. İki adam ne diyeceklerini bilmeden birbirlerine korkuyla bakıyorlardı.

— Aranızda konuşmayın! dedi melez.

İte kaka Toyota'ya bindirilip hemen uzaklaştırıldılar. Ernesto Piniero ile iki adamı dışçide kalmışlardı. Çevreyi eski haline getirmesi gerekiyordu. Caddeye çıkarak yürümeye başladı. Karşı kaldırıma geçip bir kapıyı çaldı. Karşısına çıkan yaşlı zenciye: — Niçin her zamanki gibi dışarda değilsin? Benden mi korkuyorsun? Haydi sokağa fırla. Yavaş yavaş kepenkler açıldı. Günlük hayat devam etmeye başladı. Kübalı muayenehaneye dönüp tekrar etrafı gözden geçirdikten sonra belindeki telsizle merkezden yardım istedi. Yeni gelen adamları Kilise Caddesi'nin iki ucuna yerleştirdi. Kendisi de yukardaki bir kilisenin kapısına saklandı ve dışçinin kapısını gözetlemeye başladı. Tuzak hazırlanmıştı.

162

XX. BÖLÜM

Malko, kapısında Doktor Higgins yazan evin önünde durdu. Kilise Caddesi'nin kaldırımları oldukça yüksekti. Etrafına bakındı. Yeniden Saint-Georges'a dönmek biraz tuhafına gitmişti. Ruth'un villaya gelmesinden bu yana her şey yolunda gitmişti. Planı işliyordu. Luisa'yı Kızıl Yengec'e bırakmışlar, Ruth ile de limanda ayrılmışlardı. Genç kadın Pisani'nin yanına gitmişti.

Postanenin önündeki Mini Austin'i çalmak çocuk oynucağıydı. Anlaşılan Tanrı yardım ediyordu. Malko bekleme odasına girdi. Heyecanlıydı.

*'

**

Doktor Higgins'in bekleme odası boştu. Malko perdeyi açtı. içersi de boştu. Henüz nemli olan bir röntgen filmi gözüne çarptı. Şaşırmıştı. Geri döndü ve bekleme odasına geldi. Duvarda John Higgins'in Chicago Üniversitesi'nden aldığı diploması asılıydı. Hiç kimse kendisiyle ilgilenmemişti. Odanın ortasında duruyordu. Birden gözüne bir şey çarptı: yerde ufak bir leke. Eğilip inceledi.

Kan!

Birden paniğe kapıldı. Hayatının tehlikede olduğunu anladı. Dışarıya çıkmadan önce etrafına bakındı. Ronald Bedford'un değerli belgeleri neredeydi?

163

Bedford'un söyledikleri aklına geldi. Dışçiden filmleri istemek... Yeniden muayenehaneye girdi. Ortada iki büyük klasör vardı. Birinde müşteri fişleri, diğerinde filmler duruyordu.

Üst üste duran sarı zarf yığını dikkatini çekti. Filmler alfabetik sıraya göre dizilmişlerdi. B harfini buldu. Sadece üç zarf vardı: Balby, Ball, Bedford . Bedford yazılı olanı aldı. Zarftaki filmlerin arasında en az on sayfalık bir belge duruyordu. Belgeyi aldı. Üzerinde iri harflerle: "Anlaşma Belgesi. Küba Demokratik Cumhuriyeti ve Grenada." yazıyordu.

Hızla belgeleri katlayarak bir zarfın içine koydu.

Belindeki Taurus'un yerinde olup olmadığını bir kez daha kontrol etti ve kapıya doğru yürüdü.

Birden, Kilise Caddesi'nin boş olduğunu farketti. Ne çocuklar ne de yaşlılar vardı. Sağına döndü. Gördükleri

karşısında boğazı düğümlendi: Üç adam kendisine doğru geliyorlardı. İçlerinden birisinde portakal rengi bir tişört vardı. Malko'yu görür görmez koşmaya başladılar. Malko yay gibi fırlayarak arabasına atladı ve hemen hareket etti. Arkasından ateş ediyorlardı, ama elinde telsiz olan adam emir vererek ateşi durdurdu. Tesadüfen dikiz aynası sağlamdı... Anlaşılan onu sağ istiyorlardı. Demek kendisini içeri girerken görmemişlerdi. Yoksa yakalayabilirlerdi.

Yüz metre ilerde Gençlik Caddesi'ne geçecekti.

Fakat o kavşakta her zaman bir polis bulunurdu.

Arkasındaki adamlardan epey uzaklaşmıştı. O sırada kavşaktaki polis memuru yolu trafiğe kapatan işareti verdi. Malko dikiz aynasına baktı. İki Toyota hızla kendisine yaklaşıyordu.

Arabalardan birisi hızla dönüp limana giden yolun kenarında durarak geçişi kapadı. Öbür taraf ise zaten merkeze giden yoldu. İkinci araba da çok yaklaşmıştı. Malko hemen kararını verdi.

Polisin işaretine rağmen daha da hızlanarak aniden

164

sağa döndü. Arabasının tamponu polise çarpıp adamı yere yuvarladı. Malko jipteki adamların indiğini farketti. Gençlik Caddesi dik bir yokuştur. Birden önüne limon sarısı bir otobüs çıktı. Tüm heybetiyle yavaş yavaş limana doğru iniyordu. Malko'nun ters yöne girdiğini gören otobüs şoförü korna çaldı. Malko kaldırıma çıktı, yayalara sürtünerek evlerle otobüsün arasından geçti.

Bir zenci Malko'nun yolunu kesmeye kalktı, ama beceremeyip yere yuvarlandı.

Malko biraz ötede, sağa dönen yola saptı, yine tek yönlü bir yola tersten girmişti. Tanrı yardım ediyordu. Karşıdan gelen araba olmadığını anlayınca gaza bastı. İki yüz metre sonra postanenin arkasından limana ulaşabilmişti.

Arkasına baktı. Henüz kimse yoktu, ama birazdan yetişeceklerdi. Aniden fren yapmak zorunda kaldı. Çimento yüklü bir kamyon arıza yapmış ve yolu tıkamıştı. Yine kaldırıma çıkarak bunu da atlatmayı becerdi.

Bir kilometre ilerde Esso benzin istasyonu vardı. Limandaki teknelere yakıt veriyordu. Malko rahatlıkla Rovigo'ya gidebilirdi. Ama Luisa'yı beklemek zorundaydı. Ve böyle devam ederse, Venezuela denizaltısına çok ihtiyaçları olacaktı.

Malko sık sık dikiz aynasına bakıyordu. Mini Austin'in motoru çatlayacakmış gibi ötüyordu. Nihayet Kızıl Yengeç'in bulunduğu caddeye saptı. Lokantanın otoparkı doluydu. Arabayı bıraktıktan sonra koşarak içeri girdi. Salon doluydu. Önce Luisa'yı farketmedi. Genç kadın gözlerden uzak bir köşede oturuyordu.

Hemen onun yanına giderek:

— Çabuk gelin! Bir aksilik çıktı, dedi.

Venezuelalı ayağa kalktı. Sararmıştı.

— Bekleyin, dedi. Gonzalo gitti. Henüz haber alamamış. Onu bekliyorum.

165

— imkânsız, dedi Malko. Kaçmalıyız.

Luisa Malko'nun peşine takıldı. Okçuluk oynayanların önünden geçerken Shayne Lockheart'a gülümsedi Malko. Adam her zamankinden daha sıcak bir tavırla yaklaştı.

— Neredeydiniz? dedi Shayne.

— Anlatacak vaktim yok. Kübalılar beni arıyorlar.

Yanımda durmayın, dedi Malko.

— Sizinle gelmek istiyorum.

— Çok tehlikeli.

— Ne yazar? Bana hiçbir şey olmaz!

Malko'nun cevap vermeye zamanı olmadı. Kapıda silahlı üç adam belirmişti. Malko Luisa'yı kolunda çekerek otoparka açılan dar bir kapıya doğru ilerledi. Mini Austin'in başında iki silahlı asker bekliyordu.

— Hay aksi şeytan! dedi Malko.

İçerdeki üç kişi havaya ateş ettiler.

— Kimse kımıldamasın! Emperyalist casusları arayacağız...

içerde bir ölüm sessizliği vardı. Müşteriler nefes almaya bile korkuyorlardı.

Adamlardan birisi Malko'nun üç metre ilersindeydi.

Malko etrafına bakındı. Kaçma şansı hiç yoktu.

Kübalılar onu limandan sonra adım adım takip etmiş olmalıydılar.

Zenci Kübalı Malko'ya yaklaşıyordu. Birdenbire adamın gözüne küçük bir ok saplandı. Adam haykırmaya başladı. Elindeki silahı bırakıp kendi etrafında deliler gibi dönüyordu.

Malko şaşkınlıkla arkasına döndü.

Shayne Lockheart her zamanki çılgın gülüşüyle oturuyordu. O esnada elindeki ikinci oku da fırlattı.

Öbür adamı da sol gözünden vurmuştu... Arkadaşlarının

halini gören üçüncü adam kapıya doğru gerilerken elindeki silahla etrafı taramaya başladı. Ama çok geçti.

Üçüncü ok da yerini bulmuştu. Onun da sağ gözü... Bu

166

arada Shayne'in göğsü kan içinde kalmıştı. Zenci ayakta sallanıyordu. Elindeki son oku da can havliyle fırlattı.

Malko Luisa'yı kolundan çekerek kapıya doğru ilerledi. Birden arkalarından silah sesi işittiler. Malko Luisa'nın elinin gevşediğini hissetti. Arkasına döndüğünde askerlerden birinin ateş ettiğini farketti.

Luisa'nın sırtı kan içindeydi. Genç kadın yüzüstü yere düştü ve öylece kaldı. Mermilere hedef olması Malko'yu kurtarmıştı. Malko bir an düşündü. Dünyadaki hastanelerin en iyisinde bile Luisa'nın kurtulma şansı milyonda birdi,

Malko askere doğru üç el ateş etti. Adam alnından vuruldu. Geriye arabanın yanındaki asker kalıyordu. Birden Kızıl Yengec'in önünde bir motosikletlinin durduğunu gördü. Omuzunda çantası bulunan bir öğrenciydi. Motoru henüz durdurmamıştı. Malko üzerine yürüdü. Silahı elindeydi. Öğrenci hiç karşı koymadı. Malko motora atladı ve hızla geri dönüp uzaklaştı. Virajı aldıktan sonra biraz rahatlamıştı. Uzun zamandır motor kullanmamıştı. Sağa sola yalpalıyordu,

ama oldukça hızlı gidiyordu.

Sugar Mili Disco'nun önüne geldi. Yat Limanı'na kadar bir başka engelle karşılaşmazsa, kurtulmuş sayılırdı.

Alışveriş merkezinin önünden geçerken kanının donduğunu hissetti. Karşı istikâmetten mavi bir polis Range Rower'ı geliyordu! Jip Malko'nun yolunu kesmeye çalıştı. Başaramayınca peşine takıldı. Kimbilir limanda daha neler olacaktı? Malko'nun silahında üç mermi kalmıştı. Bütün bu olanlardan sonra Kübalıların eline canlı düşmek istemiyordu. Onu kaynayan yağa atabilirlerdi.

Neyseki yol kalabalıktı ve araba o trafikte zor ilerliyordu. Malko bir çimento kamyonunun arkasına düşmüştü. Çıkan tozdan dolayı yavaşlamak zorunda

167

kaldı. Önünde daha beş kilometre yol vardı. Polislerle birlikte limana giderse, sonu hiç de iyi olmazdı. Birden aklına Luisa geldi. Kalbi duracak gibiydi.

Mavi polis arabası aradaki mesafeyi kapatıyordu.

Bir taksiyi daha solladı. Malko ile arasında sadece bir otobüs vardı. Malko az ilerde sağa dönen bir yol farkettiler. Oraya kadar yaşayabilirse, sağa dönüp biraz zaman kazanabilirdi.

Arkasına baktı. Mavi araba otobüsü sollamak üzereydi. Polislerden biri tabancası elinde yarı beline kadar dışarıya sarkmıştı. Otobüs yavaşlayarak Range Rover'a yol veriyordu.

Malko ne yapacağını şaşırmıştı. Kamyonu geçmesi imkânsızdı. Karşı taraftan bir otobüs geliyordu. Saniyenin onda biri kadar kısa bir zamanda karar verdi. Belinden tabancasını çekerek kamyondaki çimente torbalarından birine nişan alıp tetiğe bastı. Patlayan torbadan etrafa beyaz bir toz yayılırken her şeyi göze alarak kamyonu solladı. Mavi arabanın ön camı tozdan kapanıverdi. Şoför bir an kontrolünü kaybeder gibi oldu ve arabayı sağa çekip durdu. Camı temizleyip kalktıklarında Malko üç yüz metre kazanmıştı.

Şimdi motorun üstüne yatmış tam gaz gidiyordu. Hayatının şu birkaç dakikaya bağlı olduğunu çok iyi biliyordu. Eğer tekneye yetişemezse beynine bir kurşun sıkmak zorunda kalacaktı.

Birden, gömleğinin altındaki belgeleri düşünerek cesaretlendi. Bunca insanın ölümünden sonra, belgeler adadan çıkaramamak kelimenin tam anlamıyla becerik sizlik demekti.

Peşindeki araba görünürde yoktu. Önünde iki kilometrelik bir mesafe kalmıştı.

168

XXI. BÖLÜM

Motosikletin tekerleği büyük bir çukura düştü ve Malko yine kontrolünü kaybetti. Birkaç metre sendeledikten sonra gidona hakim oldu. Mavi polis arabası hâlâ görünürde yoktu. Birden, Aurora'nın direklerini farkettiler.

Limanın önünde bekleyen bir grup zenci Malko'ya hayretler içinde bakıyordu. Motosikleti bıraktı ve koşarak iskeleye girdi.

Enzo Pisani, yelkenlinin arkasında ayakta onu

bekliyordu.

Nihayet, Rovigo'ya atladığında Enzo motoru çalıştırmıştı. Hemen halatları çözdüler ve iskeleden ayrıldılar.

— Daha çabuk, dedi Malko. Peşimdeler... Luisa öldü.

Arkaya geçti ve oturdu. Nefes nefeseydi. Taurus'u çıkardı, yeni bir şarjör taktı. Rıhtıma baktığında arkalarında beliren polisleri gördü. Rovigo henüz on beş metre kadar uzaklaşabilmişti. Enzo Pisani sakin görünüyordu. O sırada Ruth heyecanlı bir tavırla güverteye çıktı.

— İçeri girin, dedi Malko. Burası çok tehlikeli. Sahilde polislerden biri elindeki tüfikle yelkenliye nişan alıyordu. Hemen yere yattılar. Malko elindeki silahla cevap verdi. Rovigo artık silah menzilinden Lft

çıkış sayılırdı. Şaşkınlıktan kurtulan polisler sahil muhafaza botuna doğru koşmaya başladılar. Malko gözlerini kıyıdan ayırmıyordu.

Bir sahil muhafaza botu kuşkusuz bir yelkenliden daha hızlı olmalıydı. Eğer hareket ederlerse, yelkenli fenere kadar gidemezdi. Malko Pisani'nin yanına oturdu:

— Daha hızlı gidemez miyiz?

— Hayır. Yelkenleri açmamız gerek...

Malko kıyıya baktı. Polisler bota binmişlerdi. Otuz saniye sonra peşlerine takılacaklardı... Enzo Pisani ve Ruth boşu boşuna hayatlarını tehlikeye atıyorlardı. Birden bir gürültü duyuldu. Muhafız botu yola çıkmıştı. Birkaç dakika sonra her şey bitecekti.

— Foku açın. Ben ana yelkeni açıyorum, diye bağırdı Pisani.

Hiç yoktan iyiydi.

İtalyan çılgına dönmüştü. Bot elli metre arkalarındaydı. Yelkenleri açsalar bile pek şansları yoktu.

— Bize yetişecekler, diye bağırdı Malko.

— Bakın, dedi Pisani, iyi bakın!

Malko tüm dikkatiyle bota baktı. Birden teknenin daha yavaş ilerlediğini farketti. Bot gittikçe yavaşladı ve birdenbire hafifçe yan yatıp durdu.

— Eğer bu suları bilmeyen biri olsaydık yanmıştık, dedi Pisani. Herifler kuma oturdular. Onları ancak bir vinç kurtarabilir...

Yelkenli daha hızlı gidiyordu. Açık denizin ilk dalgaları geldi. Ana yelkeni ve foku tamamen açmışlardı. Bot gitgide ufalıyordu. Kıyıdan oldukça açılmışlar ve binalar görünmez olmaya başlamıştı. Malko ilk defa kurtulma şanslarının olabileceğini düşünmeye başladı. Ruth kamaradan çıkmıştı. Pisani gökyüzünü seyrediyordu.

— Alizeler kuzeydoğudan esiyor, dedi Pisani. Batıya gidersek rüzgârı arkadan alacağız.

170

Malko, birden adanın planını düşündü.

— Batıya doğru, dedi. Böylece kıyıdan uzaklaşıyor muyuz?

— Evet, dedi İtalyan. Açık denize çıktığımızda daha da hızlanacağız. O zaman Guyave'de bir koyda gizlenebiliriz. Hatta, yelkenliden inip karaya bile çıkabiliriz.

Malko denizaltıyı düşündü. Eğer denizaltı yola çıkmışsa, karasularına yaklaşıyor olmalıydı, iki saat

daha gitmeleri gerekiyordu. O zaman denizaltıyla karşılaşabilirlerdi. Yalnız, işin kötüsü, randevu yerini bilmiyordu. Ama, denemekten başka da çaresi yoktu. Malko Prince of Wales'ın arkasından gelen sahil muhafaza botunu hatırladı. Oldukça büyük ve hızlı bir tekneydi. Kübalılar kolay kolay pes edeceğe benzemiyorlardı.

— Büyük bir olasılıkla dışardan bize yardıma geleceklerdir, dedi. Batıya doğru gidip Grenada karasularının dışında beklersek...

— Çok iyi, dedi İtalyan.

Rovigo rüzgârın etkisiyle biraz yan yatmıştı. Ruth kamarasına çekildi. Korkudan sesi soluğu kesilmişti. Malko gömleğinin altındaki zarfı çıkardı. Birinci sayfadaki yazılan okumaya başladı. Metin İngilizce kaleme alınmıştı:

"Bu anlaşma her iki tarafın da çıkarı için halka duyurulmayacaktır."

Belgenin ondan sonraki kısmında sayfaların sol tarafında İngilizce, sağ tarafında İspanyolca yazıyordu. Anlaşmada askeri ve ekonomik konular yer alıyordu. Malko aradığını on beşinci maddede buldu. Anlaşma Küba'ya, karadan karaya 1500 kilometre menzilli füzeler yerleştirme hakkını tanıyordu.

İkinci paragrafta, füzelerin kullanımı ve kontrolünün Küba ordusuna bırakıldığı belirtilmişti.

Son paragrafta ise, füzelere nükleer başlık takılabile-

171
ceği yazılıydı. Küba askeri makamları gerek görürlerse bu uygulamaya geçebileceklerdi. Ayrıca Küba Grenada' da istediği kadar asker bulundurabilecekti.

Malko okumaya dalmış, nerede olduğunu bir an için unutmuştu. Kâğıtları katladıktan sonra zarfa yerleştirdi. Martıların sesinden başka bir şey duyulmuyordu.

Enzo Pisani'nin gezintiye çıkmış gibi bir hali vardı. Grenada tamamen gözden kaybolmak üzereydi.

— Bir şey içer misiniz? diye sordu Pisani.

— Bir bira içerim.

Fakat bir anda Malko'nun susuzluğu geçiverdi. Gözlerini ovuşturdu. Adayla aralarında, hızla ilerleyen bir şey farketmişti.

— Dürbünüz var mı?

Ruth dürbünü uzattı. Malko nefesini tutarak bakıyordu. Grenada hücumbotlarından biri geliyordu.

Enzo Pisani Malko'nun baktığı yöne döndü ve tekneyi gördü. Önündeki cihazları kontrol ederek:

— Yarım saatte bize yetişebilirler, dedi. Ama rotayı değiştirirsem, bunu hemen farkedemezler. Böylece bir şansımız daha olur. Grenada'ya biraz yaklaşırız.

Cariacon Adası buraya fazla uzak sayılmaz. Oraya gidip bir balıkçı teknesi çalarız ve kaçırız.

— Eğer sizin için önemli değilse, aynı rotada gidelim, dedi Malko.

Pisani babacan bir tavırla:

— Altmış iki yaşındayım. Benim için o kadar önemli değil, dedi.

Malko bir an pusulanın yanına bıraktığı zarfa baktı.

En kötü ihtimalle suya atacaktı...

Arkalarındaki tekne hızla yaklaşıyordu. Birdenbire Rovigo'nun önünde su sütunları yükselmeye başladı. Grenadalılar ateş ediyorlardı.

— Yelkeni indirin dedi Malko. Hiç şansımız

kalmadı. Bizi batıracaklar.

172

Enzo Pisani foku indirmeye başladı. Rovigo hemen yavaşlamıştı. Malko sürekli hücumbota bakıyordu. Oda yavaşlamıştı. Nasıl olsa kaçamayacaklardı. Tarm bu sırada hücumbotla yelkenli arasında deniz köpürmeye başladı. İtalyan başını çevirdi.

— Bir kaşalot!

Siyah bombeli bir cisim suyun yüzüne doğru çıkıyordu. Malko sevinçten kendini tutamadı ve bağırmaya başladı:

— Kaşalot değil, bir denizaltı o!

Denizaltı hücumbotun görüntüsünü engellemiştir-

— Sanırım kurtulduk, dedi Malko.

Venezuelahlar sözlerini tutmuşlardı.

— Denizaltıya yanaşın, dedi Malko Pisani'ye.

Malko yeniden hücumbotu görür gibi oldu. Aynı anda, denizaltının 37'lik topunun patlamasıyla *hücumbotun* önünde bir su sütunu yükseldi. Bu ikaz y e t e r l i y d i .

Denizaltından bir bot indirdiler, iki denizcinin bulunduğu bot Rovigo'ya yaklaştı, bottaki eli silahlı subay:

— Gidelim, gidelim! diye bağırdı.

Malko, Pisani ile Ruth'a bakarak:

— En iyisi bu tekneyi bırakmak. Size yenisinin verileceğini garanti ediyorum, dedi.

— Bırakmak mı?

— Evet, arkamızda iz kalmaması için.

— Çabuk olun, diye bağırdı Venezuelalı subay.

— Kabul, dedi Pisani. Haydi ben de geliyorum.

Malko zarfı yine gömleğinin içine koydu.

Kauçuk botla denizaltıya doğru ilerlerken İtalyan Rovigo'ya bakıyordu.

— Epey uzaklara gidebilirdi, dedi. Çok dayanıklı bir tekneydi.

Denizaltıya çıktıklarında gemi komutanı Ruth'u görünce şaşırdı ve:

— Sizinle birlikte bir Venezuelah kadın olacaktı?

178

ıjaktı?

Nerede? diye sordu.

— Kübalılar öldürdüler, dedi Malko.

Konuşacak vakitleri yoktu. Bir siren sesi duyuldu.

Denizaltının kapakları kapatılıyordu. Komutan sürekli emirler yağıdırıyordu. Denizaltı suya daldıktan sonra, Malko periskopla etrafı inceledi. Önce uçsuz bucaksız denizi gördü, daha sonra bembeyaz bir iz bırakarak Grenada sahiline doğru uzaklaşan hücumbotu farkettiler. Periskopu yüz seksen derece çevirince, karşısına dalgaların arasında salınan beyaz bir tekne çıktı. Enzo Pisani'nin yelkenlisi, Karayip Denizi'nin yeni hayalet gemisi...

Arkalarında hiçbir iz bırakmamışlardı. Olsa olsa, onları sadece Amerikan ve Rus uyduları tesbit etmiş olabilirtiler. Malko, Ruth ile İtalyanın yanına döndü. Güçlü dizel motorları denizaltının her yanını titretiyordu. Malko gömleğinin içinden zarfı çıkardı ve düşünmeye başladı. Birkaç kâğıt yüzünden sekiz kişi ölmüştü. Dahası, Doktor Higgins ile Ronald Bedford'un ne oldukları da belli değildi. Başını kaldırdı ve İtalyanla göz göze geldiler.

— Umarım bu belgelerden gerektiği gibi yararlanırlar,

dedi İtalyan üzüntülü bir sesle.
174